

Karayolları Trafik Yönetmeliği

KTY · No: 8182

Madde 1Amaç

Bu Yönetmeliğin amacı, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca, can ve mal güvenliği yönünden; karayollarında trafik düzeninin sağlanması ve trafik güvenliğini ilgilendiren hususlarda alınacak tedbirler ile ilgili olarak, Yönetmelikte düzenlenmesi işaret edilen ve gerekli görülen diğer hükümleri ve bunların uygulanmasına ait esas ve usulleri belirlemektir.

Madde 2Kapsam ve Dayanak

Bu Yönetmelik, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa dayanılarak çıkarılmış ve bu Kanun hükümleri çerçevesinde karayollarında ve aksine bir hüküm bulunmadıkça da, Kanunun 2 nci maddesinde sayılan yerlerde de uygulanmak üzere;

- Trafikle ilgili kurallara ve bunların uygulanmasına,
 - Trafiğin düzenlenmesi ve denetimine,
 - Araçların tescili, teknik durumları, muayenelerine ve karayollarında sürülmeleri sırasında alınacak tedbirlere,
 - Araç sürücülerinin sınavları ve belgelerinin verilmesine,
 - Karayolundan faydalananların hak ve yükümlülüklerine, eğitime,
 - Uygulayıcı kurul ve kuruluşların görev, yetki ve sorumlulukları ile işbirliği ve koordinasyon düzenine,
 - Trafikle ilgili diğer hususlara,
- İlişkin konulardaki esas, usul, şekil ve şartlara ait hükümleri kapsar.

Madde 3Tanımlar

2918 sayılı Kanunda ve bu Yönetmelikte kullanılan terimlerin tanımları aşağıda gösterilmiştir.

- Trafik: Yayaların, hayvanların ve araçların karayolları üzerindeki hal ve hareketleridir.
- Karayolu: Trafik için, kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeridi, köprüler ve alanlardır.
- Araç: Karayollarında kullanılabilen motorlu, motorsuz ve özel amaçlı taşıtlar ile iş makineleri ve lastik tekerlekli traktörlerin genel adıdır.
- Taşıt: Karayolunda insan, hayvan ve yük taşımaya yarayan araçlardır. Bunlardan makine gücü ile yürütülenlere “motorlu taşıt” insan ve hayvan gücü ile yürütülenlere “motorsuz taşıt” denir.

Ayrıca, bir kazanç kaydı olmaksızın kullanılanlara “hususî taşıt”, çeşitli şekillerde kazanç sağlamak amacıyla kullanılanlara “ticari taşıt”, Taşıt Kanunu kapsamına girenlere “resmî taşıt”, resmî olmakla birlikte ticarîlik niteliği taşıyanlara da “resmî ticari taşıt” denir.

- 5) Sürücü: Karayolunda, motorlu veya motorsuz bir aracı veya taşıtı sevk ve idare eden kişidir.
- 6) Şoför: Karayolunda, ticari olarak tescil edilmiş bir motorlu taşıtı süren kişidir.
- 7) Araç Sahibi: Araç için adına yetkili idarece tescil belgesi verilmiş veya sahiplik veya satış belgesi düzenlenmiş kişidir.
- 8) İşleten: Araç sahibi olan veya mülkiyeti muhafaza kaydıyla satışta alıcı sıfatıyla sicilde kayıtlı görülen veya aracın uzun süreli kiralama, ariyet veya rehni gibi hallerde kiracı, ariyet veya rehin alan kişidir. Ancak, ilgili tarafından başka bir kişinin aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili tasarrufu bulunduğu ispat edilirse, bu kimse işleten sayılır.
- 9) Yolcu: Aracı kullanan sürücü ile hizmetliler dışında araçta bulunan kişilerdir.
- 10) Hizmetli: Araçlarda, sürücü hariç, araç veya taşıma hizmetlerinde süreli veya süresiz çalışan kişiler ile iş makinelerinde sürücülerden gayri kişilerdir.
- 11) Trafik İşaretleri: Trafiği düzenleme amacı ile kullanılan işaret levhaları, ışıklı ve sesli işaretler, yer işaretlemeleri ile trafik zabıtası veya diğer yetkililerin trafiği yönetmek için yaptıkları hareketlerdir.
- 12) Geçiş Üstünlüğü: Görev sırasında, belirli araç sürücülerinin can ve mal güvenliğini tehlikeye sokmamak şartı ile trafik kısıtlama veya yasaklarına bağlı olmamalarıdır.
- 13) Geçiş Hakkı: Yayaların ve araç kullananların diğer yaya ve araç kullananlara göre, yolu kullanmak sırasındaki öncelik hakkıdır.
- 14) Durma: Kırmızı ışık, yetkililerin dur işareti, yol kapanması gibi her türlü trafik zorunlulukları nedeni ile aracın durdurulmasıdır.
- 15) Duraklama: Trafik zorunlulukları dışında araçların, insan indirmek ve bindirmek, eşya yüklemek, boşaltmak veya beklemek amacı ile kısa bir süre için durdurulmasıdır.
- 16) Parketme: Araçların, durma ve duraklaması gereken haller dışında bırakılmasıdır.
- 17) Trafik Kazası: Karayolu üzerinde hareket halinde olan bir veya birden fazla aracın karıştığı ölüm, yaralanma ve/veya zararlı sonuçlanmış olan olaydır.
- 18) Mülk: Devlete, kamuya, gerçek ya da tüzel kişilere ait olan taşınmaz mallardır.
- 19) Yerleşim Yeri (Birimi): Kendisine ulaşan karayolları üzerinde sınırının başlangıcı ve bitimi bir işaret levhası ile belirlenmiş olan yerleşme, çalışma ve barınma amacı ile insanların yararlandıkları yapı ve tesislerin bir arada bulunduğu ve karayolu trafiğine etkileri tespit edilmiş ve idari taksimatla belirlenmiş olan il, ilçe, köy veya mezra gibi yerlerdir.
- 20) Yaya: Araçlarda bulunmayan, karayolunda hareketsiz veya hareket halinde bulunan insandır.
- 21) Trafikten Men: Trafik zabıtası veya yetkililerce Kanunda ve yönetmelikte belirtilen hallerde araçla ilgili belgelerin alınması ve aracın belirli bir yere çekilerek trafikten alıkonulmasıdır.

23) (Ek:RG-17/4/2015-29329) (Değişik:RG-7/1/2022-31712)(16) (Danıştay Sekizinci Dairesinin 22/5/2024 tarihli ve E.:2022/1008; K.:2024/3061 sayılı kararı ile iptal alt bent; Net gelir: Basılı kağıtlar ve plakaların net satış adedi ile Karayolları Trafik Kanununun 131 inci maddesi kapsamında oluşturulan komisyonca belirlenen, son kullanıcıya satış fiyatının (KDV hariç) çarpımıyla bulunacak hasılat tutarının %30'udur.)

24) (Ek:RG-17/4/2015-29329) Sürücü belgesi: 2918 sayılı Kanunda belirtilen motorlu araçların sürülmesine yetki veren belgedir.

26) (Ek:RG-3/7/2026-33299) Görüntü Cihazı: Sürücünün izleme ve kullanma sahasında kalan ve aracın hareketi sırasında; televizyon veya video yayını izlenen cihazdır.

27) (Ek:RG-3/7/2026-33299) Sürücü Görüş Alanı: Sürücü koltuğu dikey ve en yüksek sürüş konumunda iken sürücünün; ön cam, ön yan camlar ile dış aynalar aracılığıyla yolu, trafiği ve çevresini doğrudan veya dolaylı olarak görebildiği alandır.

1) Karayolu Yapısı: Karayolunun kendisi ile karayolunun üstünde, yanında, altında veya yukarıdaki; ada, ayırıcı, oto korkuluk, istinat duvarı, köprü, tünel, menfez ve benzeri yapılardır.

2) Karayolu Sınır Çizgisi: Kamulaştırma yoluyla veya kanunlarla kamuya terk veya tahsis edilmiş karayolunda, mülkle olan sınır çizgisi, diğer karayollarında, yarmada, şevden sonra hendek varsa hendek dış kenarı, hendek yoksa şev üstü kenarı, dolguda şev etek çizgisi, yaya yolu ayrılmış karayolunda ise, yaya yolunun mülkle birleştiği çizgidir.

3) İki Yönlü Karayolu: Taşıt yolunun her iki yöndeki taşıt trafiği için kullanıldığı karayoludur.

4) Tek Yönlü Karayolu: Taşıt yolunun yalnız bir yöndeki taşıt trafiği için kullanıldığı karayoludur.

5) Bölünmüş Karayolu: Bir yöndeki trafiğe ait taşıt yolunun bir ayırıcı ile belirli şekilde diğer taşıt yolundan ayrılması ile meydana gelen karayoludur.

6) Erişme Kontrollü Karayolu (Otoyol): Özellikle transit trafiğe tahsis edilen, belirli yerler ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasaklandığı, yaya, hayvan ve motorsuz araçların giremediği, ancak izin verilen motorlu araçların yararlandığı ve trafiğin özel kontrole tabi tutulduğu karayoludur.

7) Ekspres Yol: Sınırlı erişme kontrollü ve önemli kesişme noktalarının köprülülük kavşak olarak teşkil edildiği bölünmüş bir ana karayoludur.

8) Geçiş Yolu: Araçların bir mülke girip çıkması için yapılmış olan yolun, karayoluna bağlanan ve karayolu sınır çizgisi içinde kalan kısmıdır.

9) Bağlantı Yolu: Bir kavşak yakınında karayolu taşıt yollarının birbirine bağlanmasını sağlayan, kavşak alanı dışında kalan ve bir yönlü trafiğe ayrılmış olan karayolu kısmıdır.

10) Taşıt Yolu (Kaplama): Karayolunun genel olarak taşıt trafiğince kullanılan kısmıdır.

11) Bisiklet Yolu: Karayolunun, sadece bisikletlilerin kullanmalarına ayrılan kısmıdır.

12) Yaya Yolu (Yaya Kaldırımı): Karayolunun, taşıt yolu kenarı ile gerçek veya tüzel kişilere ait mülkler arasında kalan ve yalnız yayaların kullanımına ayrılmış olan kısmıdır.

- 13) Banket: Yaya yolu ayrılmamış karayolunda, taşıt yolu kenarı ile şev başı veya hendek iç üst kenarı arasında kalan ve olağan olarak yayaların ve hayvanların kullanacağı, zorunlu hallerde de araçların faydalanabileceği kısımdır.
- 14) Platform: Karayolunun, taşıt yolu (kaplama) ile yaya yolu kaldırım veya banketinden oluşan kısmıdır.
- 15) Anayol: Ana trafiğe açık olan ve bunu kesen karayolundaki trafiğin, bu yolu geçerken veya bu yola girerken, ilk geçiş hakkını vermesi gerektiği işaretlerle belirlenmiş karayoludur.
- 16) Tali Yol: Genel olarak üzerindeki trafik yoğunluğu bakımından, bağlandığı yoldan daha az önemde olan yoldur.
- 17) Tehlikeli Eğim: Araçların emniyetle seyrine devam için, vites küçültmeyi gerektiren uzunluk veya açıldaki yol eğimidir.
- 18) Kavşak: İki veya daha fazla karayolunun kesişmesi veya birleşmesi ile oluşan ortak alandır.
- 19) Kavşak Ortak Alanı: Kavşaklarda kavşağı teşkil eden kollardan ayrı ayrı yaklaşıldığında, kavşaktaki geometrik veya fiziki değişikliğin başladığı çizgiler ile çevrelenmiş alandır.
- 20) Yaya Geçidi: Taşıt yolunda, yayaların güvenli geçebilmelerini sağlamak üzere, trafik işaretleri ile belirlenmiş alandır.
- 21) Okul Geçidi: Genel olarak okul öncesi, ilköğretim ve orta dereceli okulların çevresinde özellikle öğrencilerin geçmesi için taşıt yolundan ayrılmış ve bir trafik işareti ile belirlenmiş alandır.
- 22) Alt Geçit: Karayolunun diğer bir karayolu veya demiryolunu alttan geçmesini sağlayan yapıdır.
- 23) Üst Geçit: Karayolunun diğer bir karayolu veya demiryolunu üstten geçmesini sağlayan yapıdır.
- 24) Demiryolu Geçidi (Hemzemin Geçit): Karayolu ile demiryolunun aynı seviyede kesiştiği bariyerli veya bariyersiz geçitlerdir.
- 25) Ada: Yayaların geçme ve durmalarına, taşıtlardan inip binmelerine yarayan, trafik akımını düzenleme ve trafik güvenliğini sağlama amacıyla yapılmış olan, araçların bulunamayacağı, koruyucu tertibatla belirlenmiş bölüm ve alanlardır.
- 26) Ayırıcı: Taşıt yollarını veya yol bölümlerini birbirinden ayıran bir taraftaki taşıtların diğer tarafa geçmesini engelleyen veya zorlaştıran karayolu yapısı, trafik tertibatı veya gereçtir.
- 27) Şerit: Taşıtların bir dizi halinde güvenli seyredebilmeleri için taşıt yolunun çizgilerle ayrılmış bölümüdür.
- 28) Park Yeri (Otopark): Araçların parketmesi için kullanılan açık veya kapalı alandır.
- 29) Karayolu Üzeri Park Yeri: Taşıt yolundaki veya buna bitişik alanlardaki park yeridir.
- 30) Karayolu Dışı Park Yeri: Karayolu sınır çizgisi dışında olan ve bir geçiş yolu veya servis yolu ile taşıt yoluna bağlanan park yeridir.

31) Durak: Kamu hizmeti yapan yolcu taşıtlarının yolcu veya hizmetlileri bindirmeleri, indirmeleri veya duraklamaları için yatay ve düşey işaretlerle belirlenmiş yerdir.

32) Garaj: Araçların, genellikle uzun süre durmaları için kullanılan, bakım veya servisinin de yapılabileceği kapalı veya açık olan yerlerdir.

33) Terminal: İnsan veya eşya taşımalarında, araçların indirme, bindirme, yükleme, aktarma yaptıkları ve ayrıca bilet satışı ile bekleme, haberleşme, şehir ulaşımı ve benzeri hizmetlerin de sağlandığı yerdir.

Bunlardan sadece, insan taşımalarında kullanılanlara “Yolcu Terminali”, eşya taşımalarında kullanılanlara “Eşya Terminali” denir.

34) Servis İstasyonu: Karayolunda seyreden araçların bakım, onarım, yağlama ve yıkama gibi işlerinin yapıldığı tesislerdir.

35) Akaryakıt İstasyonu: Araçların esas itibariyle akaryakıt, LPG, yağ ve basınçlı hava gibi ihtiyaçları ile ayrıca kişilerin ilk yardım ve zorunlu diğer ihtiyaçlarının sağlandığı yerdir.

36) Muayene İstasyonu: Araçların niteliklerini tespit ve kontrol edebilecek cihaz ve personel bulunan ve teknik kontrolü yapılan yerdir.

37) Araç Tartı İstasyonu: Araçların yüklü veya yüksüz olarak sabit veya taşınabilir cihazlarla tartıldığı yerdir.

38) İşaret Levhası: Sabit veya taşınabilir bir mesnet üzerine yerleştirilmiş ve üzerindeki sembol, renk ve yazı ile özel bir talimatın aktarılmasını sağlayan trafik tertibatıdır.

39) Işıklı ve Sesli İşaretler: Trafiği düzenlemede kullanılan ışıklı ve sesli, sabit veya taşınabilir, elle kumanda edilebilen veya otomatik çalışan, üzerinde çeşitli renk, sembol, yazı bulunan ve belirli yanma süresi olan, ışık veya sesli özel bir talimatın aktarılmasını sağlayan trafik tertibatıdır.

40) İşaretleme: Taşıt yolu ile bordür, ada, ayırıcı, oto korkuluk gibi karayolu elemanları üzerindeki çeşitli renkte çizgi, şekil, sembol, yazı ve yansıtıcı ve benzerleri ile özel bir talimatın aktarılmasını sağlayan tertibattır.

1) (Değişik:RG-17/4/2015-29329) Otomobil: Yapısı itibariyle, sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu taşıttır.

Taksi: Yapısı itibariyle sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan, insan taşımak için imal edilmiş bulunan ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından belirlenen şekilde muayenesi ve damgası yapılmış, ücret hesaplama yöntemine uygun tarife yüklenmiş ve tip onayı alınmış taksimetre ile yolcu taşıyan M1 sınıfı ticari motorlu araçtır.

Taksi Dolmuş: Yapısı itibariyle sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan, adam başına tarifeli ücretle yolcu taşıyan M1 sınıfı ticari motorlu araçtır.

2) (Mülga:RG-17/4/2015-29329)

3) Otobüs: (Değişik:RG-17/4/2015-29329) Yolcu taşımacılığında kullanılan, sürücüsü dahil dokuzdan fazla oturma yeri olan motorlu taşıttır. Trolleybüsler de bu sınıfa dahildir. Sürücüsü

dahil oturma yeri onyediye aşmayan otobüslere minibüs denir.

4) Kamyonet: (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçmeyen ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu taşıttır. Sürücü ve yanındaki oturma yerleri dışında başka oturma yeri de bulunabilen, sürücü bölümü gövde ile birleşik kamyonetlere panelvan denir.

5) Kamyon: İzin verilebilen azami yüklü ağırlığı 3.5 tondan fazla olan ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu araçtır.

6) Çekici: Römork ve yarı römorkları çekmek için imal edilmiş olan ve yük taşımayan motorlu araçtır.

7) Arazi Taşıtı: Karayollarında yolcu veya yük taşıyabilecek şekilde imal edilmiş olmakla beraber bütün tekerlekleri motordan güç alan veya alabilen motorlu araçtır.

8) Motosiklet: (Değişik:RG-17/4/2015-29329) Azami tasarım hızı 45 km/saatten ve/veya silindir kapasitesi 50 santimetreküpten fazla olan sepetli veya sepetsiz iki veya üç tekerlekli motorlu taşıtlar ve net motor gücü 15 kilovattı, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı aşmayan dört tekerlekli L3, L4, L5 ve L7 sınıfı motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz. Bunlardan karoseri yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (triportör) denir.

9) Motorlu bisiklet (Moped): (Değişik:RG-17/4/2015-29329) Azami hızı saatte 45 kilometreyi, içten yanmalı motorlu ise silindir hacmi 50 santimetreküpü, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kilovattı geçmeyen iki veya üç tekerlekli taşıtlar ile aynı özelliklere sahip net ağırlığı 350 kilogramı aşmayan dört tekerlekli L1, L2 ve L6 sınıfı motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz.

10) Bisiklet: (Değişik:RG-17/4/2015-29329) Üzerinde bulunan insanın adale gücü ile pedal veya el ile tekerleği döndürölmek suretiyle hareket eden motorsuz taşıtlardır. Azami sürekli anma gücü 0,25 kilovattı geçmeyen, hızlandıkça gücü düşen ve hızı en fazla 25 km/saate ulaştıktan sonra veya pedal çevrilmeye ara verildikten hemen sonra gücü tamamen kesilen elektrikli bisikletler de bu sınıfa girer.

11) Lastik Tekerlekli Traktör: Belirli şartlarda römork ve yarı römork çekebilen, ancak ticari amaçla taşımada kullanılmayan tarım aracıdır.

12) İş Makinası: Paletli veya madeni tekerlekli traktör, biçerdöver ve yol inşa makinaları ile benzeri tarım, sanayi, bayındırlık, milli savunma ile çeşitli kuruluşların iş ve hizmetlerinde kullanılan; iş amacına göre üzerine çeşitli ekipmanlar monte edilmiş; karayolunda insan, hayvan, yük taşımada kullanılmayan motorlu araçtır.

13) Tramvay: Genellikle yerleşim birimleri içerisinde insan taşımada kullanılan, karayolunda tekerlekleri raylar üzerinde hareket eden ve hareket gücünü dışarıdan sağlayan araçtır.

14) Özel Amaçlı Taşıt: Özel amaçla insan veya eşya taşımak için imal edilmiş olan ve itfaiye,

(Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) ambulans (SC), naklen yayın ve kayıt (radyo, sinema, televizyon), kütüphane, motorlu karavan (SA), zırhlı araç (SB), araştırma, cenaze araçları (SD) ile bozuk veya hasara uğramış taşıt ve araçları çekmek, taşımak veya kaldırmak gibi özel işlerde kullanılan motorlu araçtır.

15) Okul Taşıtı: Genel olarak okul öncesi, ilköğretim ve orta dereceli okulların öğrencileri ile sadece gözetici ve hizmetlilerin taşınmalarında kullanılan araçtır.

16) Kamu Hizmeti Taşıtı: Kamu hizmeti için yük veya yolcu taşınması yapan araçtır.

17) Personel Servis Aracı: Herhangi bir kamu kurum ve kuruluşu veya özel veya tüzel kişilerin personelini bir akit karşılığı taşıyan şahıs veya şirketlere ait minibüs ve otobüs türündeki ticari araçtır. Kamu kurum ve kuruluşları ile özel ve tüzel kişilere ait araçların kendi personelini veya yolcusunu taşıma işi bu tanımın kapsamına girmez.

18) Umum Servis Aracı: Okul taşıtları ile personel servis araçlarının birlikte değerlendirilmesidir.

19) Kamp Taşıtı: (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Yük taşımada kullanılmayan; iç dizaynı tatil yapmaya uygun teçhizatlarla donatılmış, hizmet edebileceği kadar yolcu taşıyabilen SA kodlu motorlu araçtır.

20) Römork: Motorlu araçla çekilen insan veya yük taşımak için imal edilmiş motorsuz araçtır.

21) Yarı Römork: Bir kısmı motorlu taşıt veya araç üzerine oturan, taşıdığı yükün ve kendi ağırlığının bir kısmı motorlu araç tarafından taşınan römorktur.

22) Hafif Römork: Azami yüklü ağırlığı 0.75 tonu geçmeyen römork veya yarı römorktur.

23) Taşıt Katarı: Karayolunda bir birim olarak seyretmek üzere birbirine bağlanmış en çok 2 römorktan oluşan araçlardır.

24) Taşıma Sınırı (Kapasite): (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Bir aracın güvenle taşıyabileceği, en çok yük ağırlığı ve/veya yolcu ve hizmetli sayısıdır.

25) Gabari: Araçların yüklü veya yüksüz olarak karayolunda güvenli seyirlerini temin amacı ile uzunluk, genişlik ve yüksekliklerini belirleyen ölçülerdir.

26) Azami Ağırlık: Aracın güvenle taşıyabileceği azami yük ile birlikte ağırlığıdır.

27) Yüksüz Ağırlık: Üzerinde insan veya eşya (yük) bulunmayan ve akaryakıt deposu dolu olan bir aracın taşınması zorunlu alet, edevat ve donatımı ile birlikte toplam ağırlığıdır.

28) Yüklü Ağırlık: Bir taşıtın yüksüz ağırlığı ile taşımakta olduğu sürücü, hizmetli, yolcu ve eşyanın toplam ağırlığıdır.

29) Dingil Ağırlığı: Araçlarda aynı dingile bağlı tekerleklerden karayolu yapısına aktarılan ağırlıktır.

30) Azami Dingil Ağırlığı: Araçların karayolu yapılarında güvenle ve yapıya zarar vermeden geçebilmeleri için saptanan dingil ağırlığıdır.

31) Azami Toplam Ağırlık: Araçların karayollarında güvenle ve yapıya zarar vermeden

geçebilmeleri için saptanan toplam ağırlıktır.

32) Hız Sınırlayıcı: Belirtilen değere göre araç hızını sınırlamak için, öncelikli işlevi motora yakıt beslemelerini kumanda etmek olan bir cihazdır.

33) Özel Güvenlik Bölmeli Taksi: (Ek:RG-18/04/2007-26497) Müşterilerin araç sürücüsü ile iletişim ve teması, 24/10/2004 tarihli ve 25620 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelikte tanımlanan zırhlı ara bölme ile engellenmiş, taksimetre veya tarife ile yolcu taşıyan M1 sınıfındaki ticari motorlu araçtır.

34) Özel Halk Otobüsü: (Ek:RG-24/8/2017-30164) Gerçek veya tüzel kişilerce işletilen, belediyelerce verilen izin/ruhsat kapsamında toplu taşıma hizmeti veren ve sürücüsü dahil onyediden fazla oturma yeri olan ticari taşıttır.

1) L Sınıfı – İki ve üç veya dört tekerlekli motorlu araçlardır.

1.1) L1 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i, içten yanmalı motorlu ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kW’ı geçmeyen iki tekerlekli araçtır.

1.2) L2 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i, kıvılcım ateşlemeli motor ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü, içten yanmalı motorlu ise azami net gücü 4 kW’ı, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kW’ı geçmeyen üç tekerlekli araçtır.

1.3) L3 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i ve içten yanmalı motorlu ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü geçen yolcu sepetsiz iki tekerlekli araçtır.

1.4) L4 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i ve içten yanmalı motorlu ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü geçen yolcu sepetli iki tekerlekli araçtır.

1.5) L5 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i ve içten yanmalı motorlu ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü geçen, simetrik olarak yerleştirilmiş üç tekerlekli araçtır.

1.6) L6 Sınıfı: Azami hızı 45 km/s’i, elektrik motorlu araçlarda akü ağırlığı hariç yüksüz ağırlığı 0.35 tonu, kıvılcım ateşlemeli motor ise silindir kapasitesi 50 cm³’ü, diğer tip içten yanmalı motorlu ise azami net gücü 4 kW’ı, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kW’ı geçmeyen dört tekerlekli araçtır.

1.7) L7 Sınıfı: Elektrik motorlu araçlarda akü ağırlığı hariç yüksüz ağırlığı 0.4 tonu (yük taşıma amaçlı araçlarda 0.55 ton), azami net gücü 15 kW’ı geçmeyen ve L6 sınıfına girmeyen dört tekerlekli araçtır.

2) M Sınıfı – En az dört tekerlekli ve yolcu taşımasında kullanılan motorlu araçlardır.

2.1) M1 Sınıfı: Yolcu taşımasında kullanılan ve sürücü dahil en fazla 9 oturma yeri olan motorlu araçtır.

2.2) M2 Sınıfı: Yolcu taşımasında kullanılan, sürücü dahil 9’dan fazla oturma yeri olan ve azami ağırlığı 5 tonu aşmayan motorlu araçtır.

2.3) M3 Sınıfı: Yolcu taşımasında kullanılan, sürücü dahil 9’dan fazla oturma yeri olan ve azami ağırlığı 5 tonu aşan motorlu araçtır.

3) N Sınıfı – En az dört tekerlekli ve yük taşımasında kullanılan motorlu araçlardır.

3.1) N1 Sınıfı: Yük taşımasında kullanılan ve azami ağırlığı 3.5 tonu aşmayan motorlu araçtır.

3.2) N2 Sınıfı: Yük taşımasında kullanılan ve azami ağırlığı 3.5 tonu aşan, ancak 12 tonu aşmayan motorlu araçtır.

3.3) N3 Sınıfı: Yük taşımasında kullanılan ve azami ağırlığı 12 tonu aşan motorlu araçtır.

4) O Sınıfı – Bir motorlu araç tarafından çekilen römork veya yarı römork motorsuz yük taşıma araçlarıdır.

4.1) O1 Sınıfı: Azami ağırlığı 0.75 tonu aşmayan motorsuz yük taşıma aracıdır.

4.2) O2 Sınıfı: Azami ağırlığı 0.75 tonu aşan, ancak 3.5 tonu aşmayan motorsuz yük taşıma aracıdır.

4.3) O3 Sınıfı: Azami ağırlığı 3.5 tonu aşan, ancak 10 tonu aşmayan motorsuz yük taşıma aracıdır.

4.4) O4 Sınıfı: Azami ağırlığı 10 tonu aşan motorsuz yük taşıma aracıdır.

5) zel Amaçlı Taşıt: Yolcu veya yük taşımak üzere özel bir işlevi yerine getirmek için kullanılan (bunun için özel gövde düzenekleri ve/veya ekipmanları gereklidir) M, N veya O sınıfı motorlu araçtır.

(i) Koltuklar ve masa,

(ii) Koltuklardan dönüştürülebilecek uyku yatağı,

(iii) Yemek pişirme imkânları,

(iv) Depolama/Saklama imkânları.

Bu ekipmanlar oturma bölümüne sabit olarak monte edilir; ancak masa kolayca çıkarılabilecek şekilde tasarlanabilir.

5.2) Zırhlı Taşıt: (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Taşınan yolcuların ve/veya yüklerin korunması için tasarlanmış ve kurşungeçirmez zırh kaplama gereklerine uygun SB kodlu motorlu araçtır.

5.5) SF Seyyar vinçler: (Ek:RG-21/3/2012-28240) Kaldırma momenti 400 kNm'ye eşit veya daha fazla olan bir vinci bulunan ve araç üzerinde eşya taşımak amacına uygun olmayan N3 kategorisi özel amaçlı araçlar.

6) T Sınıfı – Tarım ve Ormancılık Traktörleri

Tarım ve ormancılık traktörü; ana işlevi çekme gücü sağlamak olan ve tarım veya ormancılık alanlarında kullanılan aletleri çekmek, itmek, taşımak veya tahrik etmek için özel olarak tasarlanmış, en az iki dingilli, tekerlekli veya paletli motorlu araçlardır. Bu tür araçlar yük taşımak için donatılabileceğı gibi, yolcu oturma yerleri ile de donatılabilir.

7) G Sınıfı - Arazi Taşıtları

N1 sınıfı araçlardan azami kütlesi 2 tonu aşmayanlar ve M1 sınıfındaki motorlu araçlar, en az bir n dingili ve en az bir arka dingili eşzamanlı tahrikli olarak tasarlanmış, bir dingilinin tahriki ayrılabilen araçlar dahil ve en az bir diferansiyel kilit mekanizması veya buna benzer

işlevde en az bir mekanizması varsa ve tek araç için hesaplanan % 30'luk bir eğimi tırmanabiliyorsa, arazi tipi araç olarak kabul edilir.

N1 sınıfı araçlardan azami kütlesi 2 tonu aşanlar ile N2, N3, M2 ve M3 sınıfı araçların arazi taşıtı sayılabilmesi için Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onayı Yönetmeliğindeki şartları taşıması gerekmektedir.

8) Üst Yapı (Gövde) Tanımları (sadece tam/tamamlanmış araçlar için)

Gövde tipi tanımları için aşağıda belirtilen kodlama kullanılacaktır.

8.1) Yolcu arabaları (M1)

Gövdesi yan pencere arasından bir direk bölünmüş veya bölünmemiş olarak kapatılmış, sabit ve sert tavanlı, bununla birlikte tavanının bir kısmında açılabilme özelliği olabilen, sürücünden başka en az 3 oturma yeri ve en az iki sırası bulunan, arka kapağı açılabilen, 2 veya 4 kapılı, 4 veya daha fazla pencereli otomobillerdir.

Gövdesi kapalı, arka şekli daha geniş bir iç hacim sağlayacak şekilde dizayn edilmiş, üst tavanı sabit ve sert tavanlı, bununla birlikte tavanının bir kısmının açılma özelliği olabilen, sürücünden başka en az 3 oturma yeri ve en az iki sırası bulunan (sıra ve sıralar öne yatmak veya çeşitli şekillerde hareket ettirilmek suretiyle daha geniş bir iç hacim sağlar), arka kapağı açılabilen, 2 veya 4 kapılı ve en az 4 yan pencereli otomobillerdir.

Gövdesi kapalı, genellikle daraltılmış arka hacimli, üst tavanı sabit, sert tavanlı, bununla birlikte bazı modellerde açılabilir tavanı olan, sürücü oturma yerinden başka en az bir oturma yeri ve en az bir sırası bulunan, iki taraflı kapılara sahip, ayrıca, arka kapağı da açılabilen, 2 veya daha fazla kenar pencereli otomobillerdir.

Açılabilir bir gövdeye sahip, üst tavanı yumuşak veya sert olmak üzere en az 2 pozisyonlu, ilk pozisyonda gövdesi kapanan, ikinci pozisyonda ise geriye çekilmek suretiyle gövdesi açılan, sürücü oturma yerinden başka en az bir oturma yeri ve en az bir sırası bulunan, 2 veya 4 yan kapılı, 2 veya daha fazla yan pencereli otomobillerdir.

AF Çok amaçlı araç: AA'dan AC' ye kadar belirtilenlerin dışındaki, yolcu ve onların bagaj veya yüklerini tek bir bölmede taşıması amaçlanan ve Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onayı Yönetmeliğindeki şartları taşıyan motorlu araçlardır.

Yukarıda yer almayan diğer araç sınıfları ve bu araçlara ilişkin yapılacak işlemlerde Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onayı Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

İlk tescili yapılacak araçlar için yukarıdaki araç sınıfları kullanılacak olup, daha önce tescili yapılmış araçlar için de satış ve devir işlemleri sırasında yeni araç sınıfları esas alınacaktır.

Madde 4 Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu Ve Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu

Karayolu güvenliği konusunda hedefleri tespit etmek, uygulamak ve koordinasyonu sağlamak amacıyla aşağıdaki kurullar oluşturulmuştur.

a) Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu;

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu Başbakanın başkanlığında, Adalet, İçişleri, Maliye, Milli

Eğitim, Bayındırlık ve İskan, Sağlık, Ulaştırma, Orman Bakanları ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Bağlı Olduğu Bakan ile Jandarma Genel Komutanı, Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü ve Karayolları Genel Müdüründen oluşur.

Gereği halinde diğer bakanlar da Kurula çağrılabilir.

Karayolu Güvenliği Yüksek Kurulu, Trafik Hizmetleri Başkanlığınca hazırlanarak, Karayolu Trafik Güvenliği Kurulunca uygun görülen önerileri değerlendirerek karara bağlar ve kararların yaşama geçirilmesi için gerekli koordinasyon önlemlerini belirler.

Kurul yılda iki defa olağan, Başbakanın gerek görmesi halinde de olağanüstü olarak, gündemle toplanır.

Kurulun sekreteryaya görevi Emniyet Genel Müdürlüğünce yapılır.

Kurulun çalışmasına ilişkin esas ve usuller, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

b) Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu;

Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu, Emniyet Genel Müdürlüğü Trafik Hizmetleri Başkanının başkanlığında, Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna katılan kamu kurumlarının en az daire başkanı seviyesinde görevlileri, Jandarma Genel Komutanlığı, Türk Standartları Enstitüsü Başkanlığı, Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu temsilcisi ile İçişleri Bakanlığınca uygun görülen trafikle ilgili üniversite, Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği, Türkiye Trafik Kazalarını Önleme Derneği ve Trafik Kazaları Yardım Vakfının birer temsilcisi ve Başkent Büyükşehir Belediye Başkanından oluşur. İhtiyaç duyulan konularda bilgilerine başvurmak üzere diğer kurum ve kuruluşlardan temsilci çağrılabilir.

Kurul ayda bir kez toplanır, zorunlu hallerde başkan tarafından toplantıya çağrılabilir.

Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu, Trafik Hizmetleri Başkanlığınca trafik hizmetlerinin çağdaş ve güvenli bir şekilde yürütülmesi amacıyla önerilen veya katılacak temsilcilerce önerilecek önlemlerin uygulanabilirliğini tartışarak karara bağlar.

Kurul, katılması gereken üyelerin salt çoğunluğu ile toplanır ve katılanların çoğunluğu ile karar verir.

Kurulun sekreteryaya görevi, Trafik Hizmetleri Başkanlığı Kurullar Şube Müdürlüğünce yerine getirilir.

Kurulun görev ve yetkileri şunlardır;

- 1) Trafikle ilgili kuruluşlar arasında koordinasyon sağlanmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
- 2) Trafik kazalarının azaltılmasına ilişkin önerilerde bulunmak,
- 3) Uygulamada görülen aksaklıkları tespit edip, giderilmesine yönelik önerilerde bulunmak,
- 4) Yasal düzenlemelerden kaynaklanan eksiklikleri belirlemek ve ilgili kuruluşlar nezdinde girişimlerde bulunmak,
- 5) Karayolu güvenliğinin geliştirilmesi için plan hazırlamak,

6) Hazırlanan planlar çerçevesinde bir ihtiyaç programı önermek ve çalışmalar için lazım olan kredi miktarı hakkında görüş bildirmek,

7) Sağlık Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesinin verdiği hizmetler için uygulayacağı fiat tarifesi hakkında görüş bildirmek,

8) Fahri trafik müfettişi adaylarını Karayolu Güvenliği Yüksek Kuruluna önermek,

9) Karayollarının bakım, yapım ve işletmesinden sorumlu tüm kurum ve özel kuruluşların projelerini yapan ve uygulayan yetkili ve sorumlu kişilere çağdaş ilim ve teknik esaslarına uymaları konusunda önerilerde bulunmak,

10) Gerekli hallerde Türk Karayolu Güvenliği birimlerini temsilen yabancı heyetlerle görüşmek.

Bu Kanunla ve trafik hizmetleri konusunda diğer kanunlarla verilen görevler;

a) İçişleri Bakanlığınca,

b) Bu kanunla yetkili kılınan diğer bakanlık, kuruluş ve belediyelerce, İçişleri Bakanlığı ile işbirliği içerisinde,

Yürütülür.

Görevli bakanlık, kurum ve kuruluşların trafik ile ilgili birimlerinin kuruluş, görev, yetki ve sorumluluklarına ait esaslar, Karayolları Trafik Kanununa ve teşkilat kanunlarına uygun olarak hazırlanan özel yönetmelik veya yönergelerinde gösterilir.

Madde 5 Askeri Mahallerde Trafiğin Düzenlenmesi

Silahlı Kuvvetlere ait her çeşit bina ve tesisin iç bölümlerindeki trafik düzenlemeleri dışında, mülki idari amirinin isteği ve garnizon komutanının uygun görmesi halinde, merkez komutanlıklarına aşağıdaki esas ve şartlara uyulmak suretiyle gerekli görülen yerlerde ve hallerde geçici olarak trafiği düzenleme yetkisi verilebilir.

a) Askeri bina, tesis veya birliklerin bulunduğu yerin, bu yerlere ulaşan yollar ile bağlantı ve geçiş yollarında veya giriş çıkışlardaki trafiğin yetkili trafik zabıtası veya genel zabitanın denetiminden uzak olmak,

b) Askeri bina ve tesisin konumu veya kullandığı hizmet amacı bakımından, bulunduğu yerdeki yol ve trafik durumu dolayısıyla trafik güvenliği açısından belli zamanlarda tedbirler alınmasının mecburi görülmesi,

hallerinde, belirlenen yerlerde, belirtilen süre ve şartlara uygun şekilde uygulamak üzere, özel işaretli ve eğitilmiş askeri personel, geçici olarak trafiği düzenlemekle yetkili kılınabilir.

Ancak, bu yetki trafik zabıtasının görevine müdahale şeklinde kullanılamaz.

Yetkili kılınan personel, talimatlarına uymayan sürücülere ait araç plakalarını tespit ederek mahalli trafik birimine bildirirler.

Madde 6 Trafik Zabıtası Kuruluşları, Görev ve Yetkileri

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 7 Trafik Zabıtası Dışındaki Polis Hizmet Birimlerinin Görev ve Yetkileri
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 8 Jandarma Teşkilatı Trafik Birimleri
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 9 Trafik Hizmetlerinde Jandarma Teşkilatının Görev ve Yetkileri
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 10 Milli Eğitim Bakanlığının Görev ve Yetkileri
Milli Eğitim Bakanlığının görev ve yetkileri;

- a) Okul öncesi, okul içi ve okul dışı trafik eğitimini düzenleyen trafik genel eğitim planı hazırlamak ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak uygulamak.
- b) Motorlu araç sürücülerinin yetiştirilmesi için 123 üncü madde gereğince sürücü kursları açmak, özel sürücü kursu açılmasına izin vermek, bunları her safhada denetlemek.
- c)(Değişik:RG-17/4/2015-29329) Özel motorlu taşıt sürücülerini kurslarında eğitilen sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak ve başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak,
- d) Karayolları Trafik Kanununun 125 inci maddesi uyarınca ilköğretim ve orta öğretim okullarında, ders programlarına eğitim amacıyla zorunlu uygulamalı trafik ve ilk yardım dersleri koymak.
- e) Çocuk trafik eğitim parklarının yapılma, açılma, eğitim, denetim ve çalışma esaslarını belirlemek.

(Değişik başlık:RG-1/9/2010-27689) Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri

Madde 11

Karayolları Genel Müdürlüğünün trafikle ilgili görev ve yetkileri;

- a) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak tedbirleri almak ve aldirmek.
- b) Tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını tespit etmek, yayınlamak ve kontrol etmek.
- c) Trafik ve araç tekniğine ait görüş bildirmek, gereğinde karayolu güvenliğini ilgilendiren konulardaki projeleri incelemek ve onaylamak.
- d) Erişme Kontrollü Karayolları Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak suretiyle, bu Yönetmelikte belirlenen hız sınırlarının üstünde veya altında hız sınırları belirlemek ve işaretlemek.
- f) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında trafik güvenliğini ilgilendiren kavşak, durak yeri, aydınlatma, yol dışı park yerleri ve benzeri tesisleri yapmak, yaptırmak veya diğer kuruluşlarca hazırlanan projeleri tetkik ve uygun olanları tasdik etmek.

g) (Değişik:RG-1/9/2010-27689) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak gerekli görülecek tedbirleri almak veya aldirmek,

i) (Değişik:RG-1/9/2010-27689) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 13, 14, 16, 17, 18, 47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına Sevk Tutanağı veya idari para cezasına dair tutanak düzenlemek; 47 nci maddesinin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,

k) Karayolları Trafik Kanunu ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmak.

Madde 12Sağlık Bakanlığının Görev ve Yetkileri⁸

(Değişik:RG-9/9/2011-28049)

Sağlık Bakanlığının görev ve yetkileri aşağıda gösterilmiştir.

a) Karayollarında meydana gelen trafik kazaları ile ilgili ilk ve acil yardım hizmetlerini planlamak ve uygulamak.

b) Trafik kazalarında yaralananların en kısa zamanda sağlık hizmetlerinden istifadelerini temin etmek üzere, İçişleri Bakanlığının ve Karayolları Genel Müdürlüğünün uygun görüşü de alınarak karayolları üzerinde ilk yardım istasyonları kurmak, bu istasyonlara gerekli personeli, araç ve gereci sağlamak.

ç)(Ek:RG-17/4/2015-29329)8 Trafik kazalarında yaralanıp sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerden kazanın sebep ve tesiriyle otuz gün içinde ölenlerin kayıtlarını tutmak ve takip eden ayın sonuna kadar kimlik numaraları ile birlikte elektronik ortamda Emniyet Genel Müdürlüğüne bildirmek,

Madde 13Ulaştırma Bakanlığının Görev ve Yetkileri

(Değişik:RG-1/9/2010-27689)

Ulaştırma Bakanlığının ilgili birimleri;

a) Karayolları Trafik Kanunu açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak,

b) Tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak,

c) Muayene istasyonlarını denetlemek,

ç) Karayolları Trafik Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idarî para cezası vermek,

d) Karayolları Trafik Kanununun 35 inci maddesinde belirlenen idarî tedbirleri almak,

e) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak

sorumlular hakkında idarî para cezasına dair tutanak düzenlemek.

f) Karayolları Trafik Kanunu ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, ile görevlidir.

Madde 14 Tarım ve Köyişleri ve Orman Bakanlıklarının Görev ve Yetkileri

Tarım ve Köyişleri ve Orman Bakanlıklarının görev ve yetkileri;

a) Köy yollarında;

- 1) Trafik düzeni ve güvenliği açısından gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak, tedbir almak ve aldirmek,
- 2) Yol güvenliğini ilgilendiren konulardaki; kavşak, durak yeri, yol dışı park yeri, aydınlatma ve benzeri tesislerin projelerini incelemek ve gerekenleri onaylamak,
- 3) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, Karayolları Trafik Kanununun 17 nci maddesinde sayılan tesisler için bağlantıyı sağlayacak geçiş yolları yönünden izin vermek,
- 4) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu karayolu yapısı ve işaretlemeye dayalı kaza nedenleri göz önünde bulundurularak gerekli tedbirleri almak,
- 5) Karayolları Trafik Kanunu ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle köy yolları için verilen trafik ile ilgili diğer görevleri yapmak.

Köy yolları için sayılan görev ve hizmetlerden mecburi ve gerekli görülenler, orman yolları için de uygulanabilir.

b) Orman yollarında;

- 1) Trafik düzeni ve güvenliği açısından ana orman yolları ile gerekli görülen diğer orman yollarında işaretlemeler yaparak tedbirler almak ve aldirmek,
- 2) Karayolları Trafik Kanunu ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle, orman yolları için verilen trafik ile ilgili diğer görevleri yapmak.

Madde 15 Belediyelerin Trafik Birimleri

Belediye başkanlıkları; Karayolları Trafik Kanunu, bu Yönetmelik ve Kanuna dayanılarak çıkarılan diğer yönetmeliklerle verilen görevleri, Kanunun 10 uncu maddesi uyarınca kurdukları trafik hizmetleri birimleri aracılığı ile yürütür.

Bu birimler, belediyelerin iş kapasitesine göre “Belediye trafik şube müdürlüğü”, “Belediye trafik şefliği” veya “Belediye trafik memurluğu” olarak adlandırılır.

Büyük illerde belediye trafik şube müdürlüklerine bağlı belediye trafik büro amirlikleri de oluşturulabilir.

Bu birimlerde görevlendirilecek idari ve teknik personel sayısı, iş kapasitesine göre belediye başkanlıklarınca belirlenir.

Madde 16 Belediyelerin Görev ve Yetkileri

Belediye trafik hizmet birimlerinin görev, yetki ve sorumlulukları aşağıda gösterilmiştir.

Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında;

a) Yolun yapısını, trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmak,

b) Yol ve kavşak düzenlemeleri yapmak,

c) Trafiği düzenleme amacı ile,

1) Trafik işaret levhaları,

2) Işıklı ve sesli trafik işaretleri,

3) Yer işaretlemeleri,

Temin ve tesis etmek, bunların devamlılığını ve işlerliğini sağlamak,

d) Trafiğin akışını kolaylaştırma, gereksiz durma ve duraklamaları önleme bakımından, trafik akımı programları ile toplu taşıma araçlarının kalkış varış ve ara durakları için zaman tarifeli programlar yapmak ve uygulamaya koymak,

e) Karayolları yapısı üzerinde ve kenarında yapılan çalışmalarda Karayolları Trafik Kanununun 16 ncı maddesi ve bu maddesine göre çıkarılan Yönetmelik hükümleri uyarınca trafik düzen ve güvenliği için gereken tedbirleri almak, aldırmak ve çalışmaları denetlemek,

f) Açık ve kapalı park yerleri (otopark) alt ve üst geçitler yapmak, yaptırmak işletmek ve işletilmesine izin vermek,

g) Karayolları Trafik Kanununun 17 nci maddesinde sayılan ve belediye sınırları içerisindeki karayolları kenarında yapılacak veya açılacak olan tesisler için Yönetmeliğinde belirlenen şartlara göre izin vermek,

h) Halkın trafik eğitimine katkıda bulunmak üzere; çocuk trafik eğitim parkları yapmak ve yapılmasına izin vermek,

ı) Yaya ve taşıt yollarında yayaların ve araçların hareketlerini zorlaştıran ve trafiği tehlikeye düşüren, motorlu araçlar dışındaki her türlü engeli ortadan kaldırmak,

trafik için tehlike teşkil eden ancak kaldırılması mümkün olmayan engelleri gece veya gündüze göre kolayca görülebilecek şekilde işaretlemek,

(Yol işgaline ilişkin Belediye Mevzuatı hükümleri saklıdır.)

i) Yol yapısı veya işaretleme yetersizliği yüzünden trafik kazalarının vuku bulduğu yerlerde, yetkililerce teklif edilen tedbirleri almak,

j) Karayolları Trafik Kanununun 22 nci maddesi (d) bendine göre tarım kesiminde kullanılanlar hariç il trafik komisyonlarından karar almak şartıyla motorsuz taşıtlardan gerekli görülenlerin tescilini yapmak,

k) Karayolları Trafik Kanunu ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmak.

Belediyeler bu hizmetlerini; il ve ilçe trafik komisyonlarınca alınan kararlara da uyulmak

suretiyle mahalli trafik zabıtası ile işbirliği ve koordinasyon halinde yürütürler.

Belediyeler bu madde ile görev verilen hizmetlerin denetimi dışında, trafiği denetleyemez ve hiçbir halde trafik suç ve ceza tutanağı düzenleyemezler.

Bu birimlerde hizmet gören personelden resmi kıyafetli olanlar özel işaret taşır.

Trafik zabıtası ile belediye trafik birimleri arasındaki işbirliği ve koordinasyon esaslarına ilişkin diğer hükümler beldenin özelliğine göre bir protokolle belirlenebilir.

Madde 17 İl ve İlçe Trafik Komisyonları

İl sınırları içinde mahalli ihtiyaç ve şartlara göre trafik düzeni ve güvenliği bakımından yönetmelikte gösterilen konular ve esaslar çerçevesinde, illerde vali veya yardımcısının başkanlığında, belediye, emniyet, jandarma, milli eğitim, karayolları ve Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonuna bağlı ilgili odanın temsilcileri; valilikçe uygun görülen trafikle ilgili üniversite, oda, vakıf ve kamuya yararlı dernek veya kuruluşların birer temsilcisinden oluşan il trafik komisyonu, ilçelerde kaymakamın başkanlığında, aynı kuruluşların yöneticileri veya görevlendirecekleri temsilcilerinin katıldığı ilçe trafik komisyonu kurulur.

Kuruldaki üniversite, vakıf ve kamuya yararlı dernek veya kuruluşların temsilcilerinin toplam sayısı 3'ü geçemez.

Kuruluşu bulunan yerler hariç, ilçe trafik komisyonlarına karayolları temsilcisinin katılması zorunlu değildir.

Gündem konuları vali veya kaymakamlar tarafından belirlenir.

Bu komisyonlara, oy hakkı olmaksızın görüşleri alınmak üzere, diğer kuruluş temsilcileri de çağrılabilir.

Kararlar oy çokluğu ile alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır.

İl trafik komisyonu kararları valinin onayı ile yürürlüğe girer.

İl ve ilçe trafik komisyonu kararlarını bütün resmi ve özel kuruluşlar uygulamakla yükümlüdür.

İlçe trafik komisyonu kararları, il trafik komisyonunca incelenip vali tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 18 İl ve İlçe Trafik Komisyonunun Görev ve Yetkileri

İl ve ilçe trafik komisyonunun görev ve yetkileri şunlardır;

- a) İl sınırları içinde mahalli ihtiyaç ve şartlara göre trafik düzeni ve güvenliğini sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri almak,
- b) Trafiğin düzenli bir şekilde akımını sağlamak bakımından alt yapı hizmetleri ile ilgili tedbirleri almak, trafikle ilgili sorunları çözümlmek, bütün ülkeyi ilgilendiren Karayolu Trafik Güvenliği Yüksek Kurulunun müdahalesini gerektiren hususları İçişleri Bakanlığına iletmek,
- c) Karayolu taşımacılığına ait mevzuat hükümleri saklı kalmak üzere, trafik düzeni ve

güvenliği yönünden belediye sınırları içinde ticari amaçla çalıştırılacak yolcu ve yük taşıtları ile motorsuz taşıtların çalışma şekil ve şartları, çalıştırılabileceği yerler ile güzergahlarını tespit etmek ve sayılarını belirlemek,

d) Gerçek ve tüzel kişiler ile resmi ve özel kurum ve kuruluşlara ait otopark olmaya müsait boş alan, arazi ve arsaları geçici otopark yeri olarak ilan etmek ve bunların sahiplerine veya üçüncü kişilere işletilmesi için izin vermek, izin verilen otoparklar ile karayolu üzerindeki diğer park yerlerinde (Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) engelliler için işaretlerle belirlenmiş bölümler ayrılmasını sağlamak,

e) Karayollarının bir kısmının veya tamamının yoldan faydalananların bir kısmına veya tamamına kapatılmasına, park edilecek yerler ile zaman ve süresinin ve araçların geliş ve gidiş yollarının ve yollara konulacak trafik işaretlerinin yerlerinin belirlenmesine karar vermek,

f) Karayollarında gerekli hal ve yerlerde en çok ve en az hız limitine göre yeniden hız sınırlarını belirlemek,

g) Karayolları Trafik Kanunu ve bu Yönetmelikle verilen diğer görevleri yapmak.

(Değişik ikinci fıkra:RG-19/2/2014-28918) İl trafik komisyonları, belediye sınırları içinden geçen devlet ve il yolları ile ilgili hususlarda Karayolları Genel Müdürlüğünün görüşünü alır.

Madde 19Yükümlülük

(Değişik:RG-1/9/2010-27689)

İlgili bütün kuruluşlar, yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu oldukları karayollarında;

a) Karayolu yapısını,

trafik güvenliğini sağlayacak şekilde yapmak ve bulundurmakla yükümlüdürler.

Madde 20Karayolu Yapısında Yapılacak Çalışmalar

(Değişik:RG-1/9/2010-27689)

Bu çalışmalar sırasında meydana getirilen tehlikeli durum ve engeller, bütün sorumluluk bunları yaratan kişilere ait olmak üzere trafik zabıtası veya gerektiğinde genel zabıta ile iş birliği yapılmak suretiyle yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu kuruluşlar tarafından ortadan kaldırılır. Yapılan masraflar sorumlulara ödettirilir.

Madde 21Karayolu Yapısının ve Trafik İşaretlerinin Korunması

Karayolu yapısı ve trafik işaretleri ile ilgili olarak;

a) Karayolu yapısı üzerine;

1) Trafiği güçleştirecek, tehlikeye sokacak veya engel yaratacak,

2) Trafik işaretlerinin görülmesini engelleyecek veya güçleştirecek,

şekilde bir şey atmak, dökmek, bırakmak ve benzeri hareketlerde bulunmak,

- b) Karayolu yapısını, trafik işaretlerini ve karayoluna ait diğer yapı ve güvenlik tesislerini;
- 1) Üzerine yazı yazarak, çizerek, kırarak, delerek, sökerek veya başka şekillerde bozmak,
 - 2) Yerlerini değiştirmek veya ortadan kaldırmak,

Yasaktır.

(Değişik ikinci fıkra:RG-1/9/2010-27689) Yaratılan tehlike ve engeller trafik zabıtası veya gerektiğinde genel zabıta ile iş birliği yapılmak suretiyle yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu kuruluşlar tarafından ortadan kaldırılır, bozukluk ve eksiklikler derhal giderilir. Zarar karşılıkları ve masraflar sorumlulara ödetilir.

(Değişik üçüncü fıkra:RG-1/9/2010-27689) Işıklı trafik işaret cihazları, trafik işaret levhaları, kenar taşları, oto korkuluk ve benzeri yol ve trafik güvenliği elemanlarına zarar veren kişilerin yetkililerce tespiti halinde bu durumun, yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşa bildirilmesi zorunludur.

Madde 22Karayolu Sınırı İçinde veya Dışındaki Levhalar, Işıklar, İşaretleme ve Benzerleri

Karayolu sınırı dışındaki yerlerde veya karayolu sınırı içinde, karayolu üzerinde veya kenarında;

a) Trafik işaretlerinin;

- 1) Görülmelerini engelleyecek,
- 2) Anlamlarını değiştirecek veya güçleştirecek, tereddüt doğuracak ve yanıltacak,

b) Trafik için tehlike ve engel yaratacak şekilde levhalar, ışıklar ve işaretleme ile ağaç, direk, yangın musluğu, çeşme, parmaklık gibi yapı elemanları ve benzerlerini dikmek, koymak ve bulundurmak yasaktır.

(Değişik ikinci fıkra:RG-1/9/2010-27689) Yönetmeliğinde belirtilen hususlara aykırı olarak dikilen, konulan ve bulundurulan ışıklar, işaretleme ve benzerleri bütün sorumluluk ve giderler mal sahibine ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşça kaldırılır ve yapılan masraflar sorumlulara ödettirilir.

Madde 23Trafik İşaretlerinin Nitelikleri

Karayolundan yararlananlara yol, trafik durumu ve yakın çevre ile ilgili gerekli bilgileri vermek, yasaklama ve kısıtlamaları bildirmek ve genel olarak trafik düzen ve güvenliğini sağlamak amacıyla tüm karayollarında yapılacak işaretlemenin standartları İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Karayolları Genel Müdürlüğüne tespit edilir, yayımlanır ve ilgili kuruluşlara gönderilir.

İşaretleme standartlarına aykırı olarak uygulama yapılamaz, ancak il ve ilçe trafik komisyonlarının uygun görmesi halinde trafik işaretlerinin ölçülerinde, görülmeyi kolaylaştırmak amacıyla değişiklik yapılabilir.

İşaretlemenin standartlara uygun olarak yapılıp yapılmadığı Karayolları Genel Müdürlüğüne kontrol edilir. Tespit edilen standart dışı uygulamalar, ilgisince standarda uygun hale getirilmediği takdirde Karayolları Genel Müdürlüğüne ve gerektiğinde zabıta ile işbirliği

yapılarak kaldırılır.

Madde 24 Trafik İşareti Koymaya Yetkililer

(Değişik birinci fıkra:RG-1/9/2010-27689) Trafik işaretlerinin bakım, onarım ve işletilmeleri dâhil temin ve tesisine, yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu olan kuruluşlar görevli ve yetkilidir.

Ancak; trafiği düzenleme yetkisi olan kuruluş ve kişiler de geçici olarak aşağıda sayılan yer, hal ve durumlarda düzenleyici trafik işareti koymaya ve bunları kaldırmaya yetkilidir.

a) Trafik güvenliği nedeni ile,

b) Genel asayiş bakımından gerekli hallerde,

Konulan trafik işaretleri, iş veya hizmetin bitiminde derhal kaldırılır.

Bunun dışında hiçbir kuruluş veya kişi, standartlara uysun uymasın kendiliğinden herhangi bir yere trafik işareti koyamaz. Bu yasağa uymayanlar hakkında Karayolları Trafik Kanununun 16 ncı maddesi hükmüne göre işlem yapılır.

Madde 25 Görevli Kişilerin Trafiği Yönetme Hareketleri

Taşıt ve yaya trafiğinin düzenli ve güvenli bir şekilde muhtelif istikametlere kanalize edilmesini sağlamak amacı ile trafik polisinin vereceği işaret ve yön tayini aşağıdaki şekilde yapılır:

a) Yolun trafiğe açık olma hali;

1) Trafik polisinin duruş pozisyonuna göre sağ ve sol kol istikametinde kalan yollar trafiğe açıktır.

2) Bu pozisyonda her iki kol sağ ve sol koldan biri yere paralel biçimde yanlara açılacağı gibi her iki kol vücuda dik vaziyette aşağı bırakılabilecektir.

Bu durumlarda trafik, kolların istikametinde bulunan yollara açık olacaktır.

b) Trafiğin bütün istikametlere kapanma hali (Dikkat)

1) Trafik zabıtasının sağ ve sol kollarından biri yukarıda, diğeri aşağı pozisyonda ise, bu durumda yol bütün yönler kapalı olup, daha önce kendisine açık olan yolun kapanacağı, kapalı olan yolun ise açılacağı anlamındadır.

2) Trafiğin kendisine açık veya kapalı olan yollardaki taşıt sürücüleri, trafik zabıtasının vereceği ikinci bir yön değiştirme hareketine kadar hareket edemezler.

3) Ancak bu pozisyonda, daha önce yol kendisine açık olupta, dönüş yapmak üzere, kavşak içerisine depolanan taşıtlar, kavşağı terketmek mecburiyetindedirler.

c) Yolun trafiğe kapalı olma hali;

1) Trafik polisinin duruş pozisyonuna göre, ön ve arka cephesinde kalan yol trafiğe kapalıdır.

2) Bu pozisyonda kolların her ikisi veya biri yanlara açılacağı gibi vücuda dik vaziyette aşağı istikamete salınabilir.

d) Trafiği hızlandırma ve yavaşlatma işareti;

1) Trafiği hızlandırma işareti;

Trafik polisi, hızlandırmak istediği yöne sol ya da sağ yanı dönük olarak, o istikamette bulunan kolunu yere paralel olacak şekilde ve dirsekten kırmak suretiyle eline kadar olan kısmı yukarıya kaldırıp, tekrar yere paralel hale getirir. Bu işaretin bir seri yapılması o yönde akan trafiğin hızlanması talimatını içerir.

2) Trafiği yavaşlatma işareti;

Trafik polisi, yavaşlatmak istediği yöne cephesi dönük durur ve sağ ya da sol kolunu (trafiğin akış istikametine göre) omuzdan, yere paralel oluncaya kadar kaldırıp, 45 derece ile 90 derece arasında yavaş yavaş sallar. Bu işaretin bir seri yapılması o yönde akan trafiğin yavaşlaması talimatını içerir.

Madde 26 Belediye Sınırları Dışında Karayolu Kenarındaki Yapı ve Tesisler

(Değişik birinci fıkra:RG-1/9/2010-27689) Karayollarında her iki taraftan sınır çizgisine 50 metre mesafe içinde bağlantıyı sağlayacak geçiş yolları yönünden; akaryakıt, servis, dolum ve muayene istasyonları, umuma açık park yeri ve garaj, terminal, fabrika, işhanı, çarşı, pazar yeri, eğlence yerleri, turistik yapı ve tesisler, inşaat malzemesi ocak ve harmanları, maden ve petrol tesisleri, araç bakım, onarım ve satım işyerleri ve benzeri trafik güvenliğini etkileyecek yapı ve tesisler için, o karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluştan izin alınması zorunludur.

Verilen izinler, ilgili valiliğe bildirilir.

(Değişik üçüncü fıkra:RG-1/9/2010-27689) İzinsiz yapılan bu gibi tesislerin yapımı ve işletilmesi yetkililerce durdurulacağı gibi, tesislerle ilgili yönetmelikteki şartlar yerine getirilmeden işletme izni verilmez ve bağlantı yolu, her türlü gider sorumlulara ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşça ortadan kaldırılır.

Madde 27 Belediye Sınırları İçinde Bulunan Karayolu Kenarındaki Yapı ve Tesisler

Belediye sınırları içindeki karayolları kenarında yapılacak veya açılacak, Karayolları Trafik Kanununun 17 nci maddesi ile bu Yönetmeliğin 26 ncı maddesinde sayılan yapı ve tesisler için,

a) Belediyelerden izin alınması,

b) Belediyelerce bu iznin verilmesinde, trafik güvenliği bakımından bu tesisler hakkındaki Yönetmelikte belirlenen şartların yerine getirilmesini sağlamaları ve ayrıca Karayolları Genel Müdürlüğünün yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayolu kenarında yapılacak ve açılacak olanların bu yollara bağlantıları için bu Genel Müdürlüğün ilgili bölge müdürlüğünden uygun görüş almaları,

Zorunludur.

İzinsiz yapılan bu gibi tesislerin yapımı ve işletilmesi yetkililerce durdurulacağı gibi tesislerle ilgili yönetmelikteki şartlar yerine getirilmeden işletme izni verilmez ve bağlantı yolu, her

türlü gider sorumlulara ait olmak üzere yolun yapım ve bakımı ile ilgili kuruluşlarca ortadan kaldırılır.

Madde 28Araçların Tescil Mecburiyeti

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 29Tescile Yetkili Kuruluşlar, Tescil İçin Müracaat Etme ve Bildirme Mecburiyeti ile Süreleri

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 30Araç ve sürücülere ilişkin verilerin paylaşımı

(Başlığı ile Birlikte Değişik:RG-4/11/2025-33067)

Sürücülerin ve araçların sicillerini tutmak üzere Emniyet Genel Müdürlüğünce ihtiyaç duyulacak teknik bilgiler, hukuki değişiklikler veya kısıtlayıcı şerhlerin sicil üzerindeki kayıt işlemleri; Emniyet Genel Müdürlüğünce yetki verilen kamu kurumları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerin elektronik sistemle yapılabilir. Sürücü belgesi ve tescil işlemlerine esas teşkil edecek bilgiler, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından ilgili kamu kurum veya kuruluşlarından elektronik sistemle temin edilebilir veya kanunlardaki istisnalar hariç olmak üzere bu amaçla sınırlı olarak paylaşılabilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Emniyet Genel Müdürlüğü ile ilgili taraflar arasında protokolle belirlenir.

Madde 31Yeni Kayıt

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 32Tescil Belgesi ve Geçerliliği

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 33Motorlu araç trafik belgesi ve geçerliliği

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 34İş Makinelerinin Tescil ve Trafik Belgeleri İle Tescil Plakaları

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 35Motorsuz Taşıtların Tescili

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 36Satış ve Devirler

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 37Satış veya devir işlemi yapılan araçların tescil işlemleri

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 38Araçların Tescilinin Başka İl'e Nakli
(Mülga:RG-18/7/2008-26940) (4)

Madde 39Araçların Hurdaya Çıkarılması
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 40Hurdaya çıkarılan, satılan veya devredilen resmi taşıtlar
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 41Araçların Trafikten Çekilmesi ve Trafikten Çekilen Araçların Yeniden Trafiğe Çıkarılmaları
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 42Çekici ve Römorkların Tescili
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 43Çalınan araçlar hakkında yapılacak işlemler
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 44Çalınan, kaybedilen, kullanılamaz hale gelen, bilgileri değişen belge ve plakalar
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 45Geçici Trafik Belgelerinin Verilme Esasları
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 46"A" Geçici Trafik Belgesi ve Plakalar
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 47"B" Geçici Trafik Belgesi
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 48"C" Geçici Trafik Belgesi
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 49"D" Geçici Trafik Belgesi
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 50"E" Geçici Trafik Belgesi
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 51"F" Geçici Trafik Belgesi
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 51/AÜlkelerindeki olağanüstü haller nedeniyle ülkemize giriş yapan yabancılara ait araçlara geçici trafik belgesi ve tescil plakası verilmesi

(Ek:RG-22/11/2014-29183) (Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 52Günlü ve Saatli Olarak Trafiğe Geçici Çıkış İzni Verilmesi

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 53Nitelik ve Ölçüleri

(Değişik:RG-9/9/2011-28049)

Tescil plakalarının niteliklerine ve ölçülerine ait esaslar aşağıda gösterilmiştir.

a) Nitelikleri

Tescil plakaları, 0.97 mm. kalınlığında DIN 1745 standardına uygun AL 99,5 F11 ½ sertlikte, gerilme kuvveti 100-150 N/mm, % 0.2 akıcılık sınırı, en az 90 N/mm, uzama direnci en az % 6 (a 10) standardında dikdörtgen biçiminde alüminyumdan yapılır.

Harf ve rakamlar ile plaka kenarları preste en az 1, en çok 3 milimetre kabartılır ve köşeleri 1 santimetre yarıçapla yuvarlatılır. Plaka kenarları (bordürü) genişliği 5 milimetre olur.

Geçici plakalardan gümrük plakaları ile altı güne kadar verilen plakalar, plastik veya karton kâğıttan yapılabilir. Bunların üzerinde ayrıca sol üst köşeden sağ alt köşeye doğru 2 santimetre genişlikte beyaz renkli bir bant bulunur.

b) Ölçüleri

1) Motorlu bisiklet, motosiklet, yük motosikleti ve lastik tekerlekli traktörlerde 15x24 santimetre,

2) (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Otomobil, kamyonet, minibüs, kamyon, çekici ve otobüslerde ön plaka 11x52, arka plaka 11x52 veya 21x32 santimetre; plaka yerlerinin bu ölçülere uymaması halinde ölçüler 15x30 santimetre,

en ve boyda olur.

3) (Değişik:RG-21/3/2012-28240) Harf ve rakam gruplarının plaka üzerindeki yerleri ile genişlik, yükseklik, çizgi kalınlığı ve aralıklarına ait ölçüler; 12, 12/A, 12/A-1, 12/B, 12/B-1, 12/C, 12/C-1, 12/G, 12/G-1, 12/H, 12/H-1, 12/J, 12/J-1, 12/N, 12/N-1, 12/N-2, 12/P, 12/P-1, 12/P-2, 12/R, 12/R-1, 12/R-2, 12/S, 12/S-1, 12/S-2, 12/T, 12/U, 12/V eklerdeki şekillerde gösterilmiştir.

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Engellilere ait araçların trafik tescil kuruluşlarınca tescil işlemlerinin yapılması sırasında:

a) Bizzat kullanım amacıyla engelliler tarafından ithal edilen özel tertibatlı otomobiller ile motosikletlerin tescil belgelerine ve bilgisayar kayıtlarına, "Araç sahibi tarafından kullanılması zorunlu olup, ilgili gümrük müdürlüğünün izni olmadan devri, satışı, hibesi, intifasının mülkiyeti muhafaza kaydıyla veya sair şekillerde akden devri, tasarruf hakkının vekâletname ile devredilmesi, kiralanması, ödünç verilmesi, özel tertibatının kaldırılması veya değiştirilmesi yasaktır." şeklinde şerh konulur.

b) Engelliler tarafından ithal edilen özel tertibatlı minibüslerin tescil belgelerine ve bilgisayar kayıtlarına "Araç sahibinin eşi, üçüncü dereceye kadar kan ve sıhri hısımlarından bir sürücü veya noterce düzenlenmiş iş akdine bağlı olarak istihdam edilen bir sürücü tarafından kullanılması zorunlu olup, ilgili gümrük müdürlüğünün izni olmadan devri, satışı, hibesi, intifasının mülkiyeti muhafaza kaydıyla veya sair şekillerde akden devri, tasarruf hakkının vekâletname ile devredilmesi, kiralanması ödünç verilmesi, özel tertibatının kaldırılması veya değiştirilmesi yasaktır." şeklinde şerh konulur.

c) Engellilik derecesi % 90'ın altında olan engelliler tarafından bizzat kullanılmak amacıyla özel tertibatlı araçların Özel Tüketim Vergisinden muaf olarak yurt içinden ilk iktisabında tescil belgelerine, "İlk iktisap tarihinden itibaren beş yıl geçmedikçe Özel Tüketim Vergisi ödenmeden devri, satışı, hibesi, intifasının mülkiyeti muhafaza kaydıyla veya sair şekillerde akden devri, tasarruf hakkının vekâletname ile devredilmesi, "Özel tertibatının kaldırılması veya değiştirilmesi yasaktır." şeklinde şerh konulur. Herhangi bir engeli bulunmayan kişilerin kullanımına uygun olarak üretilmiş olan aracın teknik donanımlarında hiçbir değişiklik yapılmadan, engelli kişinin sağlık raporunda belirtilen tertibatın ilave aparatlarla taktirilmiş olması halinde, bu araç araç sahibinin eşi, üçüncü dereceye kadar kan ve sıhri hısımlarından bir sürücü veya noterce düzenlenmiş iş akdine bağlı olarak istihdam edilen bir sürücü tarafından da kullanılabilir. Aracın engelli veya bu kişiler tarafından her iki şekilde de kullanılabileceğinin yetkili kurum ve kuruluşlarca belgelendirilmesi şarttır.

ç) Özel tertibatı olmayıp, engellilik derecesi % 90 ve üzeri olan malul ve engelliler tarafından Özel Tüketim Vergisinden muaf olarak bizzat ithal edilen araçların tescil belgelerine ve bilgisayar kayıtlarına, "Araç sahibi engelli kişinin eşi, kanuni mümessili ile üçüncü dereceye kadar kan ve sıhri hısımlarından bir sürücü veya noterce düzenlenmiş iş akdine bağlı olarak istihdam edilen bir sürücü tarafından kullanılması zorunlu olup, beş yıl içerisinde Özel Tüketim Vergisi ödenmeden devri, satışı, hibesi, intifasının mülkiyeti muhafaza kaydıyla veya sair şekillerde akden devri, tasarruf hakkının vekâletname ile devredilmesi, kiralanması, ödünç verilmesi yasaktır." şeklinde şerh konulur. Ayrıca ithal araçların gümrük şahadetnamelerinde, yukarıda belirtilen şerh dışında varsa diğer şerhler de tescil belgesine işlenir.

d) Engelliler tarafından ithal edilerek getirilen araçların, aynı durumdaki başka bir engelliye devri veya bunların ölümü sonucunda varislerine intikali halinde, bu araçlar gümrük vergisinden muaf olup, devir ve tescil işlemi ilgili gümrük müdürlüğünün iznine bağlıdır.

e) Özel tertibatı olmayıp, engellilik derecesi % 90 ve üzeri olan engelliler tarafından Özel Tüketim Vergisinden muaf olarak yurt içinden satın alınıp ilk iktisabı yapılan araçların tescil belgelerine "İlk iktisap tarihinden itibaren beş yıl geçmedikçe Özel Tüketim Vergisi ödenmeden devri, satışı, hibesi, intifasının mülkiyeti muhafaza kaydıyla veya sair şekillerde akden devri, tasarruf hakkının vekâletname ile devredilmesi yasaktır." şeklinde şerh konulur.

f) Engellilere ait yurt dışından ithal edilmiş olan özel tertibatlı araçların Yönetmelikte izin verilen kişiler dışında başkaları tarafından kullanıldığının tespiti halinde; araç trafikten men edilerek bu hususta düzenlenecek bir tutanakla mer'i mevzuat çerçevesinde işlem yapılmak üzere Gümrük ve Ticaret Bakanlığının ilgili birimlerine intikal ettirilir.

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Talep halinde, trafik denetleme kuruluşları tarafından engellilerin araçları için ayrılmış park yerlerinden istifade etmeleri amacıyla, engellilere ve gazilere örneği Ek: 47'de yer alan park kartı verilir. Park kartlarının verilmesi, kullanılması ve iptaline dair usul ve esaslar Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenir.

Madde 54Tescil plakalarının takılma yerleri ve sayıları

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 55Harf ve Rakam Grupları

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 56Plaka Zeminleri İle Harf Ve Rakam Gruplarının Renkleri

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 57Tescil Plaka Sıra Numarası Verilmesi ve Bu Numarayı Taşıyan Tescil Plakalarının Kullanılması

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 58Özel Tahsisli Plaka Verilecekler

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 59Ad, Soyad veya Ticari Ünvana Göre Verilecek Plakalar

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 60Ayırım İşaretleri

Belirli araçlarda, bu Yönetmeliğe bağlı 1 ve 2 sayılı Cetvellerde yer alan ve çalışma yerini ve şeklini, kapasite ve diğer niteliklerini belirleyen plaka, ışık, renk, şekil, sembol ve yazı gibi ayırım işaretleri bulundurulması zorunludur.

Araçların dışında bulundurulması zorunlu işaretlerden başka, araçlara; reklam, yazı, işaret, resim, şekil, sembol, ilan, flama, bayrak ve benzerlerinin takılması, yazılması, sesli ve ışıklı donanımların bulundurulması ve izin verilmesine dair esas ve usuller ile diğer hususlar İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

(Mülga üçüncü fıkra: RG-18/05/2007-26526)

Ayırım işareti bulunmayan araçlar trafikten men edilir.

İzin alınmadan bulundurulan diğer işaretlerle ilgili olarak bütün sorumluluk ve giderler işletene ait olmak üzere yazılan yazılar sildirilir ve takılan donanımlar söktürülür.

Madde 61Araç tanıtım numaraları

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 62 Devlet Malı Araçların Ayırım İşaretleri ve Tescil Plakaları

Devlet malı araçlara ayrı renkte plaka verilir.

(Değişik cümle:RG-24/8/2017-30164) Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığına ait araçlarda kullanılan ayırım işaretleri ile boyama şekli, diğer resmi ve özel kuruluşlarla, gerçek ve tüzel kişilere ait araçlarda kullanılamaz. Bu hükme aykırı olarak boyanan ve ayırım işareti kullanan araçlar, aykırılık giderilinceye kadar trafikten men edilir.

Madde 63 Araçlara Ait Teknik Şartlar ve Araçların Karayoluna Uygunluğu

(Değişik:RG-09/09/1997-23105) Araçların; yapım, kullanma, karayoluna uygunluk ve trafik güvenliği bakımından Bayındırlık ve İskan Bakanlığının görüşü alınarak, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca çıkarılan Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onay Yönetmeliği, Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelik ve buna paralel olarak çıkarılacak diğer yönetmelik hükümlerine uygun durumda olması mecburidir.

Yurtdışından getirilen ve birinci fıkrada adı geçen Yönetmelik hükümlerine uygun olarak imal, tadil ve monte edilen araçlara Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca veya bu Bakanlığın yetki vereceği kamu veya özel kuruluşlar tarafından “Karayolu Uygunluk Belgesi” verilir.

Askeri araçlarla, raylı sistemle çalışan ve iş makinesi türünden araçların, karayolu uygunluk belgeleri ilgili kuruluşlarca düzenlenir.

(Ek dördüncü fıkra: RG-09/09/1997-23105) Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onayı Yönetmeliği ve Araçların İmal Tadil Montajı Hakkındaki Yönetmelik hükümleri doğrultusunda imalatçı veya yetkili temsilcisi tarafından düzenlenen “Karayolu Uygunluk Belgesi” bulunmayan araçların tescili yapılmaz.

(Ek beşinci fıkra:RG-26/5/2022-31847) Türk Silahlı Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Milli İstihbarat Teşkilatı adına karayolu uygunluk belgesi düzenlenerek tescili yapılan araçların satış, devir veya hibe edilmesi halinde, imal edildikleri tarihte bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen mevzuattaki teknik şartlara ilişkin muafiyetlerin kapsamı ilgili kuruluşlar tarafından tescil ve muayeneye yetkili kuruluşlara bildirilmesi halinde bu araçların teknik denetim ve muayenelerinde mevcut muafiyetlerine ilişkin birinci fıkrada belirtilen uygunluk aranmaz.

Ayrıca, taşıtların camlarının görüntüyü değiştirecek seviyede renkli kullanımı veya camların üzerine renkli film tabakaları yapıştırılması yasaktır.

(Ek fıkra:RG-3/7/2026-33299) Sürücü görüş alanı içerisinde kalan aksesuar ve eşyaların; sürücünün karayolunu, yaya/araç hareketlerini, trafik işaret levhalarını/cihazlarını ve yer işaretlemelerini görmesini engelleyecek şekilde bulundurulması yasaktır. Aracın üretimindeki donanımlar saklı kalmak üzere sürücünün görüş alanında, direksiyon simidinin veya gösterge panelinin en üst seviyesinden itibaren beş santimetreyi aşmayacak yükseltileler ile ön cama monte edilen araç kamerası ve telefon tutucu istisna kapsamında değerlendirilir ve görüşü engelleyici unsur olarak kabul edilmez.

Madde 64Araçlarda Bulundurulması Mecburi Gereçler

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Araçlarda;

- a) Özelliklerine ve cinslerine göre nitelik ve nicelikleri 1 sayılı Cetvelde gösterilen gereçlerin,
- b) Ayrıca, kamyon, çekici ve otobüslerde İçişleri ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme bakanlıklarının görüşlerini de alarak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının belirlediği takograf, taksi otomobillerinde taksimetre,

Birinci fıkranın (b) bendindeki şartlara uymayan araçlara, eksikliklerinin giderilmesi amacıyla 125 inci maddede belirtilen şekil ve sürelerle geçici olarak trafiğe çıkış izni verilir. Bu süre sonunda eksikleri giderilmeyen araçlar trafikten men edilir.

Madde 65Araçların Üzerinde Yapılan Değişiklikleri ve Adres Değişikliklerini Bildirme

(Değişik:RG-9/9/2011-28049)

Araçların üzerinde, Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelikte belirtilen şekillerde yapılan her türlü teknik değişiklik ile aracın rengine ilişkin değişikliklerin, değişikliğin meydana geldiği tarihten itibaren otuz gün içinde herhangi bir trafik tescil şube veya bürosuna bildirilerek tescil kayıtları ile belgelerine işletilmesi, araç sahibinin adresine ilişkin değişikliklerin ise, otuz gün içinde herhangi bir trafik tescil kuruluşuna bildirilmesi zorunludur.

(Ek fıkra:RG-24/8/2017-30164)(12) Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığına ait özel amaçlı taşıtlar ile kamu düzeninin sağlanmasında kullanılmak üzere tasarımlanmış ve imal edilmiş bu kurumlara ait diğer taşıtlar üzerinde yapılan teknik değişikliklerde Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik kapsamında düzenlenmesi gereken belgeler aranmaz. İlgili birimlerin veya teknik değişikliği yaptırdıkları firmaların yetkili mühendisleri tarafından düzenlenen teknik belgeye göre işlem yapılır.

Emniyet Genel Müdürlüğü, araçlar üzerinde teknik değişiklik yapan veya yapılan değişikliklere ilişkin belgeleri onaylayan kişi veya kuruluşlara, bu değişikliklerin aracın bilgisayar kayıtlarına işlenmesi amacıyla bildirim zorunluluğu getirmeye, bu bildirimlerin yapılmasına ilişkin usul ve esasları, Maliye Bakanlığının görüşünü almak suretiyle belirlemeye yetkilidir.

Üzerinde değişiklik yapıp da süresi içinde bildirilmeyen araçlar, değişiklik belgelendirilip trafik tescil kuruluşunda tescil edilinceye ve belgelerine işletilinceye kadar trafikten men edilir.

Madde 66Taşınması Özel İzne Bağlı Yükler

Ağırlık ve boyutları bakımından özelliği olan, başka ulaşım sistemleri ile taşınması mümkün olmayan ve taşıma sınırını aşıpta, taşınması zorunlu olan yüklerin taşınmasında, bu Yönetmeliğin 128 inci maddesi hükümlerine göre, Karayolları Genel Müdürlüğünden izin alınması ve taşımanın bu izindeki esaslara göre yapılması mecburidir.

Madde 67 Araçların Teknik Şartlara Uygunluğu ve Muayeneleri
(Değişik: RG-18/05/2007-26526)

Teknik şartlara uygun durumda olmayan araçların trafiğe çıkarılması yasaktır.

(Değişik ikinci fıkra:RG-1/9/2010-27689) Araçların cinslerine, kullanım amaç ve şekillerine göre muayene süreleri, Ulaştırma Bakanlığınca araç muayenesi ile ilgili olarak çıkarılan yönetmelikte belirtilir.

Muayene süresi dolmasa bile kazaya karışması sonucu yetkili zabıtaca muayenesi gerekli görülenler ile üzerinde değişiklik yapılan araçların ayrıca, özel muayenesi zorunludur.

Karayoluna çıkmış olan her türlü motorlu aracın, teknik şartlara uyup uymadığı trafik zabıtasınca kontrol edilerek, uygunsuzluğu tespit edilenler, haklarında bu Yönetmeliğin ekinde yer alan (Ek:40)'taki Uygunsuzluk Tespit Tutanağı düzenlenmek suretiyle muayene istasyonlarına sevk edilir.

(Mülga beşinci fıkra:RG-1/9/2010-27689)

Sefer görev emri alan kara nakil ve iş makineleri üzerinde imal, tadil ve montaj yapılması durumunda, bu işlemlere ilişkin bilgiler Milli Savunma Bakanlığına gönderilir.

(Ek son fıkra:RG-1/9/2010-27689) Arazi vitesi olmayan otomobillerle zirai traktörler dışındaki her cins aracın fenni muayeneleri yapılırken, aracın sefer görev emri belgeleri kontrol edilir. Taşıt Sefer Görev Emri verildiği halde tatbikat çağrısına uymayan veya adresinde bulunmayan taşıtlar fenni muayene istasyonuna bildirilir; bu tür araçların muayenesi yapılmaz.

Madde 68 Muayeneye Yetkili Kuruluşlar
(Değişik: RG-18/05/2007-26526)

Araçların muayeneleri, Ulaştırma Bakanlığına ait muayene istasyonlarında veya bu Bakanlık tarafından usulüne uygun olarak yetki verilen gerçek veya tüzel kişilere ait muayene istasyonlarında yapılır.

Muayene istasyonlarınca;

- Otobüs, kamyon, çekici ve tankerler,
- Otomobil, minibüs, kamyonet, özel amaçlı taşıt, arazi taşıtı, römork ve yarı römorklar,
- Traktör (römorklu-römorksuz), motosiklet, motorlu bisikletler için, gruplarına göre Kanunda belirtilen muayene ücreti (katma değer vergisi hariç) alınır. Bu maddede sayılanlar dışındaki araçların hangi gruba gireceği yine Ulaştırma Bakanlığınca belirlenir.

Raylı sistemle çalışan veya iş makinesi türünden araçların muayeneleri araçların tescilini yapan kuruluşlarca; askeri araçların muayeneleri ise yetkili kuruluş veya birimlerce ilgili özel mevzuatlarına göre yapılır.

Muayene istasyonlarında bulunacak makine, araç, gereç ile personelin nitelikleri, işletme, çalışma ve denetleme usulleri ve işletme belgesi ile diğer şartlar ve esaslar, ilgili mevzuat hükümlerine göre yapılır.

Madde 69Mülkiyeti Muhafaza Kaydıyla Araçların Satış ve Tescilleri
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 70Milli Emlak Müdürlüğü ve Memurluklarınca Satışı Yapılan Araçlar Hakkında Yapılacak İşlemler
(Mülga:RG-18/7/2008-26940) (4)

Madde 71Toplu İthal Edilen Araçların Satıldıktan Sonraki Tescilleri
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 72Tanıtıcı İşaretlerle İlgili Olarak Adli Makamlara İntikal Ettirilen Kişilerin Araçları Hakkında Yapılacak İşlemler
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 73Zapt, müsadere veya tasfiye kararı alınan araçlar hakkında yapılacak işlemler
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 74Reşit Olmayan Küçükler Adına Araç Tescili
(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde 75Sürücü Belgelerinin Sınıfları
(Değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

Sürücü belgesi sınıfları ile belge sahiplerine sürme yetkisi verilen motorlu araçlar ve özellikleri aşağıda gösterilmiştir:

- a) M sınıfı sürücü belgesi iki, üç ve dört tekerlekli motorlu bisikletleri (moped) kullanacaklara verilir.
- b) A1 sınıfı sürücü belgesi silindir hacmi 125 santimetreküpü, gücü 11 kilovatt ve gücünün ağırlığına oranı 0,1'i geçmeyen, sepetli veya sepetsiz iki tekerlekli motosikletler ile gücü 15 kilovattı geçmeyen üç tekerlekli motosikletleri kullanacaklara verilir.
- c) A2 sınıfı sürücü belgesi gücü 35 kilovattı ve gücünün ağırlığına oranı 0,2'yi geçmeyen, sepetli veya sepetsiz iki tekerlekli motosikletler ile gücü 15 kilovattı geçmeyen üç tekerlekli motosikletleri kullanacaklara verilir.
- Ç) A sınıfı sürücü belgesi sepetli veya sepetsiz iki tekerlekli motosikletler ile gücü 15 kilovattı geçen üç tekerlekli motosikletleri kullanacaklara verilir.
- d) B1 sınıfı sürücü belgesi net motor gücü 15 kilovattı, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı geçmeyen dört tekerlekli motosikletleri kullanacaklara verilir. Elektrik ile çalışan araçların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz.
- e) B sınıfı sürücü belgesi otomobil ve kamyonet kullanacaklara verilir. Belge sahibi, ilgili tip onayı yönetmeliklerine aykırı olmamak ve 29/5/2013 tarihli ve 28661 sayılı Resmî Gazete'de

yayımlanan Milli Eğitim Bakanlığı Özel Motorlu Taşıt Sürücüleri Kursu Yönetmeliğinde belirtilen; eğitimi tamamlamak ya da yetenek ve davranış sınavını geçmiş olmak kaydıyla azami yüklü ağırlığı 4.250 kilografa kadar olan birleşik araçları da kullanabilir.

f) BE sınıfı sürücü belgesi B sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçmeyen römork veya yarı römork içeren birleşik araçları kullanacaklara verilir.

g) C1 sınıfı sürücü belgesi azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramın üzerinde olan ve 7.500 kilogramı geçmeyen kamyon ve çekicileri kullanacaklara verilir.

Ğ) C1E sınıfı sürücü belgesi C1 sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 750 kilogramı geçen römork veya yarı römorktan oluşan ve katar ağırlığı 12.000 kilogramı geçmeyen birleşik araçlar ile B sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçen römork veya yarı römorktan oluşan ve katar ağırlığı 12.000 kilogramı geçmeyen birleşik araçları kullanacaklara verilir.

h) C sınıfı sürücü belgesi kamyon ve çekici kullanacaklara verilir.

İ) CE sınıfı sürücü belgesi C sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 750 kilogramı geçen römork veya yarı römorktan oluşan birleşik araçları kullanacaklara verilir.

i) D1 sınıfı sürücü belgesi minibüs kullanacaklara verilir.

j) D1E sınıfı sürücü belgesi D1 sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 750 kilogramı geçen römorktan oluşan birleşik araçları kullanacaklara verilir.

k) D sınıfı sürücü belgesi minibüs ve otobüs kullanacaklara verilir.

İ) DE sınıfı sürücü belgesi; D sınıfı sürücü belgesiyle kullanılan araçlara takılan ve azami yüklü ağırlığı 750 kilogramı geçen römorktan oluşan birleşik araçları kullanacaklara verilir.

m) F sınıfı sürücü belgesi lastik tekerlekli traktör kullanacaklara verilir.

n) G sınıfı sürücü belgesi iş makinesi türündeki motorlu araçları kullanacaklara verilir.

Madde 76Sürücü Adaylarında Aranacak Şartlar

(Değişik:RG-17/4/2015-29329)(11)

Sürücü belgesi alacakların;

a) Yaş bakımından;

1) M, A1 ve B1 sınıfı sürücü belgesi alacakların 16,

2) A2, B, BE, C1, C1E, F ve G sınıfı sürücü belgesi alacakların 18,

3) A sınıfı sürücü belgesi alacakların 20 (gücü 15 kilovattı aşan üç tekerlekli motosikletler için 21),

4) C, CE, D1 ve D1E sınıfı sürücü belgesi alacakların 21,

5) D, DE sınıfı sürücü belgesi alacakların 24

yaşını bitirmiş olmaları,

b) Deneyim bakımından;

- 1) A sınıfı sürücü belgesi alacakların en az iki yıllık A2 sınıfı,
- 2) C1, C, D1 ve D sınıfı sürücü belgesi alacakların en az B sınıfı,
- 3) BE sınıfı sürücü belgesi alacakların B sınıfı,
- 4) CE sınıfı sürücü belgesi alacakların C sınıfı,
- 5) C1E sınıfı sürücü belgesi alacakların C1 sınıfı,
- 6) DE sınıfı sürücü belgesi alacakların D sınıfı,
- 7) D1E sınıfı sürücü belgesi alacakların D1 sınıfı

sürücü belgesine sahip olmaları,

c) Öğrenim durumu itibarıyla en az ilköğretim düzeyinde eğitim almış olmaları,

ç) 26/9/2006 tarihli ve 26301 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelikte belirtilen şartları taşımaları,

d) Sürücü sınavlarını başarıyla tamamlayarak, motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almış olmaları,

e) Adli sicillerinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giymiş olmaması,

f) Önceden verilmiş aynı sınıf bir başka sürücü belgesinin bulunmaması,

g) Başka sınıf sürücü belgesi alacaklar için, daha önce verilmiş ancak geri alınmış olan sürücü belgesinin 2918 sayılı Kanunda öngörülen şartlar yerine getirildiği için sahibine iade edilmiş olması

zorunludur. (9)

A sınıfı sürücü belgesi alacak 24 yaşını doldurmuş adaylarda birinci fıkranın (b) bendinin birinci alt bendinde öngörülen deneyim şartı aranmaz. (9)

Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve öğretim kurumları ile Türk Silahlı Kuvvetlerinin askeri ihtisas görevleri için subay ve astsubay sınıf okulu, astsubay meslek yüksekokulu ve astsubay temel kursunda eğitim gören veya buralardan mezun olanlar ile üniversitelerin sürücü eğitimi veren yüksekokullarından mezun olanlar bakımından A, C, D ve D1 sınıfı sürücü belgesi için birinci fıkranın (a) bendinde öngörülen yaş şartı 20 olarak uygulanır ve bu maddede öngörülen deneyim şartı aranmaz.(9)

Emniyet Genel Müdürlüğünün motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere Emniyet Genel Müdürlüğünce hazırlanacak yönerge çerçevesinde yapılacak sınavlarda başarılı olan Emniyet Genel Müdürlüğü personeline ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve

öğretim kurumlarında öğrenim görenlere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bu eğitim ve sınavlar; illerde emniyet müdürünün teklifi ve valinin onayı, merkez teşkilatında ise Trafik Hizmetleri Başkanının teklifi ve Emniyet Genel Müdürünün onayı ile yapılır. Merkez teşkilatı, il/ilçe emniyet müdürlükleri/amirlikleri ve polis eğitim kurumları, sürücü eğitimlerini ayrı ayrı ya da birlikte verebilir. İl/ilçe emniyet müdürlükleri/amirliklerince açılan kurslara eğer varsa o ilde bulunan polis eğitim kurumlarındaki öğrenciler ve personel ile merkez teşkilatında görevli personel, polis eğitim kurumları tarafından açılan kurslara da, o il/ilçe emniyet müdürlükleri/amirliklerinde ya da varsa merkez teşkilatında görev yapan personel katılabilir.

(Değişik fıkra:RG-24/8/2017-30164) Jandarma teşkilatının motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere Jandarma Genel Komutanlığının belirleyeceği eğitim programları çerçevesinde yapılacak sınavlarda başarılı olan jandarma teşkilatı mensubu subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ile Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi Başkanlığında öğrenim gören öğrencilere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bu eğitim ve sınavlar illerde il jandarma komutanlıklarının teklifi ve valinin onayı, merkez teşkilatı için ise Asayiş Başkanının teklifi ve Jandarma Genel Komutan Yardımcısının onayı üzerine oluşturulacak Eğitim Yürütme Kurulları tarafından yapılır.

(Ek fıkra:RG-24/8/2017-30164)(13) (Mülga ibare:RG-3/7/2021-31530) Emniyet Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatlarında görevli Emniyet Hizmetleri Sınıfı personel ile Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında görevli, subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlardan, en az B sınıfı sürücü belgesine sahip ve birimlerince düzenlenecek olan Zırhlı Taşıt Sürücü Eğitimini başarıyla tamamlayarak zırhlı taşıt kullanıcı yeterlilik (sertifika) belgesini almaya hak kazanan personel, yeterlilik (sertifika) belgesi ile zırhlı araçları kullanmaya yetkilidir.

(Ek fıkra:RG-3/7/2021-31530)(15) Milli Savunma Bakanlığı kadro ve kuruluşunda yer alan kurumlarda görevli subay ve astsubaylardan asgari “B” sınıfı sürücü belgesine sahip ve birimlerce düzenlenecek askeri araç sürücü intibak eğitimini başarıyla tamamlayarak askeri araç kullanıcı yeterlilik (sertifika) belgesini almaya hak kazanan personel, bu belge ile askeri araçları kullanmaya yetkilidir.

Sürücüler ile sürücü adaylarının hangi şartlarda ve hangi sınıf sürücü belgesi alabilecekleri ile bunların araç kullanma şartları, kullanılabilecek araçların niteliklerine ve sağlık şartlarına dair usul ve esaslar, Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelikte belirlenir. (9)

Madde 77 Sağlık Muayenesine Ait Esaslar

(Mülga: RG-18/05/2007-26526)

Madde 78 Sağlık Kurulunca Düzenlenecek Sürücü Olur Raporları

(Mülga: RG-18/05/2007-26526)

Madde 79 Psiko-teknik Değerlendirme ve Psikiyatri Uzmanı Muayenesi

(Değişik:RG-21/3/2020-31075)

Kanunun ilgili maddelerinde tanımlanan nitelikteki trafik suçlarını işleyen sürücüler ile diğer mevzuat kapsamında psiko-teknik açıdan sağlıklı olma şartı aranan sürücüler ekte yer alan 4 sayılı Cetvelde tanımlanan usul ve esaslara uygun olarak, psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri uzmanı muayenesine tabi tutulurlar.

Muayene sonucu durumu uygun bulunan sürücülerin sürücü belgeleri Kanunun ilgili maddelerinde belirtilen sürelerin sonunda iade edilir. Ekte yer alan 4 sayılı Cetvelde belirtilen usul ve esaslara göre yapılan psiko-teknik değerlendirme, Yönetmelikte aynı cetvelde tanımlanmış altyapı özelliklerine sahip, resmi ve özel kuruluşlar bünyesinde oluşturulan ve il sağlık müdürlüğü tarafından ruhsatlandırılmış merkezlerde çalışan psikolog unvanına sahip kişilerin gözetiminde yapılır. Psiko-teknik değerlendirme raporu elektronik sistem üzerinden e-imza ile düzenlenir. Kişi düzenlenen psiko-teknik değerlendirme raporu ile birlikte kırkbeş gün içerisinde kamu veya özel sağlık kuruluşlarında görev yapan psikiyatri uzmanına başvurur. Psikiyatri uzmanı, kişiye ait psiko-teknik değerlendirme raporundaki bulgular ile psikiyatrik muayene sonucu elde ettiği bulguları birlikte değerlendirerek, söz konusu kişinin sürücülük yapmasına engel bir durumun olup olmadığını belirten psikiyatri raporunu elektronik sistem üzerinden düzenler. Düzenlenen bu raporlar sistemde on yıl süre ile saklanır.

Belirtilen sürede psikiyatri muayenesi için başvurmayan kişiler altı ay boyunca tekrar teste kabul edilmez. Altı ay sonunda yapılacak psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri muayenesinde başarısız olan kişiler iki yıl boyunca tekrar teste alınmaz.

Kişi adına düzenlenen rapora otuz gün içerisinde il sağlık müdürlüğüne itiraz edebilir. Otuz gün içerisinde rapora itiraz edilmemesi hâlinde kişi iki yıl boyunca tekrar teste alınmaz. İl sağlık müdürlüğü nihai karar için kişiyi, daha önce psiko-teknik değerlendirme yapılan test sistemi olan başka bir merkeze ve psikiyatri uzmanı muayenesi yapılmak üzere ikinci fıkrada belirtilen bir sağlık kuruluşuna sevk eder.

İkinci psiko-teknik değerlendirme rapor sonucu ile bir önceki rapor arasında farklılık var ise, ikinci raporun sonucu geçerli sayılır. İkinci değerlendirme sonucunda da başarısız olan kişiler başvuru üzerine ikinci test tarihinden itibaren üç ay sonra tekrar psiko-teknik değerlendirmeye ve psikiyatri muayenesine tabi tutulur. Bu değerlendirmede başarısız olan kişiler iki yıl süreyle yeniden psiko-teknik değerlendirmeye alınmaz.

Eksik veya gerçeğe aykırı rapor veren sorumlular hakkında Türk Ceza Kanununa göre işlem yapılır. Ayrıca gerçeğe aykırı rapor düzenleyen merkezlerde kayıtlı test cihazları 5 (beş) yıl boyunca tekrar kullanılamaz.

Psiko-teknik değerlendirme raporu ve psikiyatri uzmanı muayene raporunun, yukarıda tanımlanan yetkili kişiler tarafından, 4 sayılı Cetvelde tanımlanan hükümler dikkate alınarak düzenlenmesi zorunludur.

Madde 80 Uluslararası Sürücü Belgesi

(Değişik:RG-25/5/2012-28303)(*)

Uluslararası sürücü belgesi, sınıflarına uyan araçların sürülebilmesi için, ikili veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca, (Değişik ibare:RG-19/2/2014-28918) üç yıl süre ile verilen ve verildiği ülke dışındaki ülkeler için geçerli olan sürücü belgesidir.

Uluslararası sürücü belgeleri, uluslararası sözleşmeler dikkate alınarak İçişleri Bakanlığınca yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilerce(14) verilir.

Uluslararası sürücü belgelerinin verilmesi ile yetkilendirilenlerin yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esaslar Emniyet Genel Müdürlüğünce belirlenerek ilgili tarafla protokol yapılır.

(*) Bu Yönetmeliğin geçici 8 inci maddesi uyarınca uluslararası sürücü belgelerinin verilmesi konusunda İçişleri Bakanlığınca yetkilendirme yapıncaya kadar uygulanacak olan 80 inci maddenin değişiklikten önceki hali aşağıdadır:

Madde 80“Uluslararası Sürücü Belgesi

Uluslararası sürücü belgesi, sınıflarına uyan araçların sürülebilmesi için, ikili veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca, uluslararası otomobil kurumları tarafından, 1 yıl süre ile verilen ve verildiği ülke dışındakiler için geçerli olan sürücü belgesidir.

Madde 81Sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi ve teslimiyle ilgili usul ve esaslar (Değişik:RG-20/12/2013-28857)

Motorlu taşıt sürücü sertifikası alanların sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi, basımı ve ilgililerine teslimi işlemleri bu amaçla kurulan elektronik sistem üzerinden temin edilen bilgiler esas alınmak suretiyle Emniyet Genel Müdürlüğünce yapılır. Kişiselleştirilen sürücü belgelerinin ilgililerine teslimi, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından belirlenen kamu kurum veya kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerine de yaptırılabilir.

Sürücü belgesinin düzenlenebilmesi için; geçerli motorlu taşıt sürücü sertifikası, adli sicil kaydı, sürücü olur sağlık raporu, sürücü belgesi harcı, sürücü belgesi değerli kağıt bedeli, diğer kanuni paylar, parmak izi, kan grubu bilgisi ile sertifika sahibinin fotoğraf ve imzası Emniyet Genel Müdürlüğünce, Millî Eğitim Bakanlığı ve ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerinden güvenli elektronik sistem üzerinden alınır ve sürücü adayının trafik tescil birimlerine bizzat müracaat şartı aranmadan, sürücü belgesi merkezi sistemle kişiselleştirilerek basılır, ilgililerin beyan etmiş oldukları adreslerine posta yoluyla gönderilir.

Sürücü sertifikasının verildiği il ve ilçe esas alınarak Emniyet Genel Müdürlüğünce oluşturulacak elektronik ortamdaki teselsül eden sıraya göre sürücü belgesi sicil numarası verilir ve bu numara sürücü belgesine de yazılır.

İkinci fıkrada belirtilen bilgi ve belgeler, güvenli elektronik sistem üzerinden alınincaya kadar müracaatların kabulü ve değerlendirilmesi işlemleri aşağıda belirtilen şekilde yapılır:

- a) Motorlu taşıt sürücü sertifikasının karşılığı olan sürücü belgesine dönüştürülebilmesi için herhangi bir trafik tescil kuruluşuna müracaat edilir.
- b) Trafik tescil kuruluşuna müracaat sırasında; ikinci fıkrada belirtilen bilgi ve belgelerden ilgili kurumlardan elektronik sistem üzerinden temin edilenler dışında kalan bilgi ve belgeler

sürücü adayı tarafından temin ve ibraz edilir.

c) Nüfus cüzdanı/pasaport bilgileri Kimlik Paylaşımı Sistemindeki bilgilerle elektronik ortamda karşılaştırılır.

Ç) Başvuru, trafik tescil kuruluşunca elektronik ortamda düzenlenen Sürücü Belgesi Müracaat Formunun (Ek-18) yetkili memur önünde imzalanması suretiyle yapılır.

d) Müracaatı alan görevli tarafından sürücü belgesi müracaat formu onaylanarak elektronik ortamda baskı merkezine gönderilir.

e) Sürücü belgesi, trafik tescil kuruluşları tarafından elektronik ortamda gönderilen bilgiler esas alınmak suretiyle, müracaatın alındığı il/ilçe tescil kuruluşlarına göre sicil numarası verilerek Emniyet Genel Müdürlüğünce merkezi olarak basılır ve ilgililerin beyan etmiş oldukları adrese posta aracılığı ile gönderilir. Posta yoluyla teslim edilecek belgelerin gönderileceği adres ve teslim işlemlerine ilişkin hususlar Emniyet Genel Müdürlüğünce belirlenir.

Sürücü belgeleri merkezi olarak basılıp ilgililerin adresine gönderilinceye kadar geçici olarak elden teslim usulünün uygulanmasına devam edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar Milli Eğitim Bakanlığının görüşü alındıktan sonra İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğünce belirlenir.

Bu madde kapsamında beyan veya ibraz edilen bilgi ve belgeler sürücü sertifikasının geçerlilik süresi kadar geçerli olup gerektiğinde bu bilgi ve belgelerin doğruluğu araştırılabilir. Verilen bilgi ve belgelerin gerçeği yansıtmadığının tespiti halinde 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 204 üncü ve devamı maddeleri gereğince işlem yapılır.

Madde 82 "K" Sınıfı Sürücü Aday Belgesi

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) G sınıfı hariç diğer sürücü belgelerinden herhangi birini almak isteyen sürücü adaylarının karayollarında sürmeyi öğrenmek üzere araç kullanabilmeleri için eğitim ve sınavda kullanılmak üzere ilgili sürücü kurslarından 29/5/2013 tarihli ve 28661 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Milli Eğitim Bakanlığı Özel Motorlu Taşıt Sürücüleri Kursu Yönetmeliğinde yer alan K Sınıfı Sürücü Aday Belgesini (Ek: 5) almaları zorunludur. K Sınıfı Sürücü Aday Belgesi 6 ay süreyle geçerlidir.

Bunun için;

- 1) Sürücü kurslarında trafik mevzuatı ve kuralları derslerinin tamamının alınmış olması,
 - 2) Sürücü kurslarında görevli eğiticilerin (Sürücülüğü öğretecek kişinin) eğitim yaptıracığı araç sınıfına uyan ve sürme yetkisi veren sürücü belgesi sahibi olmaları,
 - 3) Sürücü adaylarının sürmeyi öğrenecekleri karayolları ve bu yollardaki sürme saatleri trafik komisyonlarınca önceden tayin ve tespit edilerek sürücü kurslarına bildirilmesi,
- mecburidir.

a) Sürücü aday belgesine;

- 1) Sürücü kursunun adı,

- 2) Eğitiminin ve adayın kimlikleri,
 - 3) Eğitimin yapılacağı alan ve karayolunun yeri, adı ve sınırı,
 - 4) Saatli olarak eğitimin yapılacağı süre,
 - 5) Eğitiminin sürücü belgesinin verildiği yer, tarih ve numarası,
- yazılıp, fotoğraflar yapıştırılarak belgeyi veren sürücü kursu tarafından tasdik edilir.
- b) Eğiticiler, belirtilen yer ve zaman içinde, başlangıcından bitimine kadar, eğitimin güven içinde yürütölmesi bakımından gerekli tedbirleri almakla görevli ve sorumludurlar.
- c) Verilen sürücü aday belgeleri sıra esasına göre (Ek: 27/A) defterine kaydedilir.

Madde 83Zayı Edilen Veya Yıpranan Sürücü Belgelerinin Değiştirilmesi

(Değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

Zayı edilen veya yıpranan sürücü belgelerinin yenisinin düzenlenmesi için belge sahibinin dilekçe ile herhangi bir tescil kuruluşuna veya dış temsilciliklerimize müracaat etmesi, sürücü belgesinin geçerlilik süresinin sona ermemiş olması, geçerlilik süresi sona ermiş ise yenileme şartlarının sağlanmış olması, sürücü belgesi alma şartlarının kaybedilmemiş olması ve gerekli diğer bilgi ve belgelerin ibrazı zorunludur. Zayı veya yıpranma nedeni ile sürücü belgesi düzenlenmesi sırasında sürücü belgesinin geçerlilik süresinin uzatılmasının talep edilmesi halinde bu Yönetmeliğin 87 nci maddesindeki yenileme şartları aranır.

Müracaatın yapıldığı tescil kuruluşunca sürücü belgesi ile ilgili bilgisayar kayıtlarından müracaatın kontrolü yapılır. Ancak, bilgisayar kayıtlarında sürücü belgesi sahibi olduğuna dair kayıt bulunmayanlar ile beyan ettikleri bilgilerle ilgili kayıtlar arasında farklılık arz edenlerin durumu ilgili tescil kuruluşundan en seri şekilde sorulur ve alınacak cevaba göre işlem gerçekleştirilir.

Müracaatı tamamlananlara sürücü belgeleri teslim edilinceye kadar araç kullanabilmeleri için 15 gün süreyle geçerli olmak üzere (Ek-50) deki “Sürücü Belgesi Yerine Geçen Geçici Belge” verilebilir. Sürücü belgesinin ilgisine teslim edilmesi ile birlikte geçici belge hükümsüz sayılır.

Madde 84Askeri Araç Sürücülerinin Sınavları ve Belgelerinin Verilmesi

Er ve erbaş sınıfından askeri araç sürücüsü olacakların sınavlarına ve belgelerinin verilmesine ait işlemler Milli Savunma Bakanlığınca yürütölür.

Sürücü adaylarının; sınavlarının yapılmasına, belgelerinin verilmesine, verilen belgelerle hangi cins araçların ve nerelerde sürölceğine, ilgili kuruluşlarla yapılacak işbirliği ile askeri birliklerde oluşturulan sınav merkezlerinin işleyişine ait esaslar adı geçen Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikte gösterilir.

Verilen bu belgeler, sadece askeri araçlar için ve askerlik süresince geçerlidir.

Madde 85Araçların Sürölmesinde Yetki Durumu

(Değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

Araçları sürme yetkisi;

- a) B1 sınıfı sürücü belgesi ile M,
 - b) F sınıfı sürücü belgesi ile M,
 - c) G sınıfı sürücü belgesi ile M,
 - ç) A1 sınıfı sürücü belgesi ile M,
 - d) A2 sınıfı sürücü belgesi ile M ve A1,
 - e) A sınıfı sürücü belgesi ile M, A1 ve A2,
 - f) B sınıfı sürücü belgesi ile M, B1 ve F,
 - g) BE sınıfı sürücü belgesi ile M, B, B1 ve F,
 - ğ) C sınıfı sürücü belgesi ile M, B, B1, C1 ve F,
 - h) CE sınıfı sürücü belgesi ile M, B, BE, B1, C, C1, C1E, F; CE sınıfı ile birlikte D sınıfı sürücü belgesine de sahip olduğu takdirde ayrıca DE, D1 ve D1E,
 - ı) C1 sınıfı sürücü belgesi ile M, B, B1 ve F,
 - i) C1E sınıfı sürücü belgesi ile M, B, BE, B1, C1 ve F,
 - j) D sınıfı sürücü belgesi ile M, B, B1, D1 ve F,
 - k) DE sınıfı sürücü belgesi ile M, B, BE, B1, D, D1, D1E, F; DE sınıfı ile birlikte C sınıfı sürücü belgesine de sahip olduğu takdirde ayrıca CE, C1 ve C1E,
 - l) D1 sınıfı sürücü belgesi ile M, B, B1 ve F,
 - m) D1E sınıfı sürücü belgesi ile M, B, BE, B1, D1 ve F
- sınıfı sürücü belgeleri ile kullanılan araçlar da sürülebilir.

(Ek fıkra:RG-10/2/2024-32456) B sınıfı sürücü belgesi ile;

- a) Deneyim bakımından en az 2 yıllık B sınıfı geçerli sürücü belgesine sahip olmak,
- b) Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelikte iki tekerlekli araçları kullanacaklar için aranan sağlık şartlarını taşımak,
- c) Başvuru tarihinden itibaren geriye doğru beş yıl içinde 2918 sayılı Kanuna istinaden daha önce sürücü belgesi geçici veya daimi olarak geri alınmamış olmak,

koşullarıyla Millî Eğitim Bakanlığı Özel Motorlu Taşıt Sürücüleri Kursu Yönetmeliğinde bu fıkroda belirtilen şartları taşıyanlar için belirlenen direksiyon eğitimi dersinin tamamlanarak uygulama sınavında başarılı olunması ve buna dair Millî Eğitim Bakanlığınca düzenlenen A1 sınıfı sertifikanın sürücü belgesi sistem kayıtlarına işlenmesi halinde her türlü ticari faaliyette kullanılan motosikletler hariç olmak üzere ülkemiz sınırları içerisinde A1 sınıfı sürücü belgesi ile kullanılabilen motosikletler de sürülebilir. Bu duruma ilişkin olarak sürücü belgesi sistem kayıtlarına gerekli kod eklenir, ayrıca sürücü belgesi üzerine kod yazılmaz. Ancak söz konusu kişiler istemeleri halinde 2 yıl içerisinde sertifikalarını sürücü belgesine işletebilirler. Sistem kayıtlarında bu koda sahip olan kişinin bu fıkroda sayılan şartlardan herhangi birini

kaybetmesi ya da 2918 sayılı Kanuna istinaden sürücü belgesinin geçici veya daimî olarak geri alınması halinde başka bir işleme gerek kalmaksızın bu yetkisi trafik kolluğu veya sürücü belgesi vermeye yetkili birimlerce iptal edilir.

Madde 86Römork Takarak Araç Kullanma

(Değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

B, C, C1, D ve D1 sınıfı sürücü belgesi sahipleri araçlarını, azami yüklü ağırlığı 750 kilograma kadar olan (750 kilogram dahil) hafif römork takarak da kullanabilirler.

Madde 87Sürücü belgelerinin geçerlilik süresi ve yenilenmesi

(Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

M, A1, A2, A, B1, B, BE, F ve G sınıfı sürücü belgeleri 10 yıl; C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D ve DE sınıfı sürücü belgeleri ise 5 yıl geçerlidir.

Belgelerin yenilenmesi işlemleri belge sahibinin herhangi bir trafik tescil kuruluşuna veya dış temsilciliklerimize müracaat etmesi suretiyle yapılır. Müracaat sırasında;

a) Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelikte belirlenen sağlık şartlarını taşımaları,

b) Bu Yönetmeliğin 76 ncı maddesinin birinci fıkrasının makine bendinde belirtilen hükümlülikle ilgili şartları taşımaları,

c) Herhangi bir nedenle sürücü belgesi geçici olarak geri alınmış ise iade edilme şartlarının gerçekleşmiş olması

gereklidir. Bu şekilde yenilenen sürücü belgeleri için harç alınmaz.

Yenileme müracaatı sırasında eski sürücü belgesi geri alınır. Müracaatı tamamlananlara sürücü belgeleri teslim edilinceye kadar araç kullanabilmeleri için 15 gün süreyle geçerli olmak üzere “Sürücü Belgesi Yerine Geçen Geçici Belge” (Ek-50) verilebilir. Sürücü belgesinin ilgisine teslim edilmesi ile birlikte geçici belge hükümsüz sayılır.

Madde 88Dış ülkelerden alınan sürücü belgeleri ile ülkemizde araç kullanılması ve bu belgelerin ülkemiz sürücü belgesiyle değiştirilmesi

(Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329) (11) (Değişik:RG-5/6/2020-31146)

İlgili kanunlar ile ikili ve çok taraflı anlaşma hükümleri saklı kalmak üzere, dış ülkelerden alınan sürücü belgeleri ile ülkemizde araç kullanılmasına ilişkin usul ve esaslar aşağıda belirtilmiştir:

a) Türk vatandaşlarının dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri ile ülkemizde araç kullanmaları;

1) Dış ülkelerden alınan sürücü belgeleri ile ülkemize giriş yapıldığı tarihten itibaren en fazla 2 yıl süreyle araç kullanılabilir.

2) Altı aydan fazla ülkemizde bulunanların, araç kullanırken sürücü belgelerinin dış temsilcilikler veya noter tarafından onaylanmış Türkçe tercümelerini sürücü belgesi ile

birlikte yanlarında bulundurmaları zorunludur.

3) İki yılın sonunda ülkemizde araç kullanılabilmesi için dış ülkelerden alınan sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgesi ile değiştirilmesi zorunludur.

b) Yabancıların dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri ile ülkemizde araç kullanmaları;

1) Dış ülkelerden alınan sürücü belgeleri ile ülkemize giriş yapıldığı tarihten itibaren en fazla altı ay süreyle araç kullanılabilir.

2) Altı ayın sonunda ülkemizde araç kullanılabilmesi için dış ülkelerden alınan sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgesi ile değiştirilmesi zorunludur.

İlgili kanunlar ile ikili ve çok taraflı anlaşma hükümleri saklı kalmak üzere dış ülkelerden alınan sürücü belgelerinin, ülkemiz sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ilişkin usul ve esaslar aşağıda belirtilmiştir:

a) Müracaat herhangi bir nüfus müdürlüğüne yapılabilir.

b) Müracaat sırasında ibraz edilmesi zorunlu olan bilgi ve belgeler Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne belirlenir.

Madde 89Adres Değişikliklerini Bildirme ve Sürücü Belgelerini Bulundurma Zorunluluğu

Sürücü belgesi sahipleri;

a) İkamet adresi değişikliklerini, değişiklik tarihinden itibaren 30 gün içinde belgeyi veren tescil kuruluşuna bildirmek,

b) Araç sürerken belgelerini yanlarında bulundurmak ve istendiğinde yetkililere göstermek Zorundadırlar.

İkametgah adresi değişikliğini bildirmeyenler hakkında; Karayolları Trafik Kanununun 44 üncü maddesi hükmü uygulanır.

Madde 90Sürücü belgelerinin trafik görevlilerince geri alınması halleri ile şartları

(Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

Sürücü belgesi sahibi kişide sağlığı bakımından sürücülüğe engel aşikâr bir değişikliğin görülmesi ve tespiti halinde, trafik görevlilerince sürücü belgesi geçici olarak geri alınır ve kişiye “sürücü olur” sağlık raporu aldırılır.

Sürücü belgesi sahibi kişide sağlığı bakımından sürücülüğe engel bir değişikliğin olabileceğinin kamu kurum veya kuruluşlarınca yazılı olarak bildirilmesi halinde ise kişinin sürücü belgesi geçici olarak geri alınarak “sürücü olur” sağlık raporu aldırılır.

Sürücü belgeleri geçici olarak geri alınan kişilerin Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelik hükümleri doğrultusunda yapılan muayeneleri sonucunda düzenlenen sağlık raporuna göre işlem yapılır. Gerekli sağlık şartları sağlanmadıkça bu kişilere sürücü belgeleri iade edilmez.

Sağlık şartları bakımından sürücülüğe engel bir halinin olmadığı veya mevcut olan bu halin bilahare ortadan kalktığı sağlık raporuyla tespit edildiği takdirde, sürücü belgesi kişiye iade

edilir.

Sürücü belgesinin 2918 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde belirtilen şartlardan herhangi biri mevcut olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş olduğunun anlaşılması halinde, bu belge Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca iptal edilir. Bu kişilere aynı madde hükümlerine uygun olarak yeniden motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almaları halinde yeni bir sürücü belgesi verilir.

Madde 91Sürücü Belgelerinin Yetkililerce İncelenmek Üzere Geçici Olarak Alınması Halleri ve Şartları

Sürücü belgeleri aşağıdaki esas ve şartlara uyarak Karayolları Trafik Kanunu ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle trafik denetimi için görevli kılınanlar ile genel zabıta tarafından incelenmek üzere her zaman geçici olarak alınabilir.

- 1) Durumu bir tutanakla tespit etmek ve ilgiliye alındığına dair bir belge vermek şartıyla, sahte olduğundan, hile ile alındığından veya şartlarına uygun olarak verilmediğinden şüphe edilen hallerde,
- 2) İşlem sonunda yerinde derhal geri verilmek şartıyla, geçerlilik durumunu inceleme, hüviyet tespiti, suç veya ceza tutanağı düzenleme ve benzeri işlemlerin yapıldığı denetlemeler sırasında,
- 3) Gerekli notların alınıp derhal geri verilmesinin mümkün olmadığı durumlarda, en kısa zamanda bitirilmesi şartıyla, belgedeki bilgilerin tutanağa veya rapora kaydı için trafik kazalarında.

Yukarıda sayılan durumlar dışında geçerli bir neden olmadan sürücü belgeleri ilgililerden geçici olarak da olsa alınamaz.

Belirli zamanlar için incelemeye alınmış olan belgelerin, sahipleri tarafından zamanında geri alınmaması halleri, bir tutanakla tespit edilir ve ilgililere duyurulur.

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Sürücü belgesi sahibinin öldüğünün tespiti halinde, Emniyet Genel Müdürlüğü ya da bağlı trafik tescil kuruluşlarınca bilgisayar kayıtlarına şerh konularak sürücü belgesi iptal edilir. Sürücü belgesi sahibinin öldüğünün tespiti Kimlik Paylaşımı Sistemi üzerinden elektronik ortamda da yapılabilir.

Madde 92Yabancı Kişilerin Türkiye’de Tescilli Araçları Kullanma Yetkisi

Türkiyede görevli olarak bulunan diplomatik muafiyete haiz kişiler, yabancı teknik ve idari personel ile ikamet tezkeresi ile ikamet eden yabancı uyruklular ve haymatlozların yabancı ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri bu Yönetmeliğin 88 inci maddesindeki esaslara göre karşılığı olan sürücü belgesi ile değiştirilmekle birlikte, bu kişiler Türkiyede tescil edilmiş taşıtları bir kazanç karşılığı veya ticari amaçla süremezler.

Madde 93Sürücü belgelerinin şekil ve içeriği

(Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329) (11)

Sürücü belgeleri Ek-28’deki şekline uygun olarak düzenlenir. Belgelerin içeriği, üzerinde

bulunacak güvenlik unsurları ve fiziksel özellikleri Maliye Bakanlığı ile Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün görüşü alınarak İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

Madde 94 Karayollarında Trafiğin Akışı ve Karayolunun Kullanılması

Karayollarında trafik sağdan akar.

Aksine bir hüküm veya işaret bulunmadıkça karayollarında;

A) Araç sürücüleri;

- a) Araçlarını durumun elverdiği oranda gidiş yönüne göre yolun en sağından, yol çok şeritli ise trafik durumuna göre hızının gerektirdiği şeritten sürmek,
 - b) Şerit değiştirmeden önce, gireceği şeritte sürülen araçların güvenle geçişlerini beklemek,
 - c) Trafiği aksatacak veya tehlikeye sokacak şekilde şerit değiştirmemek,
 - d) Gidişe ayrılan yol bölümünün en son şeridini sürekli işgal etmemek,
 - e) İki yönlü dört veya daha fazla şeritli yollarda, motosiklet, otomobil, kamyonet, minibüs ve otobüs dışındaki araçları sürenler, geçme ve dönme dışında en sağ şeridi izlemek,
- Zorundadırlar.

Sürücülerin;

- f) Geçme, dönme, duraklama, durma ve parketme gibi mecburi haller dışında şerit değiştirmeleri,
- g) İki şeridi birden kullanmaları,
- h) Kavşaklara yaklaşırken; yerleşim yerlerinde 30, yerleşim yerleri dışında 150 metre mesafe içinde ve kavşaklarda şerit değiştirmeleri,
- ı) Araçlarının cinsine ve hızına uygun olmayan şeritten gitmeleri,
- j) İşaret vermeden şerit değiştirmeleri,
- k) Bölünmüş yollarda karşı yöndeki trafik için ayrılan yol bölümüne girmeleri,
- l) Dört veya daha fazla şeritli ve iki yönlü yollarda, karşı yöndeki trafik için ayrılan yol bölümüne girmeleri,
- m) İki yönlü ve üç şeritli yollarda en sol şeride girmeleri,

Yasaktır.

B) Hayvan sürücüleri;

Bu Yönetmeliğin 95 inci maddesinde sayılan hal ve şartlara uygun olarak hayvanları ve hayvan sürülerini yolun en sağından, en az genişlik işgal ederek ve imkanlar ölçüsünde taşıt yolu dışından sürmek,

C) Yayalar;

Bu Yönetmeliğin 95 inci maddesinde sayılan hal ve şartlar dışında;

- a) (Değişik:RG-09/09/1997-23105) Taşıt yolu bitişiğindeki ve yakınındaki yaya yolu, banket

ve alanlarda yürümek, buralarda ve mecburi hallerde taşıt yolunda yürüme halinde bu Yönetmeliğin 138 ncı maddesindeki şartlara uymak,

b) Taşıt yolunun karşı tarafına; yaya ve okul geçitleri ile kavşak giriş ve çıkışlarından, bunların bulunmadığı yerlerde ise, şartlarına uyulmak suretiyle taşıt yolunun uygun kısımlarından geçmek,

c) Yaya ve okul geçitlerinden geçerken, geçidin sağ bölümünden yürümek, Zorundadırlar.

Madde 95Trafik İşaretlerine Uyma

Araç ve hayvan sürücüleri ile yayalar yolu kullanırken;

- a) Trafiği düzenleme ve denetlemeye yetkili üniformalı veya özel işaret taşıyan görevlilerin uyarı ve işaretlerine,
- b) Işıklı ve sesli trafik işaretlerine,
- c) Trafik işaret levhaları, tertipleri ve yer işaretlemelerine,
- d) Trafik güvenliği ve düzeni ile ilgili olarak Karayolları Trafik Kanununda ve Karayolları Trafik Yönetmeliğinde gösterilen diğer kural, yasak, zorunluluk ve yükümlülöklere,

Uymak zorundadırlar.

Bunlara uymadaki öncelik yukarıda yapılan sıralamaya göredir.

Madde 96Trafiğin Yönetimi

Trafiğin yönetimine dair esas ve usuller aşağıda gösterilmiştir.

a) Görevli kişilerin trafiği yönetme hareketleri;

1) Görevli kişinin bir kolunu dik olarak yukarıya kaldırması; yeterli güvenlikte duramayacak sürücüler ile kavşağa yeni girmiş olan ve kavşak içinde bulunan sürücüler dışında, tüm karayolunu kullananlar için DUR emridir.

2) Görevli kişinin kolunu veya kollarını yatay olarak yana uzatması; kol veya kolların belirttiğı doğrultuyu kesen yönlerden (ön ve arka tarafından) gelenler için DUR emridir.

Bu hareket aynı zamanda; kol veya kolların uzatıldığı doğrultudan gelenlerin ilerleyebileceğini gösterir.

Görevli kişi işaretini yaptıktan sonra kollarını indirebilir. Kol veya kolların indirilmiş olması evvelce verilmiş olan emri değıştirmez.

3) Görevli kişinin kırmızı ışığı sallaması, ışığı yönelttiğı doğrultudaki karayolunu kullananlar için DUR emridir.

4) Görevli kişinin trafiği yönetme hareketlerine yardımcı olmak üzere; kısa sesli tek veya fasıllalı düdük çalması uyarı, uzun sesli tek veya fasıllalı düdük çalması DUR emridir.

b) Görevli kişiler;

- 1) Mecburiyet olmadıkça, ışıklı işaretlerle yönetilmekte olan kavşaklarda yönetime müdahale etmemeye,
 - 2) Yeşil ışıkta, ilerlemekte olan veya kavşaklara girmek üzere bulunan araçları ani işaretlerle durdurmamaya,
 - 3) Kural, kısıtlama ve yasaklamalara aykırı uygulamalara imkan tanımamaya,
- özen göstermek zorundadırlar.

Madde 97 Alkol, uyuşturucu veya uyarıcı maddeler etkisi altında araç sürme yasağı
(Başlığı ile birlikte değişik:RG-19/2/2014-28918)

Uyuşturucu veya uyarıcı maddeleri almış olan sürücüler ile kanlarındaki alkol miktarı 0.50 promilin üzerinde olan hususi otomobil sürücülerinin ve kanlarındaki alkol miktarı 0.20 promilin üstünde olan diğer araç sürücülerinin karayolunda araç sürmeleri yasaktır.

Trafik görevlilerince sürücüler her zaman alkol kontrolüne tabi tutulabilirler. Uyuşturucu veya uyarıcı madde kontrolü ise durumundan şüphe edilen sürücüler üzerinde yapılır.

Trafik görevlilerince sürücülerin alkol oranlarının tespitinde aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır:

- a) Sürücülerin alkol oranlarının tespitinde; tarih, saat ve ölçüm sonucu ile cihaza ait seri numarasını gösterir çıktı verebilen ve kalibrasyon ayarı yapılmış teknik cihazlar kullanılır.
- b) Yapılan ölçüm sonucunda yasal sınırların üzerinde alkollü olarak araç kullandığı tespit edilen sürücüye 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin beşinci fıkrasında belirtilen miktarlarda idari para cezası verilerek, son ihlalin gerçekleştiği tarihten itibaren geriye doğru beş yıl içinde sürücü belgeleri birinci defasında altı ay, ikinci defasında iki yıl, üç veya üçten fazlasında ise her seferinde beşer yıl süreyle geri alınır.
- c) Teknik cihaz kullanılmasını kabul etmeyen sürücüye 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilir ve sürücü belgesi iki yıl süreyle geri alınır.
- ç) Yasal sınırların üzerinde alkollü olarak araç kullandığı tespit edilen sürücüler ile teknik cihaz kullanılmasını kabul etmeyen ve bu nedenle hakkında işlem yapılan sürücüler araç kullanmaktan men edilir.
- d) Yapılan tespit sonucunda 1,00 promilin üzerinde alkollü olduğu tespit edilen ve 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesine göre işlem yapılan sürücüler, haklarında ayrıca 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 179 uncu maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine göre adli işlem yapılmak üzere mahalli zabıtaya teslim edilir.
- e) 1,00 promilin altında alkollü olmasına rağmen, alkolün etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olduğu tutanakla tespit edilen sürücü, hakkında ayrıca 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 179 uncu maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine göre adli işlem yapılmak üzere mahalli zabıtaya teslim edilir.
- f) Teknik cihazla yapılan ölçüm sonucuna itiraz edilmesi durumunda tekrar ölçüm yapılmaz,

yapılan işlemlere itiraz 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 27 nci maddesi kapsamında ilgili mahkemelere yapılır.

Trafik görevlilerince sürücülerin uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanıp kullanmadığının tespitinde aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır:

a)(Değişik:RG-17/4/2015-29329) Sürücülerin uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanıp kullanmadığı solunum havası, tükürük veya benzeri biyolojik örnekler üzerinden teknik cihazla tespit edilir. Tespit işlemi tek kullanımlık test kitleri ile yapılır. Bu kitlerle beraber tarih, saat, ölçüm sonucu ve cihaza ait seri numarasını gösterir çıktı verebilen test cihazları da kullanılabilir. Talep halinde test sonuç çıktısının bir nüshası sürücüye verilir. Tespit için aranacak olan eşik değerleri, Adalet Bakanlığı (Adli Tıp Kurumu) ve Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığınca müştereken belirlenir.

b)(Değişik:RG-17/4/2015-29329) Teknik cihazla yapılan test sonucunda, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı yönünde pozitif sonuç alınan sürücü, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında uyuşturucu ya da uyarıcı madde kullanıp kullanmadığının tespitinin yapılması amacıyla mahalli zabıtaya teslim edilir. Sürücü, Cumhuriyet savcısının talimatıyla Ceza Muhakemesi Kanununun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen usuller çerçevesinde vücudundan kan, tükürük veya idrar gibi örnekler aldırılmak üzere en yakın adli tıp kurumuna veya adli tabipliğe veya Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarına götürülür. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı tespit edilen sürücü hakkında 2918 sayılı Kanun kapsamında işlem yapılması için mahalli zabıta tarafından ilgili trafik kuruluşuna ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerine göre adli işlem yapılmak üzere adli birimlere bilgi verilir. Trafik kuruluşunca, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı tespit edilen sürücüye 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin sekizinci fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilerek, sürücü belgesi beş yıl süreyle geçici olarak geri alınır.

c) Teknik cihaz kullanılmasını kabul etmeyen sürücüye 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilerek sürücü belgesi iki yıl süreyle geri alınır ve sürücü, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında tespit yaptırılmak üzere mahalli zabıtaya teslim edilir. Mahalli zabıta tarafından Cumhuriyet savcısının talimatına göre tespit işlemleri yaptırılır. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı tespit edilenler hakkında ayrıca trafik görevlilerince 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin sekizinci fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilerek sürücü belgesi beş yıl süreyle geri alınır.

ç) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığından şüphe edilen ancak teknik cihaz bulunmaması nedeniyle trafik görevlilerince ölçüm yapılamayan sürücü 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu kapsamında tespit yaptırılmak üzere mahalli zabıtaya teslim edilir. Mahalli zabıta tarafından Cumhuriyet savcısının talimatına göre tespit işlemleri yaptırılır. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı tespit edilenlere ayrıca trafik zabıtasınca 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin sekizinci fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilerek sürücü belgesi beş yıl süreyle geri alınır.

d) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı tespit edilen sürücüler ile teknik cihaz bulunmaması ya da trafik görevlilerince ölçüm yapılmasının kabul edilmemesi nedenleriyle mahalli zabıtaya teslim edilen sürücüler araç kullanmaktan men edilir.

Yaralanma veya ölümle sonuçlanan kazalar ya da trafik görevlilerince el konulan maddi hasarlı trafik kazasına karışan sürücülerin alkol oranları ile durumundan şüphe edilen sürücülerin uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanıp kullanmadıklarının tespitinde aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır:

a) Sürücülerin uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanıp kullanmadığı ya da alkolün kandaki miktarını tespit amacıyla, kollukça ikinci ve üçüncü fıkraların (a) bentlerinde belirtilen teknik cihazlar kullanılır.

b) Yaralanma veya ölümle sonuçlanan ya da trafik görevlilerince el konulan maddi hasarlı trafik kazasına karışarak teknik cihazla alkol ve uyuşturucu ya da uyarıcı madde kullanıp kullanmadığının tespitine yönelik ölçüm yapılmasına izin vermeyen sürücülere 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasında belirtilen miktarda idari para cezası verilerek sürücü belgesi iki yıl süreyle geri alınır. Ölçüm yapılmasına izin vermeyen ya da yapılan ölçüm sonucuna itiraz eden sürücülerle ilgili olarak;

1) Yaralanma veya ölümle sonuçlanan trafik kazalarında sürücünün alkol ve uyuşturucu ya da uyarıcı madde kullanıp kullanmadığının tespitinin yapılması amacıyla, sürücü mahalli zabıta tarafından Cumhuriyet savcısına bilgi verilerek en yakın adli tıp kurumuna veya adli tabipliğe veya Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarına götürülür ve uyuşturucu veya uyarıcı madde ya da alkol tespitinde kullanılmak üzere vücutlarından kan, tükürük veya idrar gibi örnekler aldırılır. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı ya da alkollü olduğu anlaşılanlar hakkında ayrıca 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin eylemine uygun fıkrasından işlem yapılır.

2) Trafik görevlilerince el konulan maddi hasarlı trafik kazalarında sürücünün alkol ve uyuşturucu ya da uyarıcı madde kullanıp kullanmadığının tespitinin yapılması amacıyla, Cumhuriyet savcısına bilgi verilerek sürücü trafik görevlileri tarafından en yakın adli tıp kurumuna veya adli tabipliğe veya Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarına götürülür ve uyuşturucu veya uyarıcı madde ya da alkol tespitinde kullanılmak üzere vücutlarından kan, tükürük veya idrar gibi örnekler aldırılır. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı ya da alkollü olduğu anlaşılanlar hakkında ayrıca 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin eylemine uygun fıkrasından işlem yapılır.

3) Teknik cihazla yapılan ölçüm sonucuna itiraz edilerek tespitin sağlık kuruluşlarında yaptırılması halinde, her iki tespit arasındaki süre, teknik cihazla ölçüm yapılmasına izin verilmemesi halinde ise kaza saati ile sağlık kuruluşunda yapılan tespit saati arasındaki süre göz önünde bulundurularak sağlık kuruluşunda yapılan tespit sonucuna ilk ölçümü yapan trafik kuruluşu tarafından her bir saat için 0,15 promil eklenmek suretiyle alkol oranı belirlenir ve çıkan sonuca göre işlem tesis edilir.

c) Trafik kazası sonucunda sürücünün ölmesi veya teknik cihaza üfleyemeyecek kadar yaralanmış olması hâlinde, sevk edildiği sağlık kuruluşunda vücutundan kan, tükürük veya idrar gibi örnekler alınarak alkol veya uyuşturucu ya da uyarıcı madde kullanıp kullanmadığı

tespit edilir. Yapılan tespit sonucunda uyuşturucu veya uyarıcı madde kullandığı ya da alkollü olduğu anlaşılanlar hakkında ayrıca eylemine uygun 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin ilgili fıkrasına göre işlem yapılır.

ç) 0,50 promilin üzerinde alkollü olduğu tespit edilen hususi otomobil sürücüleri ile 0,20 promilin üzerinde alkollü olduğu tespit edilen diğer araç sürücüleri, trafik kazasına sebebiyet vermeleri halinde haklarında 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesine istinaden yapılacak işleme müteakip ayrıca 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa göre adli işlem yapılmak üzere mahalli zabıtaya teslim edilir.

Bu madde kapsamında geçici olarak geri alınan sürücü belgelerinin iade edilmesi için 2918 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde belirtilen geri alma sürelerinin dolmuş olması, bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarının tahsil edilmiş olması ve gerekli diğer şartların sağlanmış olması zorunludur.

Geçici olarak geri alınan sürücü belgesinin teslim edilebilmesi için 2918 sayılı Kanun hükümlerine göre verilmiş idari para cezalarının tahsil edildiğine dair bilgilerin Gelir İdaresi Başkanlığından elektronik sistemle alınabilmesi halinde belge ibrazı zorunluluğu aranmaz.

Madde 98Araç Kullanma ve Dinlenme Sürelerine Uyuma Mecburiyeti ve Denetleme Esasları

(Başlığıyla birlikte değişik: RG-02/09/2004-25571)

Araç Kullanma ve dinlenme sürelerine uyma mecburiyeti ve denetleme esaslarında uyulacak usuller aşağıda gösterilmiştir:

A) Ticari amaçla yük taşımacılığı yapan ve azami ağırlığı 3,5 tonu geçen araçların şoförleri ile ticari amaçla yolcu taşımacılığı yapan ve taşıma kapasitesi şoförü dahil 9 kişiyi geçen araçların şoförlerinin 24 saatlik herhangi bir süre içinde; toplam olarak 9 saatten ve devamlı olarak 4,5 saatten fazla araç sürmeleri yasaktır.

Bu şoförler en fazla 6 günlük araç kullanma süresinden sonra 1 günlük hafta tatilini kullanmak zorundadırlar. Hafta tatili en az 24 saattir. Düzenli seferler haricindeki uluslararası yolcu taşımacılığı söz konusu olduğunda şoförler 12 gün süreyle araç kullanabilirler, araç kullanma süresinden sonra 2 günlük hafta tatilini kullanmak zorundadırlar. Birleşik 2 hafta içinde toplam araç kullanma süresi 90 saati aşamaz.

Bu şoförler sürekli 4,5 saatlik araç kullanma süresi sonunda, eğer istirahata çekilmiyor ise en az 45 dakika mola almaları mecburidir. Bu molalar sürekli 4,5 saatlik araç kullanma süreleri içerisinde en az 15 dakikalık molalar şeklinde de kullanılabilir.

Bu molalar süresince şoförler başka bir işle meşgul olamazlar. Hareket halindeki bir araçta, feribotta veya trendeki bekleme süresi ile araç kullanılmadan geçen süre, başka iş olarak addedilemez. Alınan molalar günlük dinlenme süresi olarak sayılmaz.

Şoförler her 24 saat içerisinde 11 saat kesintisiz dinlenecektir. Bu süre, biri en az 8 saat kesintisiz olmak üzere iki veya üç ayrı süre halinde kullanılabilir. Ve bu durumda günlük dinlenme süresi 1 saat daha eklenerek 12 saate çıkartılır. 11 saatlik kesintisiz günlük dinlenme süresi haftada 3 defadan fazla olmamak üzere en az 9 saate indirilebilir. Aracın en az iki şoförle kullanılması durumunda her 30 saatlik sürede her bir şoför en az 8 saat

kesintisiz olarak dinlenecektir. Günlük dinlenme süresi, yataklı ve yaplışlarında özel dinlenme yeri olan araçlar ile şoförün rahat uyuyabileceği şekilde bölümleri bulunan araçlarda, araçlar park yerinde, garajda veya yerleşim yerleri dışındaki karayollarında platform dışında park edip gerekli tedbirler alınarak geçirilebilir.

Bu şoförlerin araçlarının feribotla veya trenle taşınması durumunda günlük dinlenme süreleri bir kez olmak üzere kesintiye uğrayabilir. Günlük dinlenme süresinin iki bölümü arasındaki süre mümkün olduğunca kısa olmalıdır ve gümrük işlemleri de dahil gemiye, feribota binmeden önce veya indikten sonra 1 saati aşamaz. Bu şekilde kesintiye uğrayan dinlenme süresi 2 saat uzatılır.

B) Yk ve yolcu taşınması yapan araç işletenleri ile bu araçları sürenlerden;

a) Araç işletenlerinin;;

1) Otobüs, kamyon ve çekici araçlarında takoğraf cihazı bulundurmaları ve bunların işler durumunda olmalarını sağlamaları,

2) Araçlarına ait takoğraf kayıtlarını, kayıt tarihinden itibaren 1 ay süreyle araçlarda, 5 yıl süreyle de işyerlerinde, işyeri yoksa araçlarında muhafaza etmeleri veya ettirmeleri,

3) Trafiğe çıkardıkları taşıtların cins ve plakalarını, şoförlerin kimler olduğunu, işe çıkış yer, gün ve saati ile gidilecek yeri kaydettikleri bir defter veya liste düzenleyerek kayıtlarını tutmaları,

4) Yük ve yolcu nakliyat yapan kuruluş yetkililerinin şoförlerin çalışma sürelerini ve bu süre içerisindeki kural dışı hareketlerini izlemeleri ve kuralları ihlal etmeyi itiyat haline getiren şoförleri eğitmeleri ve bu konuda önleyici tedbirler almaları,

5) şehirlerarası yük ve yolcu nakliyat yapan araçlarda, bu Yönetmeliğin öngörmüş olduğu çalışma ve dinlenme sürelerini göz önünde bulundurmak suretiyle, şoförlerin gideceği yer ve güzergahları dikkate almaları ve buna göre uğrayacağı, il, ilçe veya durak yerlerinde yedek şoförleri hazır bulundurmaları,

zorunludur.

b) Taşıt şoförlerinin;

1) Mesleki Yeterlilik Belgesi alarak araç sürmeleri,

2) Zorunlu olduğu halde takoğraf bulunmayan veya takoğrafları işler durumda olmayan taşıtları trafiğe çıkarmamaları,

3) Araçlara ait takoğraf kayıtlarını kayıt tarihinden itibaren 1 ay süreyle araçlarında muhafaza etmeleri,

zorunludur.

Bu şoförlerle ilgili yapılan kontroller, yıllık çalışma günlerinin en az % 1'ini kapsamalıdır. Bu kontrollerin en az % 15'i yol kenarında, % 25'i ise ilgili ve yetkililerce işverenin müştemilatında yapılır. Kontrollerde; günlük araç kullanma süreleri, molalar, haftalık ve günlük dinlenme süreleri, kayıtlarda düzensizlik belirtileri, önceki kayıtlar, takoğraf cihaznn doğru çalışıp çalışmadığı kontrol edilir.

Ayrıca, ilgili ve yetkililerce işyeri müştemilatında yapılan kontrollerde haftalık dinlenme süreleri ve bu süreler arasındaki araç kullanma süreleri, iki haftalık araç kullanma süre sınırlaması, indirilen günlük veya haftalık dinlenme sürelerinin telafi edilip edilmediği, kayıt belgelerinin kullanılıp kullanılmadığı, şoförün çalışma saatlerinin organize edilip edilmediği de kontrol edilecektir. Yetkili makamların talebi üzerine gerekli dokümanların teslim edilmesi ile yapılan kontroller de, müştemilatta yapılan kontrol sayılır.

Şoförlerin araç kullanma, mola ve dinlenme saatleri ile denetim prosedürlerine ilişkin formlar İçişleri Bakanlığı ve Ulaştırma Bakanlığınca belirlenir.

Madde 99 Takoğraf Cihazı ile Sürücü Çalışma Belgesi Bulundurma ve Kullanma Zorunluluğu
(Başlığı ile birlikte değişik: RG-02/11/2000-24218)

Takoğraf cihazı ile sürücü çalışma belgelerinin hangi cins taşıtlarda bulundurulacağına ve kullanılacağına dair esaslar aşağıda gösterilmiştir.

a) Takoğraf cihazları

- 1) Takoğraf cihazları; nitelikleri, fonksiyonları ve teknik özellikleri İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak üzere Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca hazırlanacak teknik şartnameye uygun, mekanik, elektronik veya elektro mekanik olarak imal veya ithal edilir.
- 2) Takoğraf cihazlarının, şehirlerarası yük veya yolcu nakliyatı yapan otobüs, kamyon ve çekicilerde kullanılır durumda bulundurulması ve kullanılması zorunludur.
- 3) Takoğraf cihazı takılan her taşıtın işleten ve sürücüsü, takıldığı tarihten itibaren bu cihazları kullanılır durumda bulundurmak zorundadır.
- 4) Şehiriçi ve belediye mücavir alanı içerisinde yolcu ve yük nakliyatı yapan otobüs, kamyon ve çekici türündeki taşıtlarda takoğraf cihazı bulundurma mecburiyeti aranmaz.
- 5) 1984 ve daha önceki yıllarda üretilen araçlarda takoğraf cihazı bulundurma ve kullanma mecburiyeti aranmaz. Ancak, bu araçların şehirlerarası yük ve yolcu taşımacılığında kullanılması halinde, takoğraf cihazının yerine sürücü çalışma belgesinin bulundurulması ve kullanılması zorunludur.
- 6) Takoğraf cihazı bulundurulması ve kullanılması zorunlu olan araçlardan, resmi taşıt olarak tescil edilmiş ve edilecek olanlarda takoğraf cihazı bulundurma ve kullanma zorunluluğu aranmaz.

b) Sürücü çalışma belgesi

Sürücü çalışma belgesi, ciltli, cebe sığacak büyüklükte ve 1 yıllık araç kullanma sürelerinin işlenebileceği hacimde olacak şekilde Maliye Bakanlığınca bastırılır. Bu belgelerin dağıtımı Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu tarafından gerçekleştirilir.

Sürücü çalışma belgeleri, isteklinin esnaf siciline veya ilgili esnaf kuruluşuna kayıtlı olduğunu ispat etmesi şartıyla, ikametgahının veya işyerinin bulunduğu yerdeki trafik tescil kuruluşunca verilir. Bu belgelerin zayi edilmesi halinde aynı yolla yenisi düzenlenir.

Ticari amaçla şehiriçi ve belediye mücavir alanı içerisinde yük ve yolcu nakliyatı yapan araç

sürücülerinden, sürücü çalışma belgesi aranmaz.

N2 ve N3 sınıfı kamyon ve çekiciler ile M2 ve M3 sınıfı minibüs ve otobüslerde hız sınırlayıcı cihaz bulundurulması ve kullanılması zorunludur. Bu hüküm aşağıda belirtilen motorlu araçları kapsamaz:

1) Kamu düzeninden sorumlu Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, silahlı kuvvetler, sivil savunma, yangın ve diğer acil servis hizmetlerinde kullanılan motorlu araçlar.

2) Yapısı itibariyle hızı 99 km/s'i aşmayan N2 ve N3 sınıfı kamyon ve çekiciler ile 110 km/s'i aşmayan M2 ve M3 sınıfı minibüs ve otobüsler.

3) Karayolunda bilimsel amaçlı deney yapmak üzere kullanılan motorlu araçlar.

4) Şehir içinde sadece kamu hizmetinde kullanılan motorlu araçlar.

Hız sınırlayıcı cihazların durum ve nitelikleri Yönetmelik ekinde yer alan 1 Sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bu madde kapsamındaki araçlara takılacak hız sınırlayıcı cihazların hangi modeldeki araçları kapsayacağı konusu ile uygulamaya hangi tarihten itibaren başlanacağı hususu İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

Madde 100 Hız sınırları

(Değişik:RG-1/9/2010-27689)

Karayolları Trafik Kanununda ve bu Yönetmelikte yazılı kayıt ve şartlar dışında ve aksine bir işaret bulunmadıkça yol durumlarına göre römorksuz araç cinsleri için saatteki asgari ve azami hız sınırları aşağıda gösterilmiştir.

ARAÇ CİNSİ

YERLEŞİM

YERİ

İÇİNDE

YERLEŞİM YERİ DIŞINDA

OTOYOLLARDA

ŞEHİRLERARASI

ÇİFT YÖNLÜ

KARAYOLLARINDA

BÖLÜNMÜŞ

YOLLARDA

Otomobil (M1), (M1G),

50

90

110

120

Minibüs (M2),

50

80

90

100

Otobüs (M2-M3),

50

80

90

100

Kamyonet (N1), N1G)

50

80

85

95

(Ek satır:RG-21/3/2012-28240)

Panelvan (N1)

50

85

100

110

Kamyon (N2-N3),

Çekici (N2-N3)

50

80

85

90

Motosiklet (L3)

50

80

90

100

Motosiklet (L4, L5, L7)

50

70

80

80

Motorlu bisiklet (L1, L2, L6)

Motorsuz bisiklet

30

45

45

Giremez

(Değişik satır:RG-17/4/2015-29329) Tehlikeli madde taşıyan araçlar (Belgelerinde aksine bir hüküm yoksa)

30

50

60

70

(Ek satır:RG-17/4/2015-29329) Özel yük taşıma izin belgesi veya özel izin belgesi ile karayoluna çıkan araçlarda (Belgelerinde aksine bir hüküm yoksa)

30

50

50

60

Lastik tekerlekli traktörler

20

30

40

Giremez

Arızalı bir aracı çeken araçlar

20

20

30

40

İş makineleri

20

20

20

Yolun yapım, bakım veya işletilmesinden

sorumlu kuruluştan

izin alınmadan

giremez

kilometredir.

(Değişik ikinci fıkra:RG-19/2/2014-28918) Hız sınırlayıcı cihaz bulundurma ve kullanma zorunluluğu olan araçlarda; yol ayrımı yapılmaksızın M2 ve M3 sınıfı otobüs ve minibüslerde hız sınırı ayarlaması 110 km/s, N2 ve N3 sınıfı kamyon ve çekicilerde ise 99 km/s'tir. Bu araçlar şehir içi yollarda ise diğer araçların tabi olduğu azami hız sınırlarına uymak zorundadırlar.

Zorunlu haller dışında şehirlerarası karayolunu kullanan motorlu araçlarda araç cinsi gözetilmeksizin asgari hız sınırı 15 km/s, otoyollarda ise 40 km/s'tir.

Tehlikeli madde taşımaya mahsus olup, boş olarak trafiğe çıkan araçlar yukarıda belirtilen kendi sınıfına giren araçlara ait hızla sürülebilirler.

(Değişik beşinci fıkra:RG-19/2/2014-28918) Römorklu veya yarı römorklu araçlarda (Römork takmış LTT ile tehlikeli madde taşıyan araçlar ve özel yük taşıma izin belgesi veya özel izin belgesi ile karayoluna çıkan araçlar hariç) en çok hız sınırı aynı cins römorksuz araçlara ait en çok hız sınırından saatte 10 km daha düşüktür.

Servis freni bozuk araçları çeken araçlar saatte 15 km.'nin üstünde bir hızla sürülemez.

İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığının görüşünü alarak, yerleşim yeri dışındaki şehirlerarası çift yönlü karayolları ile bölünmüş yollarda ve otoyollarda otomobiller için hız sınırını 20 km/s'e kadar artırmaya yetkilidir.

(Değişik sekizinci fıkra:RG-19/2/2014-28918) İl ve ilçe trafik komisyonları ile ulaşım koordinasyon merkezleri, yerleşim yeri içinden geçen bölünmüş devlet ve il yolları ile belediyelerin yapım ve bakımından sorumlu olduğu taşıma kapasitesi yüksek, can ve mal güvenliği açısından gerekli tedbirlerin alındığı, yaya geçişlerinin alt ve üst geçişlerle sağlandığı bölünmüş karayollarında araç cinsleri için ayrı ayrı olmak üzere hız sınırlarını 32 km/s'e, yerleşim yeri içinde bulunan diğer bölünmüş karayollarında ise 20 km/s'e kadar artırmaya yetkilidir. Yerleşim yeri içinden geçen ve Karayolları Genel Müdürlüğünün sorumluluğunda bulunan devlet ve il yollarında yapılacak hız artırımlarında, Karayolları Genel

Müdürlüğünden yola ilişkin alınması gerekli tedbirler ile yolun işletim hızına ilişkin bilgiler alınarak göz önünde bulundurulur.

Madde 101Hız Sınırlarına Uyuma ve Hızın Gerekli Şartlara Uygunluğunu Sağlama

Sürücüler aksine bir karar alınıp işaretlenmemişse bu Yönetmeliğin 100 üncü maddesinde belirtilen hız sınırlarını aşmamak zorundadırlar.

Araç sürülürken yapılan hız, radar ve benzeri teknik cihazlarla ölçülebileceği gibi kronometre veya değişik usullerle de ölçülerek tespit edilebilir.

(Değişik üçüncü fıkra:RG-19/2/2014-28918) İki yönlü karayolunda geçme sırasında, geçme kuralının mecbur kıldığı şartlar dolayısıyla, bu Yönetmeliğin aynı cins taşıtlar için tayin ettiği hız sınırlarını aşan taşıt sürücülerine 2918 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre işlem yapılmaz.

Çeşitli araç cinslerine göre bu Yönetmeliğin öngörmüş olduğu azami hız sınırlarını, %10 nispetinde aştığı kontroller sırasında tespit edilen sürücülere, Karayolları Trafik Kanununun 51 inci maddesine göre işlem yapılmaz.

Yolun yapım ve bakımından sorumlu kuruluşlar tarafından yol ve trafik durumu dikkate alınarak hız sınırlarının azami haddini belirten trafik işaret levhalarının bulunduğu yerlerde, tayin edilmiş olan hız sınırında seyreden taşıt sürücülerini hakkında da Karayolları Trafik Kanununun 51 inci maddesine göre işlem yapılmaz.

Hız tahdidini belirleyen aksine bir işaret bulunmayan yerleşim birimleri içinden veya civarından geçen şehirdışı karayollarının bu kesimlerinde, can ve mal güvenliği açısından, karşıdan karşıya geçişler bir fiziki engelle yasaklanmış veya alt ve üst geçitlerle belirlenmiş ise ve hız yapmak yaya ve taşıt trafiği açısından bir engel teşkil etmiyorsa, taşıt sürücülerini yol ve trafik durumunu dikkate alarak yönetmeliğin kendilerine tayin etmiş olduğu azami hız sınırları içerisinde seyredebilirler.

Hız sınırlarını ölçen cihazların yerini tesbit veya sürücülerini ikaz edici her türlü cihazın imal ve ithali ile araçlarda bulundurulması yasaktır.

Hızın Gerekli Şartlara Uygunluğunu Sağlama;

Sürücüler,

- a) Kavşaklara yaklaşırken, dönemeçlere girerken, tepe üstlerine yaklaşırken, dönemeçli yollarda ilerlerken, yaya ve hemzemin geçitlerine, tünellere, dar köprü ve menfezlere yaklaşırken, yapım ve onarım alanlarına girerken, hızlarını azaltmak,
- b) Hızlarını, kullandıkları aracın yük ve teknik özelliğine, görüş, yol, hava ve trafik durumunun getirdiği şartlara uydurmak,
- c) Diğer bir aracı izlerken yukarıdaki fıkra da belirtilen durumları göz önünde tutarak güvenli bir mesafe bırakmak,
- d) Kol ve grup halinde araç kullananlar önlerinde giden araçları, aracın cinsi itibarıyla bu Yönetmeliğin 100 üncü maddesinde tesbit edilen yapabilecekleri azami hızlarının yarısı kadar metreden az olmayacak mesafeden takip etmek,

Zorundadırlar.

(Değişik dokuzuncu fıkra:RG-19/2/2014-28918) Bu madde hükümlerine uymayanlara, Kanunun eylemine uyan 51 veya 52 nci maddesine göre işlem yapılır.

Madde 102Dönüşler (Doğrultu Değiştirme)

Aksine bir işaret yoksa dönüş yaparak doğrultu değiştirecek olan araç sürücüleri;

a) Sağa dönüşlerde;

- 1) Dönüş işareti vermeye,
- 2) Sağ şeride veya işaretlerle dönüş izni verilen şeride girmeye,
- 3) Hızını azaltmaya,
- 4) (Değişik: RG-02/11/2000-24218) Dar bir kavisle dönmeye,
- 5) Dönüş sırasında varsa kurallara uygun olarak karşıya geçen yayalara ve bisiklet yolundaki bisikletlilere geçiş hakkı vermeye,
- 6) (Ek: RG-02/11/2000-24218) Dönülen karayolunun gidiş şeridine veya gidişe ayrılmış en sağ şeridine girmeye,

b) Sola dönüşlerde;

- 1) Dönüş işareti vermeye,
- 2) Çok şeritli yollarda gidişe ayrılan şeritlerden en soldaki şeride, iki şeritli ve iki yönlü karayollarında sağ şeridin soluna yanaşmaya,
- 3) Hızını azaltmaya,
- 4) Kavşağa geldiğinde varsa kurallara uygun olarak karşıya geçen yayalara geçiş hakkını vermeye,
- 5) (Ek: RG-02/11/2000-24218) Dönüşe başlamadan sağdan gelen taşıtlara ilk geçiş hakkını vermeye,
- 6) (Teselsül:RG-02/11/2000-24218) Döneceği yolun gidişe ayrılan kısmına girmek üzere, arkadan gelen ve sola dönecek diğer araçları engellemek için dönüşü geniş kavisle yapmaya,

c) Dönel kavşaklardaki dönüşlerde;

Dönel kavşaklarda da sağa ve sola dönüş kurallarına aynen uymakla birlikte,

- 1) Sola veya geriye dönecek ise orta adaya bitişik şeritten kavşağa girmeye,
- 2) Dönel kavşakta geriye dönecek ise orta adaya bitişik şeritte dönüşe geçmeye,
- 3) Orta ada etrafında dönerken, kavşak çıkışında bulunan ve uygun mesafede olmayan bir karayoluna veya geçiş yoluna girmek istemesi hali dışında, şeridini muhafaza etmeye,

Mecburdurlar.

Dönüş sırasında araç sürücüleri; yaya ve bisikletler için yeşil ışık yanmakta iken; yaya

geçidinden ve bisiklet yolundan geçen yoksa veya yayalar uzakta iseler, yayaların ve bisikletlerin geçiş haklarını engellemek şartıyla, dönüşlerine devam edebilirler.

Gidişe ayrılan birden fazla şeridi bulunan yollarda; en sağ veya sol şeride bitişik şerit veya şeritlerden işaretlenmek suretiyle sağa veya sola dönüşlere izin verilebilir.

Madde 103Geçme Kuralları

Geçmede aşağıdaki kurallar uygulanır.

a) Sürücüler önlerinde giden bir aracı geçmeleri için;

- 1) Arkasından gelen bir başka sürücünün kendisini geçmeye başlamamış olması,
- 2) Önünde giden sürücünün bir başka aracı geçme niyetini belirten uyarma işaretini vermemiş bulunması,
- 3) Gececeği aracın hızıyla geçme esnasındaki kendi hızını da dikkate alarak, iki yönlü yollarda karşıdan gelen trafik dahil, yolu kullananların tümü için tehlike veya engel yaratmadan geçmek için kullanacağı şeridin yeteri kadar ilerisinin görüşe açık ve boş olması,
- 4) Geçişin, geçilen araçlar için bir güçlük yaratmayacak şekilde ve araçlarının bu geçişe uygun durumda bulunması,

Mecburidir.

b) Geçme, geçilecek aracın solundaki şeritten yapılır.

Geçecek aracın sürücüsü;

- 1) Geçilecek araç sürücüsünü ses cihazı ile veya kısa ve uzun hüzmeli farlarını ardarda yakarak uyarmaya,
- 2) Sol dönüş lambası ile işaret vermeye,
- 3) Geçilecek araca takip mesafesi kadar önceden sol şeride yerleşmeye,
- 4) Geçilen araç, geriye görme aynasından görülünceye kadar geçiş şeridinde ilerlemeye,
- 5) Sağa dönüş lambası ile işaret vererek sağ şeride girmekle geçişini tamamlamaya,

Mecburdur.

c) Araçların sağından veya banketten yararlanmak suretiyle geçmek yasaktır.

Ancak, herhangi bir araç sola dönüş işareti vererek yavaşlamakta veya trafik mecburiyeti nedeniyle beklemekte ise, bunların veya yolun ortasından giden tramvaylar ile görev icabı yolun solunda bulunan geçiş üstünlüğüne sahip araçların sağındaki şeritten geçilebilir.

Tramvay hatları müsait olmadığı takdirde, harekette olsun veya olmasın bir tramvayın sol yanından geçilemez ve bu yanda devamlı araç sürülemez.

d) Gidişe ayrılmış yol bölümlerinde, şerit değiştirmemek şartı ile bir şeritteki taşıtların diğer şeritteki taşıtlardan hızlı gitmesi geçme sayılmaz.

Madde 104Geçmenin Yasak Olduğu Yerler

Sürücülerin;

- a) Geçmenin herhangi bir trafik işareti ile yasaklandığı yerlerde,
- b) Görüş yetersizliği olan tepe üstü ve dönemeçlerde,
- c) Yaya ve okul geçitlerine yaklaşırken,
- d) Kavşaklarda, demiryolu geçitlerinde ve buralara yaklaşırken,
- e) Gidiş ve geliş için birer şeridi bulunan iki yönlü trafiğin kullanıldığı köprü ve tünellerde, Önlerindeki bir aracı geçmeleri yasaktır.

Madde 105Geçilen Araç Sürücüsünün Uyacağı Kurallar

Geçilen araç sürücüleri;

- a) Duyulur veya görülür bir geçiş işareti alınca trafiğin iki yönlü kullanıldığı karayollarında taşıt yolunun sağ kenarına yakın gitmek, dörtten fazla şeritli veya bölünmüş karayollarında bulunduğu şeridi izlemek ve hızını arttırmamak,
- b) Dar taşıt yolları ile trafiğin yoğun olduğu karayollarında yavaş gitme nedeni ile kendilerini geçmek için izleyen araçların kolayca ve güvenli geçmelerini sağlamak için araçlarını elverdiği oranda sağ kenara almak, yavaşlamak, gerekiyorsa durmak,
- c) Geçiş üstünlüğü bulunan bir aracın duyulur veya görülür işaretini alınca, bu araçların kolayca ilerlemelerini sağlamak için taşıt yolu üzerinde yer açmak, gerekiyorsa durmak, Zorundadırlar.

Kurallara uygun olarak, geçiş yapmak isteyenlere yol vermemek, geçilmekte olan bir başka aracı geçmeye veya sola dönmeye kalkışmak yasaktır.

Madde 106Gelen Trafikle Karşılaşmada Geçiş Kolaylığı Sağlama

Araç Sürücüleri;

- a) İki yönlü trafiğin kullanıldığı yollarda; karşı yönden gelen araçların hareketini zorlaştıran bir durum varsa, geçişi kolaylaştırmak için yer ayırmak, aracını sağ kenara yanaştırmak, gerekli hallerde sağa yanaşıp durmak,
- b) Fazla eğimli yollarda karşılaşma hallerinde; çıkan araç için geçiş güç veya mümkün değilse, güvenli geçişi sağlamak üzere, inen araçlar, varsa önceden sığınma cebine girmek, sığınma cebi yoksa sağ kenara yanaşıp durmak, çıkan araç için manevra imkanı bulunmadığının açıkça anlaşılması hallerinde de geri gitmek,
- c) Taşıt yolunun dar olduğu yerlerde aksini gösteren bir trafik işareti yoksa;
 - 1) Motorsuz araçları sürenler motorlu araçlara,
 - 2) Otomobil, minibüs, kamyonet, otobüs, kamyon, arazi taşıtı, lastik tekerlekli traktör, iş makinelerini sürenler yazılış sırasına göre kendisinden öncekilere,

Geçiş hakkı vermek, suretiyle geçiş kolaylığı sağlamak zorundadırlar.

Sürücülerin eğimli bir yolda, motorun çalışmasını durdurup, vitesi boşa alarak araç sürmeleri yasaktır. İniş eğimli yollar, çıkışta kullanılacak vitesle inilmelidir.

Madde 107Araçlar Arasındaki Mesafe

Sürücüler, önlerinde giden araçları güvenli ve gerekli bir mesafeden takip etmek zorundadırlar.

Bu mesafe, kendi araçlarının kilometre cinsinden saatteki hızının en az yarısı kadar metredir.

Takip mesafesi, takip eden aracın 2 saniyede katedeceği yol uzunluğu kadar da olabilir.

Kol veya grup halinde (konvoy şeklinde) araç kullananlarda araçları arasında, kendilerini sollayıp geçmek isteyen araçların gerektiğinde güvenle girebilecekleri kadar açıklıklar bulundurmaları zorundadırlar. Bu açıklıklar, kol veya gruba dahil araçların azami hızlarına göre takip mesafesinden az olmayacaktır.

Tehlikeli madde taşıyan araç sürücüleri, yerleşim birimleri dışındaki karayollarında diğer araçları, en az 50 metre mesafeden takip etmek zorundadırlar.

Madde 108Yavaş Sürme ve Yavaşlama

Araç sürücülerinin;

- a) Araçlarını zorunlu bir neden olmadıkça, diğer araçların ilerleyişine engel olacak şekilde yavaş sürmeleri,
- b) Belirlenen hız sınırlarının çok altında ve trafiğin akışına engel olacak şekilde sürmeleri,
- c) Güvenlik nedeni veya verilen herhangi bir talimata uyulması dışında, başkalarını rahatsız edecek veya tehlikeye sokacak şekilde gereksiz ve ani yavaşlamaları,

Yasaktır.

Madde 109Kavşaklarda Geçiş Hakkı

(Değişik: RG-02/11/2000-24218)

Kavşaklarda aşağıdaki kurallar uygulanır.

a) Kavşağa yaklaşan sürücüler, kavşaktaki şartlara uyacak şekilde yavaşlamak, dikkatli olmak, geçiş hakkı olan araçların önce geçmesine imkan vermek zorundadırlar.

b) Trafik zabıtası veya trafik işaret levhası veya ışıklı işaret cihazları bulunmayan kavşaklarda;

1) Bütün sürücüler geçiş üstünlüğüne sahip olan araçlara,

2) Bütün sürücüler doğru geçmekte olan tramvaylara,

3) Doğru geçen tramvay hattı bulunan karayoluna çıkan sürücüler bu yoldan gelen, geçen araçlara,

4) Bölünmüş yola çıkan sürücüler bu yoldan geçen araçlara,

5) Tali yoldan ana yola çıkan sürücüler, ana yoldan gelen araçlara,

6) Dönel kavşağa gelen sürücüler, dönel kavşak içindeki araçlara,

- 7) Bir iz veya mülkten çıkan sürücüler, karayolundan gelen araçlara,
- 8) Dönüş yapan sürücüler, doğru geçmekte olan araçlara,
- c) Kavşak kollarının trafik yoğunluğu bakımından farklı oldukları işaretlerle belirlenmemiş ise;
- 1) Motorsuz araç sürücüleri, motorlu araçlara,
- 2) Lastik tekerlekli traktör ile iş makinesi sürücüleri, diğer motorlu araçlara,
- 3) Motorlu araçlardan soldaki, sağdan gelen araca,
- 4) Dönüş yapan sürücüler, kurallara uygun olarak geçiş yapan yayalara, varsa bisiklet yolundaki bisikletlilere,
- d) Kavşağa gelen sürücüler kavşak giriş ve çıkışlarından kurallara uygun olarak karşıya geçen veya geçmek üzere olan yayalara,
- Geçiş hakkını vermek zorundadırlar.
- e) Işıklı trafik işaretleri izin verse bile trafik akımı, kendisini kavşak içinde durmaya zorlayacak veya diğer doğrultudaki trafiğin geçişine engel olacak ise, sürücülerin kavşağa girmeleri yasaktır.
- f) Görevli kişi veya ışıklı trafik işareti ile yönetilen kavşaklarda, sürücüler kavşağı en kısa zamanda geçmek zorundadırlar. Sürücülerin gereksiz olarak yavaşlamaları, durmaları, araçtan inmeleri, yolcu indirmeleri ve bindirmeleri veya araçlarının motorlarını durdurmaları yasaktır.
- g) Aksine bir trafik işareti olmadıkça, bütün kavşaklarda araçlar, ray üzerinde hareket eden taşıtlara geçiş hakkını vermek zorundadırlar.

Madde 110İndirme, Bindirme ve Kapıların Açılması Kuralları

Aksine bir işaret bulunmadıkça;

- a) Araç sürücüleri araçlarını, gidiş yönlerine göre yolun en sağ kenarında durdurarak, yolcularını sağ taraftan indirmek ve bindirmek, yolcular da araçların sağ tarafından inmek ve binmek zorundadırlar.
- b) Karayolunu kullananlar için bir tehlike ve engel teşkil etmeyeceğinden emin olunmadıkça;
- 1) Araç durmadan kapı açmak,
- 2) Kapıların kapanmasını beklemeden hareket etmek,
- 3) Durakladıktan sonra aracın sağını kontrol etmeden kapı açmak ve kontrolsüz inip binmek,
- 4) Taşıt yolu üzerinde araçların sol kapılarından yolcu indirip bindirmek,
- Yasaktır.

Madde 111Durma

Araçların;

Görevli kişilerce, verilen dur emrinde, sesli, işaretli dur emrinde veya kırmızı ışıklı, işaret

levhalarına uyularak veya önündeki araçların durması ve arıza halleri gibi her türlü trafik mecburiyeti nedeni ile durdurulması halleri “Durma” dır.

Madde 112Duraklama

Durma halleri dışında yolcu indirip bindirmek, yük yüklemek veya boşaltmak veya beklemek amacı ile araçların kısa süreler içinde durdurulması “Duraklama” dır.

Duraklama, bekleme amacı ile yapılırsa, bunun süresi en çok 5 dakikadır.

Bu sürenin geçirilmesi parketme sayılır.

Madde 113Duraklamanın Yasak Olduğu Yerler

Taşıt yolu üzerinde;

- a) Duraklamanın yasaklandığının bir trafik işareti ile belirtilmiş olduğu yerlerde,
- b) Sol şeritte (raylı sistemin bulunduğu yollar hariç),
- c) Yaya ve okul geçitleri ile diğer geçitlerde,
- d) Kavşaklar, tüneller, köprüler ve bağlantı yollarında ve buralara, yerleşim birimleri içinde 5 metre ve yerleşim birimleri dışında 100 metre mesafede,
- e) Görüşün yeterli olmadığı tepe üstlerine yakın yerlerde ve dönemeçlerde,
- f) Otobüs, tramvay ve taksi duraklarında (duraklamaya izin verilen taşıtın dışındakiler için),
- g) Duraklayan veya parkedilen araçların yol tarafındaki yanında,
- h) İşaret levhalarına, yaklaşım yönünde ve park izni verilen yerler dışında; yerleşim birimi içinde 15 metre ve yerleşim birimi dışında 100 metre mesafede,
- ı) Zorunlu haller dışında yerleşim yerleri dışındaki karayollarında, taşıt yolu üzerinde, Duraklamak yasaktır.

Madde 114Parketme

Parketme araçların durma ve duraklama halleri dışında, genelde uzun süreli olarak bekletilmek üzere bırakılmasıdır.

Aracın çalışır durumda olması veya içinde insan bulunması parketme amacını değiştirmez.

Madde 115Parketmenin Yasak Olduğu Yer ve Haller

Araçların, aşağıda gösterilen yerlerde ve hallerde taşıt yolu üzerinde parkedilmesi yasaktır.

- A) Parketmenin yasak olduğu yerler,
 - 1) Duraklamanın yasak olduğu yerlerde,
 - 2) Parketmenin trafik işareti ile yasaklandığı yerlerde,
 - 3) Geçiş yolları önünde ve üzerinde,
 - 4) Belirlenmiş yangın musluklarına her iki yönden 5 metrelik mesafe içinde,

5) Kamu hizmeti yapan yolcu taşıtlarının duraklarını belirten levhalara her iki yönden 15 metre mesafe içinde,

6) Üç veya daha fazla taşıt yolu olan karayolunda ortadaki taşıt yolunda ve üç veya daha fazla şeritli yollarda, aksine bir işaret bulunmadıkça gidiş yönüne ayrılmış en sağ şerit dışındaki şeritlerde,

7) Kurallara uygun olarak parketmiş araçların çıkışına engel olacak şekil ve yerlerde,

8) Geçiş üstünlüğü olan araçların gidiş ve çıkışlarının yapıldığı yerleri belirten işaret levhalarına 15 metrelik mesafe içinde,

9) Kamunun faydalandığı;

a) Herkesin araçları ile girip çıkabildiği park, bahçe, garaj, sinema ve benzeri her çeşit tesisin,

b) Fabrika, atölye, iş hanı ve benzeri işyerlerinin,

c) Okul, hastane ve benzerlerinin,

Giriş çıkış kapılarının her iki yönünden 5 metrelik mesafe içinde,

10) Park için yer ayrılmamış veya trafik işaretleri ile belirlenmemiş alt ve üst geçitler ile köprüler üzerinde veya bunlara 10 metrelik mesafe içinde,

11) Belirli kişi, kurum ve kuruluşlara ait araçlara trafik komisyonları kararları ile ayrılmış ve bir işaretle belirlenmiş bulunan park yerlerinde (izin verilen araçlar hariç),

12) Yayaların geçişine engel olmayacak şekilde ayrılmış, işaretlerle belirlenmiş ve il ve ilçe trafik komisyonunca karara bağlanmış olmak şartıyla, geniş ve uygun durumdaki yaya yollarında bulunan park yerleri dışındaki yaya yollarında,

13) Mecburi haller dışında yerleşim yerleri dışındaki karayollarında, taşıt yolu üzerinde,

14) (Ek: RG-18/05/2007-26526) (Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) Engellilerin araçları için ayrılmış park yerlerinde,

B) Parketmenin yasak olduğu haller;

1) İşaret levhalarında gösterilen parketme süresi veya zamanı dışında,

2) Parketme için ayrılmış olan yerlerde belirlenmiş şekle aykırı olarak veya süre dışında,

3) Belirli süreler için ücret ödenerek parketme izni verilen ve bu amaçla özel cihaz bulunduran yerlerde ücret ödmeden parketme halinde veya süresi dışında.

Madde 116 Yerleşim Birimleri Dışında, Arızı Hallerde Durma ve Parketmede Alınacak Tedbirler

Teknik arıza, kayma, yolda ani olarak meydana gelen bir bozukluk veya heyelan, yükün kayması ve düşmesi ve benzeri gibi mecburi hallerin yerleşim birimleri dışındaki karayolunda taşıt yolu üzerinde meydana geldiği takdirde, araç sürücüleri, bütün imkanları elverdiği ölçüde kullanarak hareket ettirme, itme ve benzeri şekil ve surette, araçlarını karayolu dışına, bu mümkün olmaz ise, bankette, bu da mümkün değilse taşıt yolunun en sağına almak ve her durumda yol, hava ve trafik şartları ile gece ve gündüz olmasına göre, gerekli

güvenlik ve uyarı tedbirlerini derhal alıp uygulamakla yükümlüdürler.

Madde 117Duraklamada Alınacak Önlemler

Duraklamalarda;

- a) Duraklama için en uygun yerin seçilmesi, bulunulan şeritte en az yer işgal edilmesi, varsa banketlerden yararlanılması,
- b) Duraklama amacı uzun süre beklemeyi gerektiriyorsa, motorun durdurulması, uygun vitesle takılması, el freni ile tespit edilmesi, gerekli hallerde park ışıklarının yakılması, yolun eğimi gerektiriyorsa, uygun tekerleklerle uygun yönde takoz konulması,
- c) Diğer araçların geçişini ve yayaların yürümesini zorlaştırmayacak, yüklerin boşaltılması veya yüklenmesi sırasında başkalarına zarar vermeyecek, karayolu yapısını bozmayacak ve kirlletmeyecek şekilde tedbirler alınması,

Mecburidir.

Madde 118Parkeetmede Alınacak Tedbirler

Araçların parkedilmesinde aşağıdaki esaslar uygulanır;

- a) El freni ile tespit edilir.
- b) Motor durdurulur, eğimli yollarda inişte geri, yokuşta birinci vitesle takılır ve ön tekerlekler sağa çevrilir.
- c) Eğimli yoldaki araç; kamyon, çekici veya otobüs ise, her iki arka tekerleğinin, ayrıca römorkların ve birden fazla ise, her bir römorkun arka tekerleklerinin inişte ön, çıkışta arka taraflarına niteliklere uygun takoz konulur.
- d) Aracın terk edilmesi halinde; camlar kapatılarak, kapılar kilitlenir.

Madde 119Parkeetme Yasaklarına Uymayan Araçlardan Hangilerinin Kaldırılacağı ve Kaldırmaya Yetkililer

Yasaklanmış yerlerde ve hallerde parkedilen araçlardan aşağıda sayılan yerlerde parkeetmiş olanlar esas ve usullerine uyularak yetkililerce kaldırılır.

- a) Duraklamanın yasak olduğu yerlerde,
- b) Geçiş yolları önünde ve üzerinde,
- c) Belirlenmiş yangın musluklarına her iki yönden 5 metrelik mesafe içinde,
- e) Üç veya daha fazla ayrı taşıt yolu olan karayolunda ortadaki taşıt yolunda ve üç veya daha fazla şeritli yollarda aksine bir düzenleme veya işaretleme yapılmadıkça sağ şerit dışındaki şeritlerde,
- h) Kamunun faydalandığı yerlerin giriş çıkış kapılarının önünde ve her iki yönünde 5 metrelik mesafe içinde,
- ı) Belirli kişilerin ve tatil günleri dışında, kurum ve kuruluşların araçları için ayrılmış ve bir işaretle belirlenmiş park yerlerinde,

Parkedilmiş araçlar ile yukarıda sayılan yerler dışında kalan fakat belirgin şekilde trafik düzenini ve trafik güvenliğini etkilediği görülen ve sahibi bulunmayan ve yasak yerde (Değişik ibare:RG-19/2/2014-28918) olmasa bile genel güvenlik bakımından tehlike yarattığı anlaşılan araçlar trafik zabıtasınca, trafik zabıtasının görev almadığı veya bulunmadığı yerlerde genel zabıta tarafından kaldırılır.

Yerleşim birimleri dışındaki karayollarında taşıt yolu üzerinde mecburi haller dışında ve gerekli önlemleri almadan parketmiş araçları yolun yapım ve bakımından sorumlu olan kuruluşlar da kaldırmaya yetkilidir.

Madde 120Araçların Kaldırılması Esas ve Usulleri

Yasak yerlere parketilmiş araçlar özel tertibatlı bir araçla (kurtarıcı veya çekici) çekilerek belli bir yerde muhafaza altına alınır.

Kurtarıcılarla çekmede, gerekli durumlarda lift kullanılır.

Madde 121Araçları Kaldıran ve Çekenler ile Araç Sahiplerinin Sorumluluğu

Araçların kaldırılması ve çekilmesi sırasında;

a) Görevlilerin sorumluluğu,

1) Kaldırma ve çekme işlemini yürüten görevliler, araçların herhangi bir şekilde zarar görmemesi için gereken dikkat ve titizliği göstermek zorundadır.

2) Geçiş üstünlüğü olan araçların bulundukları yerlerden çıkışına veya yangın musluklarının kullanılmasına engel olacak şekilde parketmiş olan araçlarla diğer araç ve yayaların giriş ve çıkışına mani olan araçlar en az zarar görecektir şekilde alınarak kaldırılır.

3) Kapıları açık bırakılmış olan araçlar en yakın ve uygun bir yere kaldırılır. Sahibi araştırılıp bulunarak teslimi sağlanır. Aksi halde durum bir tutanakla tespit edilerek araç muhafaza altına alınır.

4) Araçların kaldırılıp götürülmesi sırasında yapılan masraflar ödettirilmeden, araçlar sahiplerine teslim edilemez.

5) (Ek:RG-21/3/2012-28240) Araç kaldırılıp götürülmeden veya götürüldüğü esnada sahibinin gelmesi durumunda trafik idari para cezası karar tutanağı kendisine tebliğ edilmek ve varsa yapılan masraflar ödettirilerek suretiyle sahibine teslim edilir.

b) Araç sahiplerinin sorumluluğu;

1) Yasak yerlerde ve hallerde parketmiş araç sahipleri, görevlilerin kusurundan meydana gelmemiş olan zararları, araçlarının kaldırma ve çekmeye uygun olmayan yapılarından dolayı kabullenmiş sayılırlar.

2) Araç sahipleri, araçlarının kaldırılıp götürülmesi sebebiyle yapılmış olan bütün masrafları ödemek zorundadırlar.

Araçların çekilmesi, kurtarılması ve götürülmesi ile çekilen, trafikten men edilen ve muhafaza altına alınan araçların bırakılacağı otoparkların belirlenmesi ve bu işlemlere dair masrafların tespiti

Madde 122

(Başlığıyla birlikte değişik:RG-21/3/2012-28240)

Kanunlarda ve bu Yönetmelikte belirtilen ihlalleri nedeniyle trafikten men edilen, muhafaza altına alınması gereken veya bulunduğu yerden kaldırılması gereken araçların çekilip götürülmesinde öncelikle trafik kuruluşları ile kamu kurum veya kuruluşlarına ait çekici/kurtarıcı araçlar kullanılır. İhtiyaç duyulması halinde, araç çekme, kurtarma ve götürme hizmetleri, ücretleri ile diğer usul ve esaslar belirlenmek şartıyla büyükşehirlerde ulaşım koordinasyon merkezlerince, diğer il ve ilçelerde ise il ve ilçe trafik komisyonlarında karar alınmak suretiyle gerçek veya tüzel kişilere de yaptırılabilir.

Çekilen, trafikten men edilen veya muhafaza altına alınan veya bulunduğu yerden kaldırılan araçlar, Büyükşehirlerde Ulaşım Koordinasyon Merkezlerince, diğer il ve ilçelerde ise il ve ilçe trafik komisyonları tarafından yetkilendirilmiş bir park yerine, yetkilendirilmiş park yeri bulunmaması halinde ise varsa trafik kuruluşlarının yoksa mülki idare amirliklerince belirlenecek diğer kamu kurum veya kuruluşlarına ait park yerlerine çekilir.

Kamu kurum veya kuruluşlarına ait araç park yerlerinde alınması gereken tedbirler, park yerinin ait olduğu kurum veya kuruluş ile koordine kurulmak suretiyle aracın çekilmesine veya muhafazasına karar veren kuruluşça alınır.

Araçların çekilmesi, kurtarılması, götürülmesi ve muhafazası işlemlerinin gerçek veya tüzel kişilerce yapılması hususunda ulaşım koordinasyon merkezlerince ve trafik komisyonlarınca yetki verilebilmesi için aşağıdaki şartlar aranır:

- a) Otoparkın etrafının duvar veya tel örgü gibi fiziki engellerle çevrili olması,
- b) Otoparkın geceleri yeterince aydınlatılması,
- c) Giriş ve çıkışları ile içerisi ve etrafının 24 saat süreyle kamera sistemiyle izlenmesi ve kayıtların belirlenecek sürelerde saklanması,
- ç) Yeterli yangın söndürme tüpü veya sistemi bulundurulması,
- d) Sabit telefon hattının olması,
- e) İş ve işlemlerin yürütülebileceği yeterli büyüklükte kapalı alanın bulunması,
- f) Otopark ve müştemilatının yangın, sel, deprem ve benzeri afetlere karşı sigortalı olması,
- g) Otoparkta güvenliği sağlamak amacıyla 24 saat süreyle bekçi veya görevli bulundurulması,
- ğ) İşletici, otopark çalışanları, çekici/kurtarıcı sahip ve şoförlerinin; mal varlığına, topluma, kamu güvenliğine, kamunun sağlığına, kamu barışına, ulaşım araçları veya sabit platforma, genel ahlaka, millete ve devlete, devletin güvenliğine, anayasal düzen ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar başta olmak üzere belirlenecek diğer suçlardan hüküm giymemiş olmaları,
- h) Çekici ve kurtarıcı hizmeti vermek üzere yetkilendirilenlerin hizmetin devamlılığını sağlayacak şekilde gece ve gündüz istendiğinde özel tertibatlı araç bulundurmaları.

Ulaşım koordinasyon merkezlerince ve trafik komisyonlarınca il veya ilçenin özelliğine göre

yukarıda belirtilen şartlara ek olarak başkaca şartlarda belirlenebilir. Ayrıca, belirlenen otoparklara hangi bölgelerden çekilen, trafikten men edilen veya muhafaza altına alınması gereken araçların götürüleceği belirlenir ve o bölgedeki fiyat uygulamaları da dikkate alınarak çekme, kurtarma ve götürme ücreti ile otopark ücretleri tespit edilerek karara bağlanır.

Araçların çekilmesine, kurtarılmasına ve götürülmesine trafik zabıtası karar verir. Kanunlar ve bu Yönetmelikte belirtilen ihlaller nedeniyle çekilmesi gereken aracın plakası ve ihlal durumu, çekilmesine karar veren görevlilerce fotoğrafla tespit edilir.

Madde 123 Yasak Yerlerde ve Hallerde Parkedilmiş Araçların Tescil Plakalarının Sökülemeyeceği

Yasak yerlerde ve hallerde park edilmiş araçların tescil plakaları; geri alınma şartları mevcut olmadıkça, park edildikleri yerlerde, çekilerek götürülürken veya muhafaza altına alındıkları yerlerde yetkililerce sökülüp alınamaz.

Madde 124 Yerleşim Birimleri İçindeki Karayollarında Parkedemiycek Araçlar

Bir trafik işareti ile izin verilmi--olması, duraklama ve arızalanma halleri dışında, yerleşim birimleri içindeki karayollarında; kamyon, çekici, otobüs veya bunların römorkları, lastik tekerlekli traktörler ile her türlü iş makinelerinin bulundurulmaları ve park edilmeleri yasaktır. Bu yasağa rağmen, yerleşim birimleri içindeki karayollarında park edilmiş bu tür araçlar yetkililerce kaldırılır.

Köy, kasaba gibi küçük yerleşim birimleri bu hükmün dışındadır.

Madde 125 Araçların trafikten men edilmesi veya muhafaza altına alınması ile sürücülerin araç sürmekten men edilmesi

(Başlığıyla birlikte değişik:RG-21/3/2012-28240) (Değişik:RG-19/2/2014-28918)

2918 sayılı Kanun ve bu Yönetmelik hükümlerine aykırılığından dolayı trafikten men edilen veya muhafaza altına alınması gereken araçlar ile araç sürmekten men edilecek sürücülerle ilgili olarak aşağıda belirtilen usul ve esaslar uygulanır:

- a) Trafikten men edilen veya muhafaza altına alınması gereken araçlar korunamayacak yerlere bırakılamaz.
- b) Trafikten men edilecek veya muhafaza altına alınacak aracın yerleşim yeri dışında bulunması halinde, aracın en yakın yerleşim birimine götürülmesi sağlanarak men veya muhafaza işlemi burada gerçekleştirilir. Zorunlu mali sorumluluk sigortası bulunmayan araçlar trafikten men edilecekleri yere kadar çekici/kurtarıcı marifetiyle, bunun mümkün olmaması halinde karayolunda sürülerek götürülebilir. Karayolunda sürülmeye elverişli olmayan araçların trafikten men edilecekleri veya muhafaza altına alınacakları yere götürülmesi çekici/kurtarıcı araçları marifetiyle yapılır. Bu işlemlere dair masraflar araç sahibi, işleteni veya sürücüsü tarafından karşılanır.
- c) Trafikten men edilen veya muhafaza altına alınan araçlar bu hususta bir tutanak düzenlenmek suretiyle yetkilendirilmiş otoparka teslim edilir.

ç) Araçların otoparka teslimi ve otoparktan çıkışı sırasında tescil kayıtları sorgulanır ve kaydında çalıntı, yakalama ve benzeri şerhler bulunanlar hakkında gerekli işlemler yapılır.

d) İlgili kayıtlarından, zorunlu mali sorumluluk sigortasının geçerli olduğu tespit edilen araçlar için sigorta poliçesi ibraz zorunluluğu aranmaz.

e) 2918 sayılı Kanun ve bu Yönetmelikte belirtilen ihlalleri dolayısıyla trafikten men edilen, ancak bu madde kapsamında geçici olarak trafiğe çıkış izni verilebilmesi için gerekli şartları taşıyan araçlar ile eksiklikleri denetim noktasında giderilen araçlar, trafikten men tutanağına gerekli şerh düşölerek otoparka götürölmeksizin denetim mahallinde sahibine, işletenine veya sürücüsüne teslim edilir.

f) Trafikten men edilen veya muhafaza altına alınan araçlar hakkında yapılacak iş ve işlemler aşağıda belirtildiğı şekilde gerçekleştirilir:

1) 2918 sayılı Kanunun 20 ve 25 inci maddelerine istinaden trafikten men edilen araçların, tescili yaptırılmadan veya geçici trafik belgesi ve geçici tescil plakası alınmadan trafiğe çıkışına izin verilmez.

2) 2918 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi gereğince araç tescil belgesi ve/veya motorlu araç trafik belgesi araç üzerinde bulunmayan ve tescil kayıtlarından gerekli bilgileri tespit edilemeyen araçlar ile tescil plakası üzerinde ve uygun durumda bulunmayan araçlar eksiklikleri giderilinceye kadar trafikten men edilir.

3) 2918 sayılı Kanunun 65 inci maddesinin birinci fıkrasının;

- (a) bendine aykırılığın tespiti halinde, bütün sorumluluk ve giderler işletenine ait olmak üzere yolcuların en yakın yerleşim biriminde indirilmesi sağlanır.

- (b) bendine aykırılığın tespiti halinde, Kanunda öngörölün cezai müeyyideler uygulanır. Ancak azami yüklü ağırlığın % 20'den fazla aşılması halinde, yükü uygun hale getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.

- (c) bendine aykırılığın tespiti halinde, yükü dingil ağırlıklarına uygun hale getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.

- (d) bendine aykırılığın tespiti halinde, yükü uygun duruma getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.

- (e) bendine aykırılığın tespiti halinde, gerekli izin ve tedbirler alınıncaya kadar araç trafikten men edilir.

- (f) bendine aykırılığın tespiti halinde, Karayolları Genel Müdürlüğünden alınacak "Özel Yük Taşıma İzin Belgesi" ibraz edilinceye veya ilgili kayıtlardan tespit edilinceye kadar araç trafikten men edilir.

- (g) bendine aykırı yükleme yapıldığının tespiti halinde, yükü Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca 8/11/2012 tarihli ve 28461 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Araçların Yükleneşine İlişkin Ölçü ve Usuller ile Tartı ve Boyut Ölçüm Toleransları Hakkında Yönetmelikte belirtilen ölçölere uygun hale getirilinceye kadar araç trafikten men edilir. Yüğü üzerine veya araç dışına yolcu bindirilmiş olması halinde, bütün sorumluluk ve giderler işletenine ait olmak üzere yolcuların en yakın yerleşim biriminde indirilmesi sağlanır.

- (h) bendine aykırılığın tespiti halinde, yükü uygun duruma getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.
- (i) bendine aykırılığın tespiti halinde, yükü uygun duruma getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.
- (j) bendine aykırılığın tespiti halinde, yükü uygun duruma getirilinceye kadar araç trafikten men edilir.
- (k) bendine aykırılığın tespiti halinde, bu Yönetmeliğin 133 üncü maddesinde belirtilen koşullar sağlanıncaya kadar aracın seyrine izin verilmez.

4) 2918 sayılı Kanunun 91 inci maddesi gereğince, zorunlu mali sorumluluk sigortası bulunmadan karayoluna çıkan araçlar trafikten men edilir. Bu madde kapsamında trafikten men edilen araçların sigortasının yapıldığının ilgili kayıtlarından tespit edilmesi veya sigorta poliçesinin ibrazı halinde trafiğe çıkışına izin verilir.

5) 2918 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına istinaden trafikten men edilen araçlar, gerekli şartları sağlamış olsalar dahi 15 günlük süre dolmadan, aynı maddenin 3 üncü fıkrasına istinaden trafikten men edilen araçlar ise 60 günlük süre dolmadan trafiğe çıkarılamaz.

6) 53 üncü maddeye istinaden, (Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) engellilere ait yurt dışından ithal edilmiş olan özel tertibatlı araçların bu Yönetmelikte izin verilen kişiler dışında başkaları tarafından kullanıldığının tespiti halinde; araç trafikten men edilerek gerekli yasal işlemler yapılmak üzere bu hususta düzenlenecek bir tutanakla ilgili gümrük birimine teslimi sağlanır.

7) 128 inci madde gereğince yüksüz olarak karayolunda trafiğe çıkışı, Karayolları Genel Müdürlüğünden alınacak özel izin belgesine tabi olan tescilli veya tescilsiz araçların, izinsiz olarak karayoluna çıkmaları halinde, Karayolları Genel Müdürlüğünden alınacak “Özel İzin Belgesi” ibraz edilinceye veya ilgili kayıtlardan tespit edilinceye kadar trafikten men edilir.

8) 2918 sayılı Kanunun 21 inci maddesine istinaden trafikten men edilen araçların sürülerek götürülebilmesi için “C” geçici trafik belgesi alınması, çekici/kurtarıcı marifetiyle götürülmek istenmesi halinde ise İzin Belgesi (ek-33/A) tanzim edilmek suretiyle araç sahibine veya işletenine teslim edilir.

9) 2918 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin birinci fıkrasına istinaden trafikten men edilen araçlara, gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri amacıyla “Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33)” düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Süresi sonunda gerekli şartları sağlamadığı veya eksikliklerini gidermediği tespit edilen araçlar trafikten men edilir. Bu araçlara tekrar izin verilmez. Ancak, bulundukları yerde gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri halinde, trafiğe çıkarılmalarına müsaade edilir.

10) 2918 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrasına istinaden işlem yapılan araçlardan, bu Yönetmelikte belirtilen şartlara aykırı olarak takılan veya bulundurulan gereçler ile izin alınmadan yazılan yazılar, bütün giderler ve sorumluluk işletene ait olmak üzere söktürülür veya sildirilir. Ancak bulundukları yerde bu işlemlerin mümkün olmaması

halinde, gerekli şartların sağlanması amacıyla “Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33)” düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Süresi sonunda gerekli şartları sağlamadığı tespit edilen araçlar trafikten men edilir ve gerekli şartlar sağlanıncaya kadar trafiğe çıkarılmalarına izin verilmez.

11) 2918 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin ikinci fıkrasına aykırılıkları nedeniyle trafikten men edilen araçlara, gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri amacıyla “Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33)” düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Süresi sonunda gerekli şartları sağlamadığı veya eksikliklerini gidermediği tespit edilen araçlar trafikten men edilir. Bu araçlara tekrar izin verilmez. Ancak bulundukları yerde gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri halinde trafiğe çıkarılmasına müsaade edilir.

12) 2918 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının; (a) bendinde sayılan bozukluk veya eksiklikleri nedeniyle trafikten men edilen araçlardan, karayolunda sürülmeye elverişli olanlar ile (b) bendinde sayılan diğer bozukluk veya eksiklikleri olan araçlara, bozukluk veya eksikliklerini gidermek üzere Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33) düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Süresi sonunda gerekli şartları sağlamadığı veya eksikliklerini gidermediği tespit edilen araçlar trafikten men edilir. Bu araçlara tekrar izin verilmez. Ancak, bulundukları yerde gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri halinde trafiğe çıkarılmasına müsaade edilir.

Işık donanımındaki bozukluk veya eksiklikler nedeniyle trafikten men edilen araçlara, günün karması ile günün aydınlanması arasındaki zamanda geçici olarak trafiğe çıkış izni verilmez. Bu süre içerisinde trafikten men edilen ancak denetim mahallinde eksikliğini gideremeyen araçlar çekici/kurtarıcı marifetiyle çekilmek suretiyle trafikten men edilir. Bu işlemlere dair sorumluluk ve masraflar araç sahibi, işleteni veya sürücüsü tarafından karşılanır.

13) 2918 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine istinaden trafikten men edilen araçlara, gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri amacıyla Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33) düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Süresi sonunda gerekli şartları sağlamadığı veya eksikliklerini gidermediği tespit edilen araçlar trafikten men edilir. Bu araçlara tekrar izin verilmez. Ancak bulundukları yerde gerekli şartları sağlamaları veya eksikliklerini gidermeleri halinde trafiğe çıkarılmalarına müsaade edilir.

14) 2918 sayılı Kanunun 32 nci maddesi gereğince trafikten men edilen araçlara, yapılan teknik değişiklikleri belgelendirip trafik tescil kuruluşunda tescil ettirmeleri ve belgelerine işlettirmeleri amacıyla Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33) düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Bu süre sonunda gerekli şartları sağlamadığı tespit edilen araçlar trafikten men edilir ve çekici/kurtarıcı marifetiyle götürülmek üzere İzin Belgesi (ek-33/A) düzenlemek suretiyle, sahibine veya işletenine teslim edilir ve kayıtlarına gerekli şerh düşülür.

15) 2918 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi gereğince trafikten men edilen araçlara,

muayenelerini yaptırmak amacıyla Geçici Olarak Trafiğe Çıkış İzin Belgesi (ek-33) düzenlenmek suretiyle yedi iş gününe kadar izin verilir ve araç kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Bu süre sonunda gerekli şartları sağlamadığı tespit edilen araçlar trafikten men edilir ve çekici/kurtarıcı marifetiyle götürülmek üzere İzin Belgesi (ek-33/A) düzenlenmek suretiyle sahibine veya işletenine teslim edilir ve kayıtlarına gerekli şerh düşülür. Muayenesinin yaptırılmadığının üç veya daha fazla tespiti halinde de, her seferinde idari para cezası uygulanarak trafikten men edilir ve çekici/kurtarıcı marifetiyle götürülmek üzere İzin Belgesi (ek-33/A) düzenlenmek suretiyle sahibine veya işletenine teslim edilir ve kayıtlarına gerekli şerh düşülür.

g) 2918 sayılı Kanunun 36, 39, 48, 49 ve 118 inci maddeleri gereğince sürücülerin araç sürmekten men edilmesi halinde araç; sahibine, işletenine veya bu kişilerin uygun görmesi ile araç cinsi için geçerli sürücü belgesi olan bir başka sürücüye teslim edilir. Aksi halde araç ilgili kişi teslim alıncaya kadar muhafaza altına alınır.

ğ) İlgili diğer kanunlar kapsamında trafikten men edilen ya da tescil kayıtlarındaki şerhler veya kısıtlamalar nedeniyle yakalanan araçlar, trafikten men veya yakalama işlemini talep eden kurum veya kuruluş tarafından belirlenen yerlere, herhangi bir yer belirlenmemiş ise yediemin otoparklara, bunların da bulunmaması halinde ise 122 nci maddede belirtilen park yerlerinde ilgililer tarafından teslim alıncaya kadar muhafaza altına alınır.

Madde 126Araçların Işıklandırılması

Karayollarında trafiğe çıkan bütün araçların 1 ve 2 sayılı Cetvellerde ve Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte gösterildiği şekilde ışık donanımı bulundurmaları ve bunları geceleri veya sis, kar, şiddetli yağmur ve yeterli derecede aydınlatılmamış tünel gibi görüşün yetersiz olduğu yer, zaman ve hallerde yakmaları mecburidir.

1 ve 2 sayılı Cetvellerde ve Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte gösterilenler dışında, ışık ve yansıtıcı bulundurulması ve kullanılması yasaktır.

Madde 127Araç Işıklarının Kullanılması

Araçların sürülmesi sırasında ışıklarının kullanılması bakımından mecburiyet ve yasaklar aşağıya çıkarılmıştır.

a) Uzağı gösteren ışıklar (uzun hüzmeli farlar);

1) Yerleşim birimleri dışındaki karayollarında geceleri seyrederken, yeterince aydınlatılmamış tünellere girerken, benzeri yer ve hallerde uzağı gösteren ışıkların yakılması mecburidir.

Ancak, sürücünün yeterli mesafeyi açık olarak görebildiği ve kendi aracının da yeterli uzaklıktan görülebileceği hallerde, uzağı gösteren ışıklar yerine yakını gösteren ışıklar kullanılabilir.

2) Karşı yönden gelen araç sürücülerinin ve karayolunu kullanan diğer kişilerin gözlerini kamaştıracak bütün hallerde, uzağı gösteren ışıkların yakılması yasaktır.

b) Yakını gösteren ışıklar (kısa hüzmeli farlar);

1) Karşılaşmalarda,

2) Aydınlatmanın yeterli olduğu kesimlerde,

3) Öndeki araç yakından izlenirken,

4) Uzağı gösteren ışıkların uyarma için kullanılması hali dışında, yanyana gelinceye kadar bir aracı geçerken,

5) Gündüzleri görüşü azaltan sisli, yağışlı ve benzeri havalarda.

c) Kuyruk ışıklarının, (arka park lambası) seyir sırasında, uzağı veya yakını gösteren ışıklar veya sis ışıkları ile birlikte,

Kullanılması mecburidir.

d) Işıkların kullanılmasına ilişkin diğer esaslar;

1) Dönüş ışıklarının “geç” anlamında kullanılması,

2) Sadece park veya sis ışıkları yakılarak araç sürülmesi,

3) Karşılaşmalarda ışıkların söndürülmesi,

4) 1 ve 2 sayılı Cetvellerde ve Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte gösterilen esaslara aykırı ışık takılması ve kullanılması,

5) Sis ışıklarının; sis, kar, şiddetli yağmur sebebiyle görüşün yetersiz olduğu haller dışında ve geceleri yakını ve uzağı gösteren ışıklarla aynı zamanda kullanılması,

6) 1 ve 2 sayılı Cetvellerde ve Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelik esaslarına uygun olarak takılan ışıkların da amaç dışında ve gereksiz kullanılması,

Yasaktır.

Geçme sırasında ışıkla uyarma; uzağı ve yakını gösteren ışıkların çok kısa süre içinde sıra ile veya ikisinin birlikte aynı zamanda yakılmasıdır.

Sürücüler, geceleri, yakın ilerisi görülmeyen kavşak, dönemeç ve tepe üstlerine yaklaşırken, yakın ve uzağı gösteren ışıkları ardarda ve sıra ile yakarak gelişlerini haber vermek zorundadırlar.

Madde 128 Araçların Boyutları ve Ağırlıkları

(Değişik:RG-17/4/2015-29329)

Karayollarında seyreden araçların yüklü ve yüksüz olarak uyacakları boyutların ve bu araçların karayolu yapısına zarar vermeden güvenle seyredebilecekleri ağırlıkların aşağıda belirtilen şartlara uygun olması zorunludur.

a) Azami genişlik

Araçların azami genişliği

2,55 metre

Frigorifik taşıtların yalnız frigorifik yapılarında

2,60 metre

Belediyelere ait troleybüsler

2,65 metre

b) Azami yükseklik

Araçların azami yüksekliği

4,00 metre

c) Azami uzunluk

Otobüs dışındaki motorlu araçlarda

12,00 metre

Römorklarda

12,00 metre

İki dingilli otobüslerde

13,50 metre

İkiden çok dingilli otobüslerde

15,00 metre

Yarı römorklu araçlarda

16,50 metre

Mafsallı (Körüklü) otobüslerde

18,75 metre

Römorklu otobüslerde

18,75 metre

Römorklu kamyonlarda

18,75 metre

İki römorklu katarlarda

22,00 metre

d) Azami ağırlıklar

1) Dingil ve dingil grubu ağırlıkları

Dingil ağırlığı en çok;

Tahriksiz tek dingilde

10 ton

Tahrikli tek dingilde

11,5 ton

İki dingilli motorlu araçlarda aks grubu ağırlığı en çok;

Dingiller arası mesafe 1m'den az ise ($d < 1\text{m}$)

11,5 ton

Dingiller arası mesafe 1 m ile 1.3 m arası ise ($1\text{ m} \leq d < 1.3\text{ m}$)

16 ton

Dingiller arası mesafe 1.3 ile 1.8 m arası ise ($1.3\text{ m} \leq d < 1.8\text{ m}$)

18 ton

Dingiller arası mesafe 1.3 m ile 1.8 m arası ise ($1.3\text{ m} \leq d < 1.8\text{ m}$) (Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onay Yönetmeliği veya Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelikte belirtilen şartlarla)

19 ton

İki dingilli römork ve yarı römorklarda aks grubu ağırlığı en çok;

Dingiller arası mesafe 1m'den az ise ($d < 1\text{m}$)

11 ton

Dingiller arası mesafe 1 m ile 1.3 m arası ise ($1\text{ m} \leq d < 1.3\text{ m}$)

16 ton

Dingiller arası mesafe 1.3 ile 1.8 m arası ise ($1.3\text{ m} \leq d < 1.8\text{ m}$)

18 ton

Dingiller arası mesafe 1.8 m veya daha büyük ise ($1.8\text{ m} \leq d$)

20 ton

Üç dingilli aks grubu ağırlığı en çok;

Dingiller arası mesafe 1.3 m veya daha az ise ($d \leq 1.3\text{ m}$)

21 ton

Dingiller arası mesafe 1.3 m ile 1.4 m arası ise ($1.3\text{ m} < d \leq 1.4\text{ m}$)

24 ton

2) Toplam ağırlıklar

İki dingilli motorlu araçlar ve römorklarda

18 ton

Üç dingilli motorlu araçlarda (Tahrikli dingilin, çift lastikle ve havalı süspansiyon sistemi ile veya 97/27/AT Yönetmeliğinde tanımlandığı gibi eşdeğer kabul edilen bir süspansiyon sistemi ile donatılmış olduğu veya her bir tahrikli dingilin çift lastikli olduğu ve her bir dingilin azami ağırlığının 9,5 tonu aşmadığı durumlarda 26 tondur.*)

25 ton

(26 ton*)

Üç dingilli yarı römorklu araçlarla mafsallı otobüslerde

28 ton

Dört dingilli motorlu araçlarda

32 ton

Dört dingilli römorklu ve yarı römorklu araçlarda

36 ton

Dört dingilli yarı römorklu araçlarda yarı römork dingil grubu ağırlığı 20 ton olan araçlarda

38 ton

Beş veya daha çok dingilli yarı römorklu veya römorklu katarlarda

40 ton

40 ft. boyutunda ISO Konteyner taşıyan iki veya üç dingilli yarı-römorka sahip üç dingilli motorlu araçlarda

44 ton

Araçların imal tarihine bakılmaksızın birinci fıkrada belirtilen boyutlar ve ağırlıklar uygulanır.

Ağırlıkların ve boyutların tetkikinde, araçların imal ve monte edilmiş oldukları fabrikaca verilen orijinal teknik kapasite değerleri esas alınır. Bu fıkrada belirtilen istisnalar hariç birinci fıkrada belirlenen ağırlık sınırları ve boyutları üzerinde kapasiteye sahip araçlar için karayolu uygunluk belgesi verilemez ve bu gibi araçlar tescil edilemez:

a) Çekici araçlarda dingil kapasiteleri, azami dingil ağırlıklarından en çok %20 (dahil) daha fazla, kurtarıcı, seyyar tamir ve bakım, beton karıştırma ve pompalama makine ve aksamalarının monte edilmiş olduğu araçlar ile benzeri özel amaçlı ve özel teçhizatlı araçlarda dingil kapasiteleri, azami dingil ağırlıklarından en çok %50 (dahil) daha fazla olabilir.

1) Bu araçlar karayolunda seyrederken azami dingil ağırlıkları ile azami yüklü ağırlık değerleri aşılamaz.

2) Bu araçların tescillerinden sonra yapılacak herhangi bir tadilat ile toleransa neden olan nitelikleri değiştirildiğinde, bu hüküm kapsamı dışında kalacağından daha önce verilmiş olan karayolu uygunluk belgesi geçersiz sayılır, tescil işlemi iptal edilerek ilgili diğer hükümler uygulanır.

3) Bu hususlar verilecek karayolu uygunluk belgesine işlenir. Çekici araçlar için bu maddenin yedinci fıkrası hükümleri saklıdır.

b) Özellikle tarım işlerinde kullanılmak için imal edilmiş araçlar ile yol bakım araçları, kurtarıcı araçlar ve itfaiye araçlarında azami genişlik 3.05 metre olabilir. Bu araçların 2.55 metreden fazla genişlikte olanlarına karayolu uygunluk belgesi verilemez ve trafik tescil kuruluşlarında tescil işlemine tabi tutulamaz. Bu araçların tescilleri ilgili kuruluşlarınca yapılır. Ancak tarım işlerinde kullanılmak üzere imal edilmiş ve genişliği 2.55 metre ile 3.05 metre arasında olan araçlar günün kararmasından itibaren gün aydınlanıncaya kadar karayolunda trafiğe çıkarılamaz.

Birinci ve üçüncü fıkralardaki boyutlara, ağırlıklara ve istisnalara uygun olan araçlar, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklerle belirtilen diğer şartlara da uygun olması halinde, normal tescil işlemine tabi tutulur ve bu sınırlar dahilinde yüklü veya yüksüz olarak karayoluna çıkabilir.

Karayolundan başka bir ulaşım imkanının olmadığı, zorunlu ve istisnai hallerde; bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen ölçülerden en az birine uymayan bölünemeyen araç ve özel yüklerin taşınabilmesi, aşağıdaki şartların sağlanması ve Karayolları Genel Müdürlüğünden yüksüz araçlar için “Özel İzin Belgesi”, yüklü araçlar için de “Özel Yük Taşıma İzin Belgesi” alınması suretiyle mümkündür:

a) Bu yükü taşıyacak aracın seçiminde bu maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları hükümlerine uygunluğunun sağlanması imkanı aranır. Bu imkan bulunup bulunmadığı Karayolları Genel Müdürlüğünce takdir olunur. Bu imkan bulunmadığı takdirde taşıma sırasında yol ve köprülerin durumunun göz önünde bulundurularak trafik güvenliğinin tehlikeye düşürülmemesi ve gösterilecek güzergâh üzerinde, istenecek gerekli güvenlik tedbirlerinin alınması zorunludur.

b) Karayolunda trafiğe çıkışın yüksüz, devamlı olarak yapılmasının gerekli görülmesi halinde bu işe ayrılacak her bir araç, yarı römorklu araç veya katar için güzergâh ile süre belirtilerek süreli Özel İzin Belgesinin, karayolunda trafiğe çıkışın yüklü olarak yapılması halinde ise bu işe ayrılacak araç yarı römorklu araç veya katar için güzergâh, taşıma sınırları ve şartları ile taşıma zamanı belirtilerek her çıkış için ayrı ayrı Özel Yük Taşıma İzin Belgesinin alınması zorunludur.

c) Ölçü ve boyutlar bakımından bölünemez niteliği taşıyan özel yüklerin taşınması; bu maddenin birinci fıkrası (d) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen toplam ağırlıkları geçmemek, yüke uygun araç veya araçlar seçilmesi kaydıyla mümkündür. Bu madde belirtilen hususlara ilişkin başka bir ihlale neden olmamak şartıyla aynı yükten birden fazla yükleme yapılabilir.

d) Türk Silahlı Kuvvetleri, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığına ait araçlar ve bölünemeyen özel yükler ile yangın, sel, deprem, tabii afet ve benzeri durumlarda kullanılan araçlar ve bölünemeyen özel yükler için bu fıkra ve beşinci fıkraya göre Karayolları Genel Müdürlüğünden izin alınması gerekli değildir. Ancak bu araçların trafiğe çıkışları ve bölünemeyen özel yüklerin taşınması sırasında yol, köprü ve sanat yapılarının durumunun göz önünde tutulması, trafik güvenliğinin tehlikeye düşürülmemesi ve belirlenen güzergâh üzerinde gerekli güvenlik tedbirlerinin kendi birimlerince alınması mecburidir.

e) Özel izin belgesi veya özel yük taşıma izin belgesi ile trafiğe çıkacak araçlar üzerinde, izin belgelerinde gösterilen özel işaretlerin sürekli olarak bulundurulması ve özel şartların sağlanması zorunludur.

Tescilli veya tescilsiz olup, yüksüz olarak bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen ölçülerden en az birine uymayan araç, yarı römorklu araç, katar, iş makineleri ve benzerlerinin karayolunda trafiğe çıkışı için Karayolları Genel Müdürlüğünden, bu maddenin beşinci fıkrasında belirtilen esaslara göre “Özel İzin Belgesi” alınması mecburidir. Bu maddenin üçüncü fıkrası (b) bendi ve dördüncü fıkrası bu hükmün dışındadır.

Bu maddenin birinci fıkrası hükümlerinden en az birine uymayan ancak bu maddenin beşinci ve altıncı fıkralarına göre özel yük taşıma izin belgesi olarak taşıma yapabilecek veya özel izin belgesi olarak karayoluna çıkabilecek araç, yarı römork ve römorkların, bunların yüklü veya yüksüz olarak trafiğe her çıkarılışlarında Karayolları Genel Müdürlüğünden özel yük taşıma izin belgesi veya özel izin belgesi alınması gerektiği karayolu uygunluk belgesine ve tescil işlemi sırasında ise trafik belgesine işlenir.

Karayolu güzergâhları üzerinde kış hizmetleri amacı ile seyreden, yolun yapım ve bakımından sorumlu kuruma ait araçlarla kurum adına çalışan araçlar hizmetin gereği beraber veya ayrı ayrı çalıştırdıkları tuz serici, ön-yan kar bıçağı, kar rotatifi ve benzeri ataşmanlarla azami genişlikleri birinci fıkrada belirtilen ölçüleri geçebileceği gibi, saatte 70 km/s hızı geçmemeleri kaydıyla azami yüklü ağırlıklarının üzerinde yükleme yapılabilir.

Özel izin belgesi veya özel yük taşıma izin belgesi alınması gereken araçlar, izin alınmadan veya izin şartlarına uymadan karayoluna çıkarıldığında trafikten men edilir.

Araçların yüklenmesine ilişkin ölçü ve usuller, ağırlık ve boyut kontrolü usul ve esasları ile tartı toleransları konusunda Araçların Yüklenmesine İlişkin Ölçü ve Usuller ile Tartı ve Boyut Ölçüm Toleransları Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Madde 129Karayollarında Trafiğe Çıkarılacak Yüklü ve Yüksüz Araçlarda Uyulacak Ölçü ve Boyutlar

Karayolunda trafiğe çıkarılacak yüklü ve yüksüz araçların Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte belirtilen ölçü veya boyutlara uygun olarak imal edilmiş olması ve yük ve yolcu taşımalarında bu ölçü ve boyutlara uyan taşıtlarla yapılması mecburidir.

Araçların çamurluk, basamak, karoser kenarı, sürücü mahallinin veya aracın üstü, bagaj merdiveni gibi dış kısımlarında insan taşınmaz.

Madde 130Kamyon, Kamyonet ve Römorklarla Yolcu Taşınabilmesi Esasları

Kamyon, kamyonet, römork ve yarı römorklarda yük üzerinde insan taşınması yasaktır.

Gerekli hallerde, kamyon, kamyonet, römork ve yarı römorklarla;

a) Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte belirtilen ölçülere uygun oturma yerleri yapılması,

b) Kasa kenarlarının düşmeyi önleyecek şekilde kapalı ve üzerinin örtülü olması,

Şartıyla taşıma sınırının her tonu için 2 yolcu taşınabilir.

c) Kısa mesafelerde işçi taşınmasında kullanılacaklar için, kasanın yanı ve arka kapaklarının 90 cm. yükseklikte ve sağlam şekilde kapalı olması, karoser zemininden itibaren en az 120 santimetre yüksekliğinde elle tutulacak sağlam bir korkuluğunun bulunması şartı ile taşıma sınırının her tonu için ayakta 2 yolcu (işçi) taşınabilir. Bu amaçla kullanılan araçların üzeri açık olabilir.

d) Yükle birlikte yolcu ve hizmetlilerin taşınmasında aşağıdaki esaslara uyulması mecburidir.

1) Yüklerin sağlam olarak yerleştirilmiş ve bağlanmış olması,

2) Kasanın yan ve arka kapaklarının kapalı olması,

- 3) Yolcuların kasa içinde ayrılacak bir yerde oturtulması,
 - 4) Yüklerin üzerine hiçbir şekilde yolcu bindirilmemesi,
- Şartıyla yükle birlikte yolcu taşınabilir.

Madde 131 Lastik Tekerlekli Tarım Traktörlerinin Karayolunu Kullanmaları ve Yük ve İnsan Taşınması Esasları

Lastik tekerlekli traktörlerle ve römork takarak ticari amaçla yük taşımak yasaktır.

Bu araçlar ticari araç olarak tescil edilemez.

Ancak, il trafik komisyonları kararı ile şehiriçi taşınmaları hariç, belli bir konudaki taşınmanın yük taşıyıcı araçlarla yapılamayacağından anlaşılmış olması veya mecburi ve geçerli nedenlerle gerek görülmesi hallerinde, taşınmanın süresi, zamanı ve güzergahı belirtilmek şartıyla geçici olarak ticari amaçla yük taşımalarına izin verilebilir.

Tarım ürünlerinin toplanması, yüklenmesi veya boşaltılması amacıyla tarla veya işyerine götürülüp getirmek üzere lastik tekerlekli traktörlerin römork veya yarı römorklarına, oturmaları şartıyla, taşıma sınırının beher tonu için en çok 3 kişi bindirilebilir. Yük üzerinde insan taşınamaz.

Ancak yük ve insanın beraber taşınmasını mecburi kılan hallerde, aracın her türlü hareketi ve durması sırasında insanların bulunduğu sahaya tecavüz etmeyecek şekilde yükün sağlamca tespiti ve römork kapaklarının düşmeyi önleyecek şekilde kapalı olması mecburidir.

Madde 132 Tehlikeli Maddelerin Taşınması

Bu Yönetmeliğe göre, fiziksel ve kimyasal yapı ve nitelikleri bakımından patlayıcı, parlayıcı, yanıcı, yakıcı, kendi kendine veya kolayca ateş alıcı, zehirli ve radyoaktif maddeler ile bunların benzerleri tehlikeli madde sayılır.

Tehlikeli maddelerin; yüklenmesi, boşaltılması ve taşınmaları sırasında ilgili mevzuat hükümlerinin yerine getirilmesi yanında, trafik güvenliğini sağlamak üzere bunları taşıtan ve taşıyanların aşağıdaki esas, usul ve şartlara uymaları zorunludur.

- a) Niteliklerine göre tehlikesizce taşınması için gerekli şekilde ambalajlanmış olacaktır.
- b) Ambalajların bozulmaması, patlayıcı madde bulunan kapların sarsılmaması, yüksekten düşürülmemesi, yuvarlanmaması, kaymaması ve sürüklenmemesi için gerekli tedbirler alınacaktır.
- c) Tehlike yaratacak derecede ambalajı bozulan ve zedelenenler yüklenmeyecek, bu durum taşıma sırasında meydana gelecek olursa, ayıklama yapılarak gerekli tedbirler alınmadan yola devam edilmeyecektir.
- d) Patlayıcı, yanıcı ve yakıcı olanlarla kolayca ve kendi kendine ateş alan maddelerin yüklenmesi ve boşaltılması sırasında bulundukları yere 30 metre mesafe içinde sigara ve benzerleri içilmeyecek, kibrit, çakmak, aydınlatma cihazı ve benzerleri gibi alev ve kıvılcım çıkaran şeyler kullanılmayacak, araçların içine 6 voltu geçmeyen pilli fener dışındaki aydınlatma cihazları ile girilmeyecektir.

e) Tehlikeli madde taşıyan araçlarla ilgili olarak;

- 1) Elektrik donanımları kısa devre, kontak yapmayacak ve kıvılcım meydana getirmeyecek şekilde düzenlenmiş ve izole edilmiş olacaktır.
- 2) Ön ve arka yanlarına kırmızı renkte zemin üzerine boyu yirmi ve çizgi kalınlığı ikibuçuk santimetreden az olmayan beyaz renkte "TEHLİKELİ MADDE" yazısı yazılacak ve ayrıca ön ve arka taraflarına kolayca görülebilen 30x30 santimetreden küçük olmayan kırmızı renkte birer bez asılacaktır.

Akaryakıt taşıyan araçların sarnıçları üzerine taşınan maddenin adı da yazılacaktır.

- 3) Sürücünün kolayca kullanabileceği yerde ve her an kullanılabilir durumda belirlenen nitelikte 2 yangın söndürme cihazı bulundurulacaktır.
- 4) Araca başka bir yük alınmayacak, mal sahibi veya hizmetliden başkası bindirilmeyecektir.
- 5) Parketme veya duraklama halinde., araç sürücüsü, hizmetli veya bir bekçinin gözetiminde bulundurulacaktır.

f) Bu araçların sürücüleri; yerleşim birimleri dışındaki karayollarında diğer araçlara en az 50 metre mesafe bırakarak izlemek ve duraklama halinde aralarında 20 metrelik mesafe bulundurmak zorundadır.

g) Yükleme ve boşaltma sırasında kalabalık olmayan yer ve uygun zaman seçilecek, motor çalışır durumda bulunmayacak, gerekli güvenlik tedbirleri alınmış olacaktır.

Hayvanla çekilen araçlarda geceleri tehlikeli maddeler taşınamaz.

Araçların çalıştırılması amacıyla depolarında sabit tanklarında bulundurulan veya soğutma cihazları gibi cihazların çalıştırılmasında kullanılan akaryakıtlar hakkında Karayolları Trafik Kanunu ve bu Yönetmelikteki hükümler uygulanmaz.

Radyoaktif maddelerin yüklenmesi, boşaltılması ve taşınabilmesi için ayrıca Atom Enerjisi Komisyonundan izin alınması mecburidir.

Tehlikeli maddelerin; cins, nitelik ve özellikleri, aktarılması ve depolanmaları, yükleme, boşaltma ve taşınmalarına ilişkin diğer esas, usul ve şartlar Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Karayolları Genel Müdürlüğüne çıkarılan "Tehlikeli Maddelerin Karayolu İle Taşınması Hakkında Yönetmelik"te gösterilmiştir.

(Ek:RG-09/09/1997-23105) Tehlikeli atık taşıyan araçların üzerinde aşağıdaki belirtilen belge, işaret ve malzemelerden;

- 1)Tehlikeli atık taşıyan araçlara ve bağlı bulundukları firmaya ait ilgili valilikçe onaylanmış "Lisans Belgesi",
- 2)Tehlikeli atıkların yurtiçinde taşınması durumunda Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği Ek:9-B'de verilen ve ilgili onayların yer aldığı atık taşıma formları, uluslararası taşımacılıkta ise aynı Yönetmelik Ek:9-A'da verilen ve ilgili onayların yer aldığı uluslararası taşımacılık formları,
- 3)Tehlikeli atık taşımacılığı yapan taşıt sürücüsünün uluslararası eğitim sertifikası,

- 4) Araçların, kaza halinde müdahale ve ilk yardım amacıyla gerekli malzemeler,
- 5) Taşınacak atığın fiziksel ve kimyasal özelliği, kaza anında insan ve çevre sağlığına olabilecek olumsuz etkilerinin en aza indirilmesi için alınacak tedbirlerin yer aldığı Türkçe bilgi formları ve gerekli malzemeler,
- 6) Taşıdığı atığın tehlikelilik özelliğine göre tehlike etiket ve işaretleri, bulundurulması zorunludur.

Madde 133 Çeken ve Çekilen Araçlar

Herhangi bir nedenle çekilerek götürülmesi gereken araçlar, kurtarıcı olarak adlandırılan “Özel Amaçlı Taşıt” larla çekilir.

Ancak, bir arızadan dolayı sürülemeyen veya ışık ve fren donanımları bozulan araçlar, diğer bir araç ile en yakın bakım ve onarım yerine kadar, aşağıdaki şartlara uyulmak kaydıyla çekilebilirler.

a) Çekilen aracın;

- 1) Ağırlığının, çeken aracın taşıma sınırından fazla olmaması,
- 2) Sürücünün yönetiminde bulunması,
- 3) Işık donanımı bozuksa arkasına gündüz kırmızı yansıtıcı veya 20x20 ebadında kırmızı bez, gece ise kırmızı ışık veya kırmızı yansıtıcı konulması,

b) Her iki aracın boş olması ve gerekli ise sürücüsünden başka birer hizmetli dışında yolcu bulunmaması,

c) Her iki araç için;

- 1) Bağlantı yerinden çıkmayacak, kopmayacak şekilde çelik çubuk, çelik halat veya zincirle birbirine bağlanmış olması,
- 2) Birbirine bağlanan iki araç arasındaki açıklığın 5 metreyi geçmemesi,
- 3) Açıklık iki buçuk metreden fazla ise, bağlantının orta kısmına gündüz kırmızı yansıtıcı veya 20x20 cm. ebadında kırmızı bez, gece kırmızı ışık veya kırmızı yansıtıcı konulması,
- 4) Çekilen aracın freni bozuk ise, çeken araç ile arasındaki açıklığın 1 metreden fazla olmaması, bağlantının iki aracın birbirine yaklaşmalarını önleyecek şekilde (çeki demiri) olması, bu halde saatte 15, diğer hallerde 20 kilometreden fazla hızla sürülmemesi,

d) Kendi kendine hareket gücü olmayan römork ve benzeri arızalı araçlar ile çekici tarafından çekilemeyecek durumda olan arızalı yarı römorkların yalnız kurtarıcı araçlar ile çekilmesi,

Mecburidir.

Madde 134 Araçların Yüklenmesi Kuralları

(Mülga:RG-19/2/2014-28918)

Madde 135 Karayolunda Bozulup Kalan Araçlar

Herhangi bir arıza veya trafik kazası nedeniyle karayolunda sürülemeyecek araçlar için aşağıdaki esas ve usuller uygulanır.

a) Durumlarına göre bozulan araçlar için parketme ve duraklamada alınacak önlemlerden gerekli olanlar uygulanmakla birlikte;

1) Yol, hava ve trafik durumu ile gece ve gündüz oluşuna göre nizami park ve kuyruk ışıkları yakılmadığı, yakılamadığı veya yakılması halinde dahi 150 metre mesafeden diğer araç sürücüleri tarafından açıkça görülemediği takdirde, bozulan aracın ön ve arkasına uygun yerlere diğer araç sürücülerinin 150 metre mesafeden açıkça görebilecekleri şekilde birer kırmızı yansıtıcı veya kırmızı ışıklı cihaz konulması,

2) Dönemeç veya tepe üstü gibi yerlerde, kırmızı ışık cihazı veya kırmızı renkteki yansıtıcının aracın ön ve arkasında en az 30'ar metre mesafede olacak ve diğer araç sürücüleri tarafından en az 150 metreden açıkça görülebilecek şekilde yerleştirilmesi,

3) Otobüs, kamyon ve çekicilerin karayolu üzerinde arıza ve uzun süreli bırakılması halinde, normal hava şartlarında en az 150 metreden net olarak görülebilecek şekilde 150x25 cm. ebadında Avrupa Topluluğu Direktifleri ve Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonlarından ECE 70'deki teknik şartlara uygun engel işaretinin konulması,

Mecburidir.

b) Bozulan araç, tehlikeli madde taşıyorsa her durumda kırmızı ışıklı cihaz kullanacak ve devamlı şekilde başında beklenmek suretiyle gözetim altında bulundurulacaktır.

Yukarıda belirtilen tedbirlerin alınması tamamlanıncaya kadar araçta acil uyarı (dörtlü ikaz) lambaları varsa bu lambaları veya dönüş lambaları birlikte yakılabiliyorsa bunların yakılması mecburidir.

Madde 136Bisiklet, Motorlu bisiklet, Motosiklet ve Sürücüleri ile İlgili Kurallar

Bisiklet, motorlu bisiklet ve motosiklet sürücülerinin uyacakları kurallar aşağıda gösterilmiştir.

a) Bisiklet, motorlu bisiklet ve motosikletlerin;

1) Yaya yollarında sürülmesi,

2) Ayrı bir bisiklet yolu olduğu halde, bisiklet ve motorlu bisikletlerin taşıt yollarında sürülmesi,

3) İki den fazlasının taşıt yolunun bir şeridinden yan yana sürülmesi,

4) Bunlara, sürücü arkasında yeterli bir oturma yeri olmadıkça başka kişilerin bindirilmesi,

5) Sürücü arkasında yeterli oturma yeri olsa bile bir kişiden fazlasının taşınması,

6) Bu araçlarla, diğer araçlar izlenirken, geçilirken, manevra yapılırken; karayolunu kullananların hareketini zorlaştıracı, tehlike doğurucu davranışlarda bulunulması,

7) İzin alınarak yapılan gösteriler dışında, bu araçlar üzerinde akrobatik hareketler yapılması,

8) Bunların, başka bir araca bağlanarak, asılıp tutunarak sürülmesi,

9) Sürülmeleri sırasında; elde bagaj, paket ve benzerlerinin taşınması, bu Yönetmeliğin 134 üncü maddesindeki kurallara aykırı yük yüklenmesi,

10) Üç tekerlekli ve özel şekilde imal edilmiş motosikletler hariç, bu araçlar üzerine kasa, sandık ve benzerleri yaptırılarak ve karayollarında sürülerek ticari amaçlı yük taşımalarında kullanılması,

Yasaktır.

b) Özel şekilde imal edilmiş 3 tekerlekli motosikletlerle sadece yük taşınabilir. Bunlar hiç bir şekilde yolcu taşımak üzere imal edilemezler. Aynı zamanda yük taşımak için yapılmış olan kasa kısmı sürücünün ön tarafında bulunacak şekilde imal edilemez.

c) Bisiklet sürenlerin en az bir elleri, motorlu bisiklet sürenlerin manevra için işaret verme halleri dışında iki elleri ve motosiklet sürenlerin devamlı iki elleri ile taşıtlarını sürmeleri zorunludur.

Madde 137 Araçların Manevralarına Dair Kurallar

Araç sürücülerinin; parketmiş araçlar arasından çıkarken, taşıt yolunun sağına veya soluna yanaşırken, şerit değiştirirken, sağa, sola, geriye dönerken, geri giderken ve bunlara benzer hallerde; karayolunu kullananlar için tehlike ve engel yaratmamaları ve manevraları sırasında aşağıdaki esas ve usullere uymaları mecburidir.

A) Araç sürücülerinin işaret verme usul ve esasları;

1) Dönüşlerde, gidilen veya durulan şeridi değiştirmelerde niyetlerini önceden ve uygun bir zamanda ve mesafede dönüş ışıklarını yakarak veya kol işareti ile açık ve yeterli bir şekilde belirterek işaret vermeleri işaretlerini manevra süresince devam ettirmeleri ve manevra biter bitmez sona erdirmeleri mecburidir.

2) İşaret verildiği anda aniden şerit değiştirmek yasaktır.

3) İşaret verilmeden önce, iç ve dış aynalardan ve gerekli hallerde sürücünün başını çevirip bakması suretiyle ön, arka ve yanlarda trafik durumu kontrol edilir.

B) Araç sürücülerinin geri gitme, geri dönüş, duraklanan veya parkedilen yerlerden çıkış manevraları,

1) Geri gitme ve geri dönüşlerde;

a) Bağlantı yollarında geri gitmeleri, tek yönlü duraklama veya park manevrası dışında geri gitmeleri, iki aracın emniyetle geçemeyeceği kadar dar olan iki yönlü yol kesimlerinde karşılaşma ve geçiş kolaylığı sağlama dışında geri gitmeleri, daha geniş yollarda geriye giderken manevra dışında şerit değiştirmeleri,

b) Trafiği yoğun olan yollarda geriye dönmeleri,

Yasaktır.

Uygun durumdaki yollarda geri dönüşleri diğer araçların gelişleri engellenmeden ve yolu kullananlar için tehlike yaratmayacak şekilde en az manevra ile dönülerek yapılır.

Ancak, kamyon, otobüs, çekici, römork veya yarı römorklu bir aracın geri manevrası,

sürücünün görüşüne açık alanda emniyetle sağlanamıyor ise, tehlikesizce geriye hareket edebilmeleri ve uyarılmaları için bir gözcü bulundurmaları mecburidir.

2) Duraklanan ve park edilen yerden çıkılırken;

a) Araçlarını ve araçların etrafını kontrol etmeleri,

b) Sakıncalı bir durum olmadığını gördükten sonra araçlarını çalıştırmaları,

c) Işıkla veya kolla, gerekli hallerde her ikisi ile aynı zamanda çıkış işareti vermeleri,

d) Görüş alanları dışında kalan yerler varsa veya araçları kamyon, çekici, otobüs veya römork takılı bir araç ise, tehlikesizce hareket edebilmeleri ve uyarılmaları için bir gözcü bulundurmaları,

e) Yoldan geçen araçlara geçiş kolaylığı sağlayıp, güvenli durumun oluştuğuna emin olduktan sonra manevraya başlamaları ve manevra bitinceye kadar gerekli önlemleri devam ettirmeleri,

Mecburidir.

C) Kamu hizmeti yolcu taşıtlarının hareketlerinin kolaylaştırılması;

Kamu hizmeti yolcu taşıtlarının duraklara giriş ve çıkışlarını kolaylaştırmak üzere, gerekli hallerde ilerleyen ve bulundukları yerden çıkarak veya şerit değiştirecek olan araç sürücüleri manevralarını geciktirmek zorundadırlar.

Bu zorunluluk, kamu hizmeti yolcu taşıtı sürücülerinin işaret vermiş olmaları şartıyla, duraklara yanaşmalarının veya duraklardan çıkışlarının tamamlanabileceği süreler için uygulanır.

Madde 138Yayalar

Yayaların uyacakları kurallar aşağıda belirtilmiştir.

a) Yayalar taşıt yolu bitişiğinde veya yakınında yaya yolu, banket veya alan varsa buralardan yürümek, her iki tarafında banket bulunan ve kullanılabilir durumda olan yollarda kendi gidiş yönüne göre sol bankette yürümek zorundadırlar.

Ancak;

1) Diğer yayalar için ciddi rahatsızlık ve tehlike verecek boyut veya biçimde eşya iten veya taşıyan kişiler, taşıt yolunun en sağ şeridinde mümkün olan en az kısmı işgal etmek, araçların ilerlemelerine engel olmamak, çarpmayı önleyici ve uyarıcı tedbirleri almak şartıyla taşıt yolu üzerinde yürüyebilirler.

2) Bir yetkili veya görevli yönetiminde düzenli şekilde yürüyen yaya kabileleri taşıt yolunun en sağ şeridinden fazla kısmını işgal etmemek, gece ve gündüz görüşün az olduğu hallerde imkan oranında tek sıra halinde yürümek, araçların hareketlerini engellemek ve güçleştirmemek, çarpmayı önleyici ve uyarıcı tedbirleri almak şartıyla taşıt yolu üzerinde yürüyebilirler.

3) Yayaların yürümesine ayrılmış kısımların kullanılmasının mümkün olmaması veya mevcut bulunmaması halinde, bisiklet yolu varsa bisiklet trafiğine engel olmamak şartıyla bisiklet

yolunda, bisiklet yolu yoksa imkan oranında taşıt yolu kenarına yakın olmak şartıyla taşıt yolu üzerinde yürüyebilirler.

4) Her iki tarafında yaya yolu ve banket bulunmayan veya kullanılır durumda olmayan iki yönlü yollarda yaya kafileleri taşıt yolunun sağ kenarında diğer yayalar gidişlerine göre taşıt yolunun sol kenarında yürümek zorundadırlar.

b) Karşıdan karşıya geçişler;

Taşıt yolunun karşı tarafına geçmek isteyen yayalar, taşıt yolunu yaya ve okul geçidiyle kavşak giriş ve çıkışlarından geçmek zorundadırlar.

1) Yaya ve okul geçitlerinin bulunduğu yerlerde yayalar için ışıklı işaret varsa bu işaretlere uymak,

2) Geçitte yayalar için ışıklı işaret yoksa ve geçit sadece taşıt trafiği ışıklı işareti veya yetkili kişi tarafından yönetiliyorsa, geçecekleri doğrultu açıldıktan sonra taşıt yoluna girmek,

3) Işıklı işaret veya yetkili kişilerin bulunmadığı geçitlerde veya kavşaklarda güvenlikleri açısından yaklaşan araçların uzaklık ve hızını göz önüne alarak uygun zamanda geçmek,

Zorundadırlar.

Ancak, 100 metre kadar mesafede yaya geçidi, okul geçidi veya kavşak bulunmayan yerlerde yayalar, taşıt trafiği için bir zorluk veya engel yaratmamak şartıyla ve yoldan gelen taşıtların uzaklık ve hızını kontrol ederek kendi güvenliklerini sağladıktan sonra en kısa doğrultuda ve en kısa zamanda taşıt yolunu geçebilirler.

Yollarda güvenli geçiş, önce sola sonra sağa bakılarak sakınca yoksa taşıt yoluna girmek, geçiş sırasında sola ve sağa bakılarak yürüyüşe devam etmek, taşıt yoluna girmeden güvenle duramayacak kadar yaklaşmış taşıtlar varsa ilk geçiş hakkını onlara verip geçişlerini beklemek suretiyle yapılır.

Yayalar için özel olarak yapılmış alt veya üst geçit, yaya köprüsü veya yaya tüneli gibi tesisler varsa yayalar buralardan yararlanmak zorundadırlar.

c) Yaya yolu bulunmayan yollarda yürümek zorunda kalan yayalar, araç sürücülerine karşı görünürlüklerini sağlamak, can güvenliklerini daha olumlu yönde artırmaları için alaca karanlık ve gece karanlığında üzerlerinde reflektif aksesuar bulundurmak, uyarıcı açık renk elbise giymek veya ışık taşımak gibi tedbirleri almak zorundadırlar.

d) Yaya yollarında, geçitlerde veya mecburi hallerde taşıt yolu üzerinde bulunan yayaların, trafiği engelleyecek, tehlikeye düşürecek davranışlarda bulunmaları, dikkatsiz hareket etmeleri, oynamaları veya bu yerleri saygısızca kullanmaları yasaktır.

Madde 139 Hayvanla Çekilen ve Elle Sürülen Araçları Sürenler ile Hayvan Sürücülerini

Hayvanla çekilen ve elle sürülen araçları sürenler ile hayvan sürücülerini hakkında aşağıdaki kurallar uygulanır.

a) Yasaklar;

1) Yerleşim birimleri dışındaki karayollarında taşıt yolu üzerinde mecburi haller dışında

hayvan bulundurmak,

- 2) Karayollarının bunlara yasaklanmamış olan kesimlerinde hayvanla çekilen ve elle sürülen araçları, hayvanları, hayvan sürüleri ve binek hayvanlarını trafik kurallarına uymadan sürmek,
 - 3) Bunları sürme yeteneğinin yoksun kimselerin yönetimine vermek veya başıboş bırakmak,
 - 4) Sürü veya kümeleri; gerekli tedbirleri almadan tünellerden geçirmek,
 - 5) İşaretleme ile girmelerinin yasaklandığı açıkça belirtilen yol kesimlerine girmek,
- Yasaktır.

b) Taşıt yolunu kullanmak mecburiyetinde kalan hayvan sürücüsü ve kümelerini sevk ve idare edenler;

- 1) Sürü veya kümelerin boyunu 30 metreden kısa tutmak,
- 2) Boyu 30 metreyi aşan sürü veya kümeleri kısımlara ayırmak ve ayrılan kısımlar arasında en az 30 metre uzunlukta açıklıklar bırakmak,
- 3) Sürü ve kümelerin, tünellerden geçirilmesinde; gece ve gündüz oluşuna göre her iki taraftan 150 metre mesafedeki kırmızı ışık veya kırmızı bezle, bunların olmaması halinde beyaz bezle işaret verilip, tünele yaklaşan araçların durdurulmasını sağlamak ve bu işaretleri geçiş tamamlanıncaya kadar devam ettirmek,
- 4) Taşıt yolunun en sağ şeridinde bulunmak ve bu şeridin mümkün olan en az genişlikte bir kısmını işgal etmek,

Zorundadırlar.

Madde 140 Yarış ve Koşular

Karayollarında yapılacak yarış ve koşularda trafik güvenliği bakımından aşağıdaki esas ve usullere uyulur.

- a) İl sınırları içindeki yarış ve koşular için, o ilin valiliğinden, iller arası veya uluslararası yarış ve koşular için İçişleri Bakanlığından izin alınması,
- b) İzin için en az otuz gün önceden başvurulması,
- c) Yarışa katılacaklar için Karayolları Trafik Kanununun 105 inci maddesi gereğince sigorta yaptırılmış olması,
- d) İzin belgesinde gösterilen şartlara uyulması,

Mecburidir.

İçişleri Bakanlığınca izin verilirken Karayolları Genel Müdürlüğünün uygun görüşü alınır.

İl sınırları içinde veya iller arası yarış ve koşularda trafik güvenliği bakımından gerekli tedbirler, yarış veya koşunun kapsam, nitelik ve özelliğine göre İçişleri Bakanlığınca verilecek talimata uygun olarak valiliklerce alınır.

İzinsiz yapılan yarış ve koşular, görevlilerce derhal durdurularak, düzenleyicileri hakkında

yasal işlem yapılır.

Madde 141Geçiş Üstünlüğüne Sahip Araçlar

(Mülga:RG-2/2/2021-31383)

Madde 142Geçiş Üstünlüğü Bulunan Araçların İşaretini Alan Araç Sürücülerinin Uyacağı Kurallar

Geçiş üstünlüğü bulunan bir aracın duyulur veya görülür bir işaretini alan ve araç sürücülerini bu araçların kolayca ilerlemelerini sağlamak için taşıt yolu üzerinde yer açmak, gerekiyorsa durmak ve bu araçlar tarafından tamamen geçilinceye kadar beklemek mecburiyetindedirler.

Bir kavşakta iken böyle bir işaret alan araç sürücülerini derhal kavşağı boşaltmak ve gerekiyorsa emniyetli bir mesafe uzaklaştıktan sonra geçişi engellemeyecek şekilde durmak ve geçiş üstünlüğüne haiz araçlar tamamen geçinceye kadar beklemek mecburiyetindedirler.

Madde 143Gördükleri Hizmet Bakımından Özel Hükümler Uygulanacak Araçlar

Karayolu yapısı ile kentsel yapının yapım, onarım, bakım ve işletilmesi ve karayolunun temizlenmesi işlerinde kullanılan araçlar, kurtarıcı araçlar, ağırlık ve boyutları bakımından özel izinle karayoluna çıkan ve bunlara eskortluk eden araçlar hakkında aşağıda gösterilen hükümler uygulanır.

a) Bu araçların üstlerinde sarı renkli uyarı işareti bulunur. Bu işaret geçiş üstünlüğü hakkı vermez.

Sarı renkli ışıklı uyarı işareti sadece bu araçların kendilerini belli etmeleri, tehlikesizce sürülmeleri ve karayolunu kullananların uyarılması amacı ile kullanılır.

b) Bu araçların, kesin bir mecburiyet olmadıkça trafik akımının az olduğu yer, süre ve zamanları içinde çalıştırılmasına özen gösterilir.

Madde 144Ses, Müzik, Görüntü ve Haberleşme Cihazları

Araçlarda ses, müzik, görüntü ve haberleşme cihazları hakkında aşağıdaki esaslar uygulanır.(19)

a) Bunların; bu Yönetmeliğin 1 ve 2 sayılı Cetveli ile “Araçların Muayeneleri ile Muayene İstasyonlarının Açılması ve İşletilmesi Hakkında Yönetmelik” şartlarına ve ilgili kanun hükümlerine uygun olarak bulundurulması ve kullanılması ve gerekli görülenler için izin ve ruhsat alınması mecburidir.

b) (Ek:RG-3/7/2026-33299) Araçtaki ses cihazlarını, sesi araçtan dışarıya taşıyacak ve kamunun rahat ve huzurunu bozacak şekilde kullanmak yasaktır. Bu bent hükümlerine uymayanlara Kanunun 72 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamında işlem yapılır.

c) (Ek:RG-3/7/2026-33299) Sürücülerin seyir halinde iken izleme ve kullanma sahası içinde kalan görüntü cihazlarında video veya televizyon yayını izlemeleri yasaktır. Bu bent hükümlerine uymayanlara Kanunun 72 nci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında işlem yapılır. Sürüş, park veya navigasyon yardımı amacıyla kullanılan cihazlar, araç içi ve dışını gösteren kamera ve kayıt cihazı ile aracın kontrolü ve sistem ayarlarına ilişkin cihazların sayılan bu

amaçlarla kullanımı birinci cümle kapsamında değerlendirilmez.

ç) (Ek:RG-3/7/2026-33299) Araç üreticisi tarafından belirlenen alanlar saklı kalmak üzere araçlarda ilave hoparlör, amplifikatör, subwoofer ve benzeri ses sistemlerinin bulundurulması veya kullanılması yasaktır. Araçların bagaj kısmında ilave bir adet maksimum 45 Hz subwoofer ile bir adet maksimum 300 watt amplifikatör bulundurulabilir. İlave sistemlerin belirlenen standartlara aykırı veya bagajda birden fazla bulunması veya sesin araçtan dışarı taşarak kamunun rahat ve huzurunu bozacak şekilde kullanıldığıının tespiti halinde Kanunun 72 nci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında işlem yapılır.

d) Uyarı işareti olarak kullanılan ses cihazlarının;

1)Yakın ilerisi görülmeyen, kavşak, dönemeç ve tepe üstü gibi yerlere yaklaşırken gelişini haber verme, yol ve trafik durumunun icabına göre, karayolunu kullananları uyarma ve geçme halleri dışında kullanılması,

2) Kamunun rahat ve huzurunu bozacak şekilde gereksiz veya gereğinden uzun ve ayarsız olarak seslendirilmesi ile şehir içinde havalı klakson kullanılması,

3) Geçiş üstünlüğüne sahip araçlarda bulundurulması gerekenlerin, diğer araçlara takılarak kullanılması,

Yasaktır.

İzin ve ruhsat alınmadan, araçlarda bulundurulan veya kullanılan bu cihazlar söktürülür.

Madde 145Tedbirsiz ve Saygısız Araç Sürme

Karayollarında, kamunun rahat ve huzurunu bozacak veya kişilere zarar verecek şekilde;

a) Su, çamur ve benzerlerini sıçratmak, atmak, dökmek,

b) Korkutmak veya şaşırtmak,

c) Sigara külü ve izmaritlerini veya başka şeyleri yola atıp dökmek,

d)Seyir halinde iken sürücülerin, cep ve araç telefonu ile benzeri haberleşme cihazlarını kullanmak,

e) Özel amaçlarla keyfi veya kasıtlı davranışlarda bulunmak suretiyle yaya veya araç trafiğinin seyir emniyetini ihlal etmek veya tehlikeye düşürmek,

Suretiyle tedbirsiz ve saygısız davranışlarda bulunmaları ve araç sürmeleri yasaktır.

(Değişik ikinci fıkra:RG-21/3/2012-28240) Ancak, cep ve araç telefonları ile benzeri haberleşme cihazlarının sürücüler tarafından çeşitli elektronik sistemler vasıtasıyla ele alınmadan kullanılması, birinci fıkranın (d) bendi kapsamında değerlendirilmez.

Madde 146Yaya ve Okul Geçitleri

Yaya ve okul geçitlerinde aşağıdaki kurallar uygulanır.

Görevli kişi veya ışıklı trafik işareti bulunmayan, ancak başka bir trafik işareti ile belirlenmiş olan yaya ve okul geçitlerine yaklaşan bütün sürücülerin araçlarını yavaşlatmaları, bu geçitlerden geçen veya geçmek üzere bulunun yayalara ilk geçiş hakkını vermeleri ve varsa

okul geçidi görevlilerinin verecekleri işaret ve talimata uymaları mecburidir.

Madde 147 Okul Taşıtları

Okul Taşıtlarının DUR ışıklı işaretinin kullanılması ve bu taşıtların çalıştırılması esas ve kuralları aşağıda gösterilmiştir.

a) DUR ışıklı işaretinin kullanılması;

1) Öğrencilerin inmeleri ve binmeleri sırasında yakılması ve inip binmeleri tamamlanıncaya kadar yanar durumda bulundurulması,

2) DUR ışıklı işareti yakıldığında arkadan gelen bütün araçların durması,
mecburidir.

DUR ışıklı işaretinin frene basıldığında yanan ışıklarla birlikte yanmayacak şekilde bağlanması ve öğrenci indirme bindirme halleri dışında kullanılmaması zorunludur.

b) Okul taşıtlarının çalıştırılması esasları,

1) Şartlarına uygun gerekli ayırım işaretlerinin bulunması,

2) Taşıma sınırını aşmayacak sayıda öğrenci bindirilmesi,

3) Okula gidiş geliş saatlerine ve okulca belirlenen taşıma programına uyularak sürülmesi,

4) Araç içi düzenini sağlamak ve araca iniş ve binişlerinde öğrencilere yardımcı olmak üzere rehber öğretmen veya kişi bulundurulması,

5) Öğrencilerin kolayca yetişebileceği camların ve pencerelerin sabit olması,

Mecburidir.

Bu araçların çalıştırılmasına ilişkin diğer esas ve usuller Okul Servis Araçları Hizmet Yönetmeliğinde belirlenir.

Madde 148 Demiryolu Geçitleri

Demiryolu geçitlerinde aşağıdaki kurallar uygulanır.

a) Sürücülerin kontrollü demiryolu geçitlerini;

1) Işıklı veya sesli talimatın vereceği "DUR" emrine uymamaları,

2) Geçidin durumuna uygun bir hızla geçmemeleri,

3) Taşıt yolu üzerine indirilmiş veya indirilmekte olan tam ve yarım bariyerler varken geçide girmeleri,

Yasaktır.

b) Sürücülerin, ışıklı işaret ve bariyerlerle donatılmamış (kontROLSÜZ) demiryolu geçitlerinde;

1) Geçmeden önce makul bir mesafede durmaları,

2) Herhangi bir demiryolu aracının yaklaşmadığına emin olduktan sonra geçmeleri,

Mecburidir.

Madde 149Çocuk, (Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) Hasta ve Engelli Taşıtları, Gözleri Görmeyen Yayalar, Yürüyüş Kolları

Karayolları Trafik Kanunu ve bu Yönetmelik açısından;

b) Gözleri görmeyenlerden;

1) Beyaz baston taşıyan,

2) Kollarında 3 siyah yuvarlaklı sarı bant bulunan,

3) Bir yayanın veya bir köpeğin yardımı ile yürüyen,

kişilerin taşıt yolu üzerinde bulunmaları halinde, bütün sürücülerin yavaşlamaları, gerektiğinde durmaları ve yardımcı olmaları mecburidir.

c) Yetkili veya görevli kişilerin yönetimindeki yürüyüş kolları arasından geçmek yasaktır.

Madde 150Sürücülerin ve Yolcuların Koruyucu Tertibat Kullanma Mecburiyeti

(Değişik:RG-9/6/2008-26901)(1)

Belirli sürücülerin ve yolcuların, araçların sürülmesi sırasında koruyucu tertibat kullanmaları mecburidir.

(Değişik ikinci fıkra:RG-19/2/2014-28918) Sürücü ve yolcular için, nicelik ve nitelikleri bu Yönetmeliğin ekinde yer alan (1) sayılı cetvelde ve Karayolları Trafik Kanununa göre çıkarılan diğer yönetmeliklerde gösterilen koruyucu tertibatlardan;

a) (Değişik:RG-4/11/2025-33067) Üç tekerlekli yük motosikletleri ile sürücüsü ve yolcuları bir çerçeve veya karoseri ile korunanlar hariç, bisiklet, elektrikli bisiklet, motorlu bisiklet, motosiklet ve 14/8/2014 tarihli ve 29088 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tarım ve Orman Araçlarının Tip Onayı ve Piyasa Gözetimi ve Denetimi Hakkında Yönetmelik (AB/167/2013) kapsamında 1/1/2001 tarihinden sonra üretilen T3 kategorisinde bulunan traktörlerde sürücülerin koruma başlığı ve koruma gözlüğü (koruma başlığında koruma gözlüğü olması durumunda ve bisikletlilerde koruma gözlüğü aranmaz), yolcuların ise koruma başlığı takmaları ve bağlamaları,

b) (Ek:RG-4/11/2025-33067)(18) Üç tekerlekli yük motosikletleri ile sürücüsü ve yolcuları bir çerçeve veya karoseri ile korunanlar hariç motosiklet sürücülerinin ve taşınmaları halinde yolcuların koruyucu eldiven takmaları,

c) (Değişik ibare:RG-16/8/2022-31925) M1 sınıfı otomobillerin, M1G ve N1G sınıfı arazi taşıtlarının, N1, N2, N3 sınıfı kamyonet, kamyon ve çekicilerin, M2 ve M3 sınıfı minibüs ve otobüslerin bütün koltuklarında bu Yönetmeliğin eki (1) sayılı cetvelde yer alan "Emniyet Kemerinin", ayrıca taksilerde en az 1 adet, şehirlerarası yolcu taşımacılığı yapan ve bu madde kapsamında emniyet kemeri bulundurulması ve kullanılması zorunlu olan araçlarda ise toplam koltuk sayısının en az 1/10’u kadar sayıda bu Yönetmeliğin eki (1) sayılı cetvelde yer alan “Çocuk Bağlama Sistemi Sisteminin” bulundurulması ve kullanılması zorunludur. Yalnız araç dururken kullanılan koltuklar ile ayakta da yolcu taşıyan M2 ve M3 kategorisi Sınıf A ve Sınıf I otobüslerde, koltuklarda, emniyet kemeri bulundurulması zorunlu değildir. Ancak;

1) Yerleşim yeri içinde ticari amaçla yolcu taşımacılığı yapan M2 ve M3 sınıfı minibüs ve

otobüsler (umum servis araçları hariç) ile dolmuş otomobillerindeki yolcular,

2) Geri gitme veya park yerlerinde 25 km/s. geçmeyen hızla seyreden sürücüler,

3) Ambulanslarda sürücü ve yanındaki oturma yeri dışında kalan ve hasta veya yaralıya müdahale nedeniyle özel pozisyonlarda bulunan görevliler,

emniyet kemeri kullanmak zorunda değildir.

Bu Yönetmelik hükümlerine göre 1995 yılı itibariyle ülkemizde imali yapılan veya yurt dışından ithaline izin verilen M1 sınıfı araçların arka koltuklarında emniyet kemeri bulundurulması ve kullanılması mecburidir. Bunların dışında kalan ve halen trafikte kullanılmakta olan diğer taşıt sahipleri isteğe bağlı olarak bu Yönetmeliğin ekinde yer alan 1 sayılı cetvelde yer alan "Emniyet Kemeri"ni numunesine uygun olarak taktırabilirler. Kamyonet, kamyon ve çekicilerde ön koltukları için emniyet kemeri ile ilgili hükümler 1/8/1998 tarihinden sonra, diğer koltuklar için 1/1/2009 tarihinden sonra üretilen araçlarda uygulanır.

Emniyet kemeri, 1/8/1998 tarihinden sonra ve 13/2/2009 tarihine kadar üretilmiş M2 ve M3 sınıfı minibüs ve otobüslerin bütün koltuklarında zorunlu olmayıp, minibüslerde sürücüsü ile yanında oturan yolcuların; şehirlerarası otobüslerde arka koltuklar hariç olmak üzere, sürücüsü dahil en ön ve önünde boşluk olan arka koltuklarda, önünde boşluk olan kapı önü koltuklarında; iki katlı şehirlerarası otobüslerde merdiven önü, en ön ve önünde boşluk olan en arka koltuklarda, masa etrafında bulunan koltuklardan aracın gidiş yönüne doğru olanlarda oturan yolcular için bulundurulması ve kullanılması zorunludur.

M1, M1G, N1, N1G, N2 ve N3 sınıfı araçlarda 150 cm'den kısa ve 36 kg'ın altındaki çocukların taşınması sırasında çocukların ağırlığına uygun bu Yönetmeliğin ekinde yer alan (1) sayılı cetvelde yer alan çocuk bağlama sistemlerinin kullanılması zorunludur. Ancak, 135 cm'den uzun çocuklar çocuk bağlama sistemleri yerine ön koltukta oturmamak şartıyla diğer koltuklardaki emniyet kemerlerini kullanabilirler.

Çocuk bağlama sistemleri olmayan M1, M1G, N1, N1G, N2 ve N3 sınıfı araçlarda üç yaşın altındaki çocuklar taşınamazlar.

Çocukların taksilerde seyahatleri sırasında, çocuk bağlama sistemleri kullanmaları, yok ise arka koltukta oturmaları zorunludur.

Çocuklar, araçta hava yastığı devre dışı bırakılmadan, ön hava yastığı ile korunan bir yolcu koltuğunda yüzü geriye dönük çocuk bağlama sistemi kullanılarak taşınamazlar.

M2 ve M3 sınıfı araçlarda seyahat eden üç ve üzeri yaştaki çocukların, emniyet kemeri ya da çocuk bağlama sistemleri kullanması zorunludur.

M2 ve M3 sınıfında seyahat eden yolcular koltuklarına oturduklarında ve araç hareket ettiğinde, emniyet kemerlerini bağlamaları konusunda aşağıdaki yollardan herhangi biri ile uyarılmak zorundadır:

a) Sürücü tarafından,

b) Muavin veya grup lideri olarak tayin edilen görevli tarafından,

c) Görsel-işitsel vasıtalarla,

ç) Belirlenen ve her oturma pozisyonunda görülebilen işaret veya bu Yönetmeliğin ekindeki (Ek:41)'de gösterilen sembollerle.

Çocuk bağlama sistemleri kullanma zorunluluğu, bu ve ilgili yönetmelikler gereği emniyet kemeri veya isofix sistemi bulundurma zorunluluğu olmayan araçlarda aranmaz. Bu araçlarda çocukların arka koltuklarda taşınması zorunludur.

Sağlık sorunları nedeniyle emniyet kemeri takamayacak kişilerin resmi veya özel sağlık kuruluşlarından emniyet kemeri takamayacağına dair sağlık raporu almaları gerekir. Bu kişiler raporda belirtilen süre zarfında emniyet kemeri takmaktan muaf tutulur. Bu raporların görevlilerce istenildiğinde, ilgili tarafından gösterilmesi zorunludur.

Seferde görev alan sivil araçlara, ilgili mevzuat hükümlerine göre işlem yapılır.

(Ek fıkra:RG-16/8/2022-31925) 2918 sayılı Kanunun 78 inci maddesine istinaden işlem yapılan araçlarda bulunan sürücü ve yolcular gerekli koruyucu tertibatları usulüne uygun olarak (Değişik ibare:RG-4/11/2025-33067) takmadan/kullanmadan aracın karayolunda seyrine izin verilmez.

Madde 151Karayolu Üzeri Park Yerlerinden Ücret Almaya Yetkililer

Karayolu üzeri park yerlerindeki araçlar için sadece karayolunun yapım ve bakımından sorumlu olan kuruluş birimlerince ücret alınabilir.

Bunlar dışında, hiçbir gerçek veya tüzelkişi herhangi bir şekilde para alamaz. Bu park yerleri hiçbir şekilde kiralanamaz. Bu madde hükmüne uymayanlara Kanunun 79 uncu maddesi uygulanır.

Karayolu üzeri park yerleri; yerleşim birimleri içinde taşıt yolu bitişiğinde uygun durumdaki yaya yolu bölümlerinden yararlanarak açılan ceplerde, yerleşim birimleri dışında ise, banket dışındaki uygun yerlerde tesis edilir.

Ancak il ve ilçe trafik komisyonlarından karar alınarak, yayaların geçişine engel olmayacak şekilde ayrılmış, işaretlerle belirlenmiş geniş ve uygun durumdaki yaya yollarında da park izni verilebilir.

Her durumda taksi duraklarının cep açılan yerlerde bulunması mecburidir.

Cep açılmayan, yeterli durumda olan taşıt yolu kenarında işaretlenmek suretiyle park ve durak izni verilebilir.

Ancak, park veya durak yerlerini sınırlamak veya belirlemek amacıyla, taşıt yolu üzerine beton kütlesi, taş, seyyar veya sabit direk, kazık, zincir, levha, ışık ve benzeri standart yol malzemeleri dışında herhangi bir fiziki engel konamaz. Bu yerler yol çizgi boya ile belirlenebilir. Yukarıda sayılan engelleri taşıt yolu üzerine konması halinde Karayolları Trafik Kanununun 14 üncü maddesi hükümleri uygulanır.

Madde 152Trafik Kazalarına Karışanlar

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Bir trafik kazasına karışanlardan yaralanmamış olan veya hafif yaralı olanlar;

- a) Araç sürücüsü iseler, trafik için ek bir tehlike yaratmayacak şekilde hemen durmak, trafik güvenliği için ışıklı işaret veya yansıtıcı cihazları koymak ve gereken tedbirleri almak,
- b) Trafiğı, can ve mal güvenliğini etkilemeyen, ölümlü, yaralanmalı veya maddi hasarlı kazalarda, sorumluluğun belirlenmesine yarayacak iz ve deliller dahil, kaza yerindeki durumu değiştirmemek,
- c) İstendiğinde diğer tarafa kimlik ve adreslerini bildirmek, sürücü ve trafik belgeleri ile sigorta poliçelerini göstermek, bunlara ait gerekli bilgiler ile tarih ve sayılarını vermek,
- ç) Yaralılara ilk yardım ve acil müdahale yaptırmak maksadıyla kaza mahallinden ayrılma hali hariç, olayı; yetkili ve görevlilere bildirmek ve bunlar gelinceye kadar veya bunların iznini almadan kaza yerinden ayrılmamak,
- d) Başında sahibi veya sorumlusu bulunmayan motorlu araçlar, taşınabilen veya taşınamayan mallar ile mülklere zarar veren sürücüler;

1) Aracın, malın veya mülkün ilgisini bulmak,

2) Bulunamadığı takdirde araçların ve zarar verilen diğer şeylerin görünebilen ve uygun yerlerine yazılı bilgi bırakmak,

3) En kısa sürede yetkililere haber vermek,

zorundadırlar.

Sadece maddi hasarla sonuçlanan kazalarda;

a) Kazaya karışan sürücülerin tümü, yetkililerin gelmesine gerek görmez ve aralarında kazayı kendi düzenleyecekleri tutanakla tespit etmek noktasında anlaşılırsa “Maddi Hasarlı Trafik Kazası Tespit Tutanağı” düzenleyip birlikte imza altına alarak olay yerinden ayrılabilirler.

b) Taraflarının anlaşma sağladığı durumlarda, yeni bir trafik kazasına sebebiyet vermemek ve trafik akışını engellemek için mümkün olduğu takdirde olay yerinin fotoğrafları çekilerek kazaya karışan araçlar taşıt yolu dışına çıkarılır ve Maddi Hasarlı Trafik Kazası Tespit Tutanağı burada düzenlenir.

c) Bir anlaşma ile olay yerinden ayrılmış olan taraflar, meydana gelen zararın sigortaları tarafından veya kendilerince doğrudan karşılanacağını kabul etmiş sayılırlar ve sonradan yetkililerden kaza tespit tutanağı düzenlenmesini isteyemezler.

ç) Aşağıdaki durumlarda Maddi Hasarlı Trafik Kazası Tespit Tutanağı trafik zabıtası, bulunmadığı veya yeterli olmadığı yerlerde ise genel kolluk tarafından düzenlenir:

1) Kazaya bir aracın karışması (tek taraflı maddi hasarlı kaza ise),

2) Taraflardan herhangi birinin sürücü belgesinin bulunmaması veya belgesinin kullandığı araç cinsi için yeterli olmaması,

3) Araçlardan herhangi birinin ülkemizde geçerli zorunlu mali sorumluluk sigortasının olmaması,

4) Sürücülerden herhangi birinde alkol, uyuşturucu veya uyarıcı madde aldığı şüphesinin

bulunması,

5) (Değişik:RG-19/2/2014-28918) Kazaya karışan araçlardan herhangi birinin kamu kurum veya kuruluşuna ait olması (Sağlık Bakanlığına ait ambulans ve acil sağlık araçları hariç),

6) Kazada kamu malına veya üçüncü kişilere ait eşyaya zarar verilmiş olması.

Madde 153Trafik Kazalarında Yükümlülük

Karayollarında meydana gelen trafik kazaları ile ilgili olarak;

a) Kazaya karışan veya olay yerinden geçmekte olanlar;

1) Kaza yerinde usulüne uygun ilk yardım tedbirlerini almak,

2) Olayı en yakın zabıta veya sağlık kuruluşuna bildirmek,

3) Yetkililerin isteği halinde yaralıları en yakın sağlık kuruluşuna götürmek,

b) Yerleşim birimleri dışındaki akaryakıt istasyonlarını işletenler;

Bu tesisler hakkında çıkarılmış olan Yönetmelikteki standartlara uygun ve her an kullanılabilir durumda sağlık malzemesi bulundurmak,

c) Araç bakım, onarım, servis istasyonu, garaj ve otopark sahip veya sorumluları;

1) Tesislerine; bakım, onarım için muhafaza veya parkedilmek üzere bırakılan motorlu araçlardan, bir kaza geçirdiği belli olan veya üzerinde suç belirtisi bulunanları gecikmeden zabıtaya bildirmek,

2) Bunları bir deftere (Ek:38) işlemek,

Zorundadırlar.

Madde 154Trafik Kazalarına El Konulması

Trafik kazalarına el konulmasında aşağıda gösterilen esas ve usuller uygulanır.

a) Trafik kazalarına;

1) Adli yönden gereği yapılmak üzere mahalli genel zabıtaca,

2) Kaza nedenlerini, iz ve delillerini belirleyecek "Kaza Tespit Tutanağı" düzenlemek üzere de trafik zabıtasınca (polis veya jandarma),

El konulur.

Trafik zabıtasının görev alanı dışında kalan yerler ile el koyamadığı durumlarda, trafik kaza tespit tutanağı, örneğine uygun olarak mahalli zabıta tarafından düzenlenir ve bir örneği o yerin trafik zabıtasına gönderilir.

b) Trafik kazalarında yolun trafiğe kapandığı hallerde;

Trafik zabıtası ve genel zabıta; iz ve delilleri bozmayacak şekilde belirleyip işaretledikten ve gerekli tespitleri yaptıktan sonra, karayolunu trafiğe açmaya yetkilidir.

Karayolunun trafiğe kapanmasına ölümlü veya ölümlle sonuçlanabilecek şekilde yaralanmalı bir kazaya neden olmuş ve bu kaza can, mal ve trafik güvenliğini etkiliyor ve başka bir

yoldan geçit verilemiyor ise; cumhuriyet savcısının gecikeceğinin anlaşılması halinde, gerekli işaretleme ve tespitler yapılarak durum bir tutanakla tespit edildikten sonra yol trafiğe açılır.

Madde 155Trafik Kazalarına El Koyanların Görev ve Yetkileri

Trafik kazalarına el koyan mahalli zabıta veya doğrudan el koymuşsa trafik zabıtası personeli, can, mal ve trafik güvenliği bakımından;

- a) Karayolunu kullananlar için ek bir tehlikenin oluşmasını önlemek üzere gerekli tedbirlerin alınması ve kaldırılması,
 - b) Varsa, yaralıların ilk yardımın yapılmasının ve yetkililerin uygun görmesi halinde bunların en yakın sağlık kuruluşuna gönderilmesinin sağlanması
 - c) Yolun trafiğe kapandığı hallerde gerekli işaretleme ve tespitleri yaparak bu Yönetmeliğin 154 üncü maddesindeki esaslara göre yolun trafiğe açılması,
 - d) Mal güvenliği açısından;
 - 1) Araçların hasara uğratılmaması, araçlardaki eşya veya yükün alınmaması, kaybolmaması,
 - 2) Sahiplerinin veya yakınlarının izni olmadan, zorunlu hallerde bir tutanak düzenlenmeden araçların karıştırıp kurcalanmaması, içlerinin aranmaması,
 - 3) Araç, eşya veya yük sahipleri ölmüş veya bunlarla ilgilenemeyecek derecede yaralı ve rahatsız iseler, araç, eşya ve yüklerin yerinde veya başka bir yere götürülerek muhafaza altına alınması için bunların nicelik ve nitelikleri ile korunacak yer ve koruyacak olanlar da belirtilmek suretiyle durumun bir tutanakla belgelendirilmesi,
 - d) Örneğine uygun kaza tespit tutanağı düzenlenmesi,
- Konularında görevli ve yetkilidir.

Madde 156Trafik Kazalarına İlişkin İşlemler

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Trafik kazaları ile ilgili olarak yapılacak işlemlerde aşağıdaki usul ve esaslar uygulanır.

- a) Trafik kazası tespit tutanağının düzenlenmesi

1) Örneğine uygun olarak; kaza yerinin durumu, iz ve deliller, kazaya karışan sürücüler, varsa ölü veya yaralıları, hasar veya zarar, gün ve saat ile gerekli görülen diğer hususlar belirtilmek üzere düzenlenir ve olay yerinin durumu bir krokide gösterilir. Tutanağa kazazedelerin olay yerindeki ölüm veya yaralanma durumu işlenir.

Trafik Kazası Tespit Tutanağı; soruşturma evrakına eklenmek, dosyasında saklanmak ve sayısına göre taraflara verilmek üzere yeter sayıda düzenlenir.

Trafik kazası tespit tutanağının düzenlenmesi ile tutanakta yer alan bilgilerin bir veri tabanında toplanmasına ve bu bilgilerin ilgili taraflarla paylaşımına ilişkin usul ve esaslar Emniyet Genel Müdürlüğünce belirlenir.

- 2) Trafik kazası tespit tutanağı düzenlemeye 154 üncü maddenin (a) bendi gereğince trafik zabıtası ve genel zabitanın görevli personeli yetkilidir.

Tutanaklar en az iki görevli tarafından düzenlenir. Hafif yaralanmalı veya hasarlı kazalarda tek görevli tarafından rapor şeklinde de düzenlenebilir.

Ancak, Türk Silahlı Kuvvetlerine ait araçların karıştığı trafik kazalarında bir askeri temsilcinin bulundurulması mecburidir.

3) Tutanak düzenleyenler, tutanakta taraflar için kusur oranı belirtmeksizin sadece kazanın oluşumunda kimin hangi trafik kuralını ihlal ettiğini belirtirler.

4) Karayolu üzerinde ölüm veya yaralanma ile sonuçlanıp, olay yerindeki iz ve delillerin tespit ve değerlendirilmesi sonucunda trafik kazası olduğu anlaşılan durumlarda; kazaya karışan taraf veya unsurlardan birinin, birkaçının ya da tamamının olay yerinden ayrılmış olması halinde de trafik kazası tespit tutanağı düzenlenir.

5) Önceden meydana gelmiş veya olay yerinden kaldırılmış araçların karıştığı ve yalnız maddi hasarla sonuçlanan kazalar için trafik zabıtası ve genel kollukça hasar tespitine dair kazaya karışanlara verilmek üzere tutanak veya rapor düzenlenmez. Bu durumlarda hasar tespitleri ilgililerin sigortalarına veya yetkili mahkemelere başvurmaları suretiyle yapılır.

Ancak;

Can, mal ve trafik güvenliğini etkileyen veya yolun trafiğe kapandığı maddi hasarlı trafik kazalarında, kazaya karışanların kazanın oluşuna göre iz ve delilleri işaretleyerek, mümkün olduğu takdirde olay yerinin fotoğraflarını çekerek araçlarını en yakın ve uygun yerlere çekmeleri,

Karayolu üzerinde birden fazla sayıda aracın karıştığı sadece maddi hasarla sonuçlanan ve tarafların bu Yönetmelik çerçevesinde Maddi Hasarlı Trafik Kazası Tespit Tutanağı düzenlemediği trafik kazalarında; taraflara ait araçlardan en az birinin olay yerinde bulunması ve olay yerindeki iz ve delillerden kazanın oluşumu ile o yerde meydana geldiğine kanaat getirilmesi,

hallerinde görevlilerce trafik kazası tespit tutanağı düzenlenir.

b) Kaza istatistikleri

Kazaların nedenlerini tespit etmek ve alınacak tedbirlerin belirlenmesinde kullanılmak üzere, trafik kazası tespit tutanaklarındaki bilgilerden yararlanılarak, kazaya el koyan birimlerce örneğine uygun istatistik formu düzenlenir.

Düzenlenen istatistik formları, her ilde şehiriçi trafik denetleme şube müdürlüklerinde toplanarak, il genelinde değerlendirmesi yapıldıktan sonra Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilir.

Madde 157 Trafik Kazalarında Asli Kusur Sayılan Haller ve Sürücü Kusurlarının Tespiti
(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Araç sürücülerinin trafik kazalarında asli kusurlu sayılacakları haller ile kusur durumlarının tespitine dair usul ve esaslar aşağıda gösterilmiştir.

a) Asli kusur sayılan haller

- 1) Kırmızı ışıklı trafik işaretinde veya yetkili memurun dur işaretinde geçme,
- 2) Taşıt giremez trafik işareti bulunan karayoluna veya bölünmüş karayolunda karşı yönden gelen trafiğin kullanıldığı şerit, rampa ve bağlantı yollarına girme,
- 3) İki den fazla şeritli taşıt yollarında karşı yönden gelen trafiğin kullandığı şerit veya yol bölümüne girme,
- 4) Arkadan çarpma,
- 5) Geçme yasağı olan yerlerden geçme,
- 6) Doğrultu değıştirme manevralarını yanlış yapma,
- 7) Şeride tecavüz etme,
- 8) Kavşaklarda geçiş önceliğine uymama,
- 9) Kaplamanın dar olduğı yerlerde geçiş önceliğine uymama,
- 10) Manevraları düzenlenen genel şartlara uymama,
- 11) Yerleşim birimleri dışındaki karayolunun taşıt yolu üzerinde, zorunlu haller dışında parketme ve duraklama ve her durumda gerekli tedbirleri almama,
- 12) Park için ayrılmış yerlerde veya taşıt yolu dışında kurallara uygun olarak park edilmiş araçlara çarpma.

Yukarıda sayılan hal ve hareketlerde bulunan sürücüler asli (esas) kusurlu sayılırlar. Ancak, sürücülerin veya yayaların kural dışı hareketleri veya taşıtların teknik arızaları bir başka sürücüyü tehlikeye düşürmüş ve bu sürücü, oluşması muhtemel bir kazayı önlemek, can ve mal güvenliğini korumak amacı ile Karayolları Trafik Kanununun öngördüğü temel kurallardan birini ihlal etmeye mecbur kalmış ve bütün tedbirlere rağmen bir kazaya neden olmuşsa, asli kusurlu sayılamaz.

b) Sürücü kusurlarının tespiti

Adli mevzuat ve yargılama hükümleri saklı kalmak üzere, trafik kazalarına karışanların kusur durumları; 2918 sayılı Kanun ve bu Yönetmelikte belirtilen kurallar, şartlar, hak ve yükümlölükler ile asli kusur sayılan haller dikkate alınarak belirlenir.

Kaza mahallinde yapılan incelemeler sonunda tespit edilen iz ve delillere ilave olarak kazaya karışanların olay hakkındaki ifadeleri ile varsa tanık ifadeleri de kusur durumunun tespitinde dikkate alınır.

Madde 158 Kaza İnceleme (Tahkik) Görevlileri ve Bilirkişiler

Adli mevzuat hükümleri saklı kalmak üzere, trafik kazalarında “Kaza Tespit Tutanağı” düzenleyenler ile bilirkişilik yapacak olanlar hakkında aşağıdaki hükümler uygulanır.

a) Kaza inceleme “Tahkik” görevlileri;

Trafik kazalarında olayı inceleyip gerekli tespitleri yaparak “Trafik Kaza Tespit Tutanağı” düzenlemek üzere trafik zabıtası veya genel zabitanın trafik eğitimi görmüş bütün personeli yetkilidir.

Jandarma Genel Komutanlığınca da kaza inceleme kursları açılır.

b) Bilirkişilik;

Trafik zabıtası veya genel zabitanın trafik birimlerinde görevli personeli usul Kanunlarına göre görevlendirilmeleri veya yetkililerce seçilmeleri halinde, trafik kazalarında bilirkişilik yapar.

Madde 159İşleten ve Araç İşleticisinin Bağlı Olduğu Teşebbüs Sahibinin Hukuki Sorumluluğu ve Sigorta

(Değişik birinci fıkra: RG-18/05/2007-26526) İşleten ve araç işleticisinin bağlı olduğu teşebbüs sahibinin hukuki sorumluluğu ve araçların sigorta ettirilmesi bakımından, Karayolları Trafik Kanununun 85 ila 111 inci maddelerindeki hükümleri ve 3/7/2002 tarihli ve 24804 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolu Trafik Garanti Sigortası Hesabı Yönetmeliği hükümleri uygulanır.

Karayolları Trafik Kanununun 104 üncü maddesi hükümlerine göre, motorlu araçları mesleki veya ticari amaçlar için elinde bulunduran teşebbüs sahiplerinin tutanakları defter örneği (Ek:39)’da gösterilmiştir.

(Mülga üçüncü fıkra:RG-21/3/2012-28240)

Madde 160Trafik kural ihlallerine istinaden verilen idari yaptırımlara itiraz ve bu davalara bakacak mahkemeler

– (Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329)

2918 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza hakimlikleri karar verir.

2918 sayılı Kanunda yer alan idarî yaptırımlara yapılan itirazlarda, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

2918 sayılı Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askerî araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askerî görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askerî araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazaları ile ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır.

Madde 161Trafik idari para cezası karar tutanağı ve mülki amire sevk tutanağı düzenlenmesi

– (Başlığı ile birlikte değişik:RG-17/4/2015-29329)

Karayolları Trafik Kanununda yazılı trafik kural ve yasaklarını ihlal edenler hakkında Emniyet Genel Müdürlüğünün trafik zabıtası personeli ile bu Yönetmeliğin 7 nci maddesindeki esaslara uygun olarak Emniyet Genel Müdürlüğünün diğer birimlerinde görevli emniyet

hizmetleri sınıfı personeli ve Jandarma Genel Komutanlığının bu Yönetmeliğin 8 inci maddesi esaslarına göre yetkili kıldığı personel tarafından trafik idari para cezası karar tutanağı ve/veya mülki amire sevk tutanağı düzenlenir.

Karayolları Genel Müdürlüğünün yetkili kıldığı personeli tarafından Karayolları Trafik Kanununun 13, 14, 16, 17 ve 18 inci maddelerine, 47 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine ve 65 inci maddesine aykırı hareket edenler hakkında idari para cezasına dair tutanak düzenlenir. Kanunun 47 nci maddesinin birinci fıkrasının (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde ise, durum bir yazı ile gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna bildirilir.

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının yetkili kıldığı personeli tarafından Karayolları Trafik Kanununun 35 ve 65 inci maddelerine aykırı hareket edenler hakkında idari para cezasına dair tutanak düzenlenir.

Tutanaklar, mülki amire sevk edilenler için mülki amire sevk tutanağı, para cezaları için trafik idari para cezası karar tutanağı olmak üzere iki şekilde olur.

Tutanakların düzenlenmesine ve yapılacak diğer işlemlere ait uygulamalar, 6/4/2011 tarihli ve 27897 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Trafik İdari Para Cezası Karar Tutanaklarının Düzenlenmesinde, Tahsilinde ve Takibinde Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre yapılır.

Madde 162 Tutanak Düzenleyenlerin Yükümlülüğü

(Değişik:RG-17/4/2015-29329)

Tutanak düzenleyenler;

- a) Tutanaklara bağlı olduğu birimin adı bulunan kaşe damgayı basmak, bastırmak ve birimin adını yazmak,
- b) Tutanaklara adını, soyadını, görev unvanını ve sicil numarasını yazarak veya bu bilgiler bulunan kaşe damgayı her nüshasına basarak imza etmek,
- c) Tebliğ yerine geçmek üzere, hakkında işlem yapılana tutanağı imza ettirmek ve bir nüshasını vermek,
- ç) Tutanakları imza etmekten kaçınanlar için “imza etmedi” şeklinde not düşmek,
- d) Tescil plakasına düzenlenecek idari para cezaları için Kanunun 116 ncı maddesi doğrultusunda hareket etmek

ile yükümlüdürler.

Olaya el koyanların birden fazla olması halinde mülki amire sevk tutanağı en az iki görevli tarafından imzalanır.

Trafik idari para cezası karar tutanakları, kesinleşme tarihinden itibaren takip ve tahsili için Maliye Bakanlığınca belirlenecek birime veya kuruma gönderilir. Tutanaklara ilişkin bilgilerin Maliye Bakanlığına elektronik ortamda bildirilmesi halinde ayrıca suret gönderilmez.

Ceza puanlamasına esas olmak üzere Jandarma Genel Komutanlığı ve Karayolları Genel

Müdürlüğü yetkililerince düzenlenen trafik idari para cezası karar tutanaklarının kaydedildiği listeler ilgili trafik denetleme birimine gönderilir. Tutanakların bu kurumlarca elektronik ortamda sisteme aktarılabilmesi halinde ayrıca suret gönderilmez.

Madde 163Diplomatik Muafiyeti Olanlar Hakkında Suç veya Ceza Tutanağı Düzenlemesi

Uluslararası ikili veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca diplomatik muafiyeti olan yabancı kişiler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlenmesini gerektiren durumlar ile çeşitli ülkelerdeki değişik uygulamalar dikkate alınarak trafik görevlilerince yapılacak işlemlerin yürütülmesi ve uygulanması esasları İçişleri Bakanlığınca valiliklere bildirilir.

Madde 164Para Cezalarının Ödeme Şekli

(Mülga fıkra:RG-17/4/2015-29329)

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Trafik idarî para cezaları; Maliye Bakanlığınca bağlı muhasebe birimlerine, vergi dairelerine ve Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca yetkilendirilen banka ve PTT aracılığı ile ödenebilir.

Banka veya posta ile yapılan ödemelerde paranın bankaya yatırılma veya postaya verilmiş tarihi ödeme tarihi sayılır.

(Ek fıkra: RG-18/05/2007-26526)(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Trafik idari para cezaları kredi kartı ile de ödenebilir. Bankalar ile PTT tarafından tahsil edilen paralar ile kredi kartı ile yapılan tahsilâtın muhasebe birimi hesaplarına aktarılma süresi ile uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Madde 165Para Cezalarının Ödeme Süresi

(Değişik: RG-18/05/2007-26526)

(Değişik fıkra:RG-17/4/2015-29329) Trafik idari para cezalarının tutanağın tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar için her ay %5 faiz uygulanır. Aylık faizin hesaplanmasında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır. Bu suretle bulunacak tutar cezanın iki katını geçemez.

(Ek fıkra:RG-17/4/2015-29329)10 Trafik idari para cezasının tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde ödenmesi halinde; dörtte bir oranında indirim yapılır. Cezaya muhatap olanın ekonomik durumunun müsait olmaması ve 1 (bir) ay içerisinde ilgili vergi dairesine müracaat etmesi halinde, vergi dairesince ilk taksiti peşin, kalan üç taksiti de bir yıl içinde ve dört eşit taksitte ödenmesine karar verilebilir. Taksitlerin zamanında ve tam olarak ödenmemesi durumunda idarî para cezasının kalan kısmının tamamı tahsil edilir.

Madde 166Tescil Plakalarına Göre Tutanak Düzenlenmesi

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun yetki verdiği trafik zabıtası, trafik zabıtasının bulunmadığı veya yeterli olmadığı yerlerde polis, polisin ve trafik teşkilatının görev alanı dışında kalan yerlerde de jandarma; trafik eğitimi almış subay, astsubay ve uzman jandarmalar tarafından;

- a) Trafiki tehlikeye düşürecek, engel olacak şekilde veya yasaklanmış yerlerde park edilen araçlara,
- b) Trafik kural ve yasaklarına aykırı davranışları belirlenmiş bulunan, sürücüsü tespit edilemeyen araçlara,
- c) (Değişik: RG-18/05/2007-26526) 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 26/1-2, 31/1-b, 36 ve 49 uncu maddeleri hükümlerine uymayan araçları kullanan sürücüler, aynı zamanda araç sahibi değilse, araç sahiplerine aynı miktar kadar,

Tescil plakasına göre tutanak düzenlenir.

Karayolları Genel Müdürlüğünün yetkili personeli tarafından, Kanunun 13, 14, 16, 17, 18, 35, 47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlenir, 47 nci maddesinin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durum bir yazı ile gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna bildirilir.

(Değişik:RG-25/5/2012-28303) Araçların tescil plakasına göre düzenlenen tutanaklar, Karayolları Trafik Kanunu Hükümleri Gereğince Uygulanan İdari Para Cezalarının Tahsilinde ve Takibinde Uygulanacak Usul ve Esaslar ile Kullanılacak Alındılar, Tutanaklar ve Defterler Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

Madde 167 Ceza Puanı Uygulaması ve Sürücü Belgelerinin Geçici Olarak Geri Alınması (Değişik başlık: RG-02/11/2000-24218)

(Değişik:RG-17/4/2015-29329)

Karayolları Trafik Kanununun kural ihlali saydığı fiilden dolayı haklarında ceza uygulanan sürücülere, aldıkları her ceza için "Sürücülere Uygulanacak Ceza Puanı Ceza Puanı"nda (Ek:35) belirlenen ceza puanları"erilir ve bu ceza puanları Emniyet Genel Müdürlüğü PolNet bilgi sistemine kaydedilir.

Trafik kuralının ihlal edildiği tarihten geriye doğru bir yıl içinde;

- a) Toplam 100 ceza puanını aştığı tespit edilen sürücülerin, sürücü belgeleri 2 ay süre ile geri alınır. Milli Eğitim Bakanlığı Özel Motorlu Taşıt Sürücüleri Kursu Yönetmeliğine göre tabi tutulacakları eğitimi tamamladıklarını belgeleyen sürücülerin sürücü belgeleri geri alma süresi sonunda iade edilir.
- b) Toplam 100 ceza puanını ikinci defa aştığı tespit edilen sürücülerin sürücü belgeleri 4 ay süre ile geri alınarak, tabi tutulacakları psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri uzmanının muayenesi sonucunda sürücülük yapmasına engel hali bulunmadığını belgeleyen sürücülerin belgeleri, geri alma süresi sonunda iade edilir.
- c) Toplam 100 ceza puanını üçüncü defa aştığı tespit edilen sürücüler bu konuda düzenlenecek bir tutanakla sulh ceza hakimliklerine sevk edilir ve mahkeme kararına göre işlem tesis edilir.

100 ceza puanına ulaşıldığı tarihte bu puanın üstünde tespit edilen ceza puanı sayıları daha sonraki ceza puanı hesaplamasında dikkate alınmaz.

100 ceza puanını doldurduğu tarih ile sürücü belgesinin geri alınma işleminin başlatıldığı tarihler arasında araç kullanarak ceza puanı alan sürücülerin almış oldukları bu ceza puanları daha sonraki ceza puanı hesaplamasında da değerlendirmeye alınır.

Ölümlle sonuçlanan trafik kazalarına asli kusurlu olarak sebebiyet veren sürücülerin sürücü belgeleri ilgili mahkeme tarafından 1 yıl süre ile geri alınır. İlgili trafik zabıtasınca bilgisayar kayıtlarına gerekli şerhler düşülür.

Sürücü belgesinin sürücünün yanında olmaması ya da başka nedenlerle işlem yapıldığı sırada geri alınamaması halinde bilgisayar kayıtlarında geri alma işlemi yapılarak gerekli şerhler düşülür. Ayrıca sürücü hakkında Kanunun 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine istinaden gerekli işlem yapılır.

Sürücü belgeleri geçici olarak geri alınırken durum bir tutanakla tespit edilir ve süresi sonunda imza karşılığı teslim edilir.

Geri alınma süresi içinde araç kullandığı tespit edilenler hakkında 2918 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının (b) bendine istinaden işlem yapılır.

Madde 168Sürücü Belgesi Alındıktan Sonra Çeşitli Suçlardan Mahkûm Olanların Sürücü Belgelerinin Geri Alınması Esasları

(Değişik:RG-17/4/2015-29329)

Sürücü belgesi alındıktan sonra çeşitli suçlardan mahkûm olanların sürücü belgelerinin geri alınması ile mahkemelerce veya Cumhuriyet savcılıklarınca sürücü belgelerinin geri alınmasına ilişkin verilen kararların uygulanması hakkında yapılacak işlemler aşağıda gösterilmiştir.

a) Mahkemelerce veya Cumhuriyet savcılıklarınca kişinin sürücü belgesinin geri alınmasına karar verilmesi halinde; geçici geri alma hükmünün uygulanması, varsa hürriyeti bağlayıcı ceza hükümlerinin infazından sonra uygulanır. Geri alma işlemleri; belgenin verildiği veya belge sahibinin ikametgâh ve işyerinin bulunduğu yerdeki mahalli zabıta ile trafik zabıtası tarafından işbirliği halinde yürütülür ve bu geri alma işlemleri durumun ilgiliye tebliğinden itibaren başlar. Ayrıca, sürücü belgesinin geri alınmasına dair karar trafik kuruluşuna ulaştığı tarihten itibaren sürücü belgesinin geri alınması yönünde bilgisayar kayıtlarına da şerh düşülür.

b) Sürücü belgesi sahibinin; 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrasında ve 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giymesi halinde, bu suçlara ilişkin kayıtlar adli sicilinden silininceye kadar sürücü belgesi geri alınır.

Madde 169Trafik Eğitimi ve Denetiminde Genel Esaslar

Öğretim kurumları dışında, gerçek ve tüzel kişilerin karayolunu kullananların eğitimi ile ilgili çalışmaları, konu ve kapsam yönünden tesbiti ve uygulama yönünden denetlemeye, Emniyet

Genel Müdürlüğünün koordinatörlüğünde, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Karayolları Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Madde 170Karayolu Trafik Günü ve Haftası

Trafik düzeni ve güvenliği bakımından karayolunu kullananların eğitimindeki önemi vurgulamak, çeşitli kurum ve kuruluşların trafik eğitimine olan katkılarını artırmak amacı ile;

b) B“günü takip eden hafta ise “Karayolu Trafik Haftası”,

Olarak değerlendirilir.

Madde 171Sürücü Kursları

Motorlu taşıt sürücüsü yetiştirmek, yetişmiş olanlara sınav sonucu sertifika vermek, trafik ile ilgili öğretim ve eğitim yaptırmaya ilişkin esas ve usuller Milli Eğitim Bakanlığınca çıkarılan Motorlu Taşıt Sürücüleri Kursu Yönetmeliği ile belirlenir.

Madde 172Çocuk Trafik Eğitim Parkları

Okul öncesi çocuklara ve ilköğretim öğrencilerine trafik bilgisi vermek ve kurallara uyma alışkanlığı kazandırmak amacıyla Milli Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak “Çocuk Trafik Eğitim Parkları Yönetmeliği” esaslarına göre il özel idareleri ve belediyeler ücretsiz çocuk eğitim parkları yapar.

Belediyeler, gerçek ve tüzel kişilerin çocuk trafik eğitim parkı yapmasına da izin verir.

Madde 173Olağanüstü Hallerde ve Savaşta Karayolu Trafiğinin Düzenlenmesi ve Denetimi

Olağanüstü hal ve savaşta hazırlanmış planlara veya mevcut duruma göre, askeri trafik için kullanılacak karayolları Genelkurmay Başkanlığınca belirlenir.

Olağanüstü Hal ve Savaşta;

a) Askeri trafiğe ayrılan karayollarında trafiğin yönetimi, düzenlenmesi ve denetimi askeri kişilerce yerine getirilir.

b) Askeri ve sivil trafiğin kullandığı karayollarının kesiştiği, aktarma ve geçitlerin yapıldığı bölümlerde, görevli trafik zabıtası ve yetkili genel zabıta personeline, askeri görevlilerin isteklerine uyulur.

c) Askeri yönetimde olan karayolunda; karayolunu kullanan sivil kişiler asker görevlilerin, sivil yönetiminde olan karayolunda da asker kişiler, trafik görevlilerin talimatlarına uymak zorundadırlar.

Olağanüstü hallerde ve savaşta uygulamak üzere hazırlanan planlarla ilgili olarak; yapılacak manevra ve tatbikatlarda, düzenleme ve yönetimi denemek üzere Genelkurmay Başkanlığınca uygulamalar yapılabilir.

Bu uygulamalar sırasında, personel ve araç seferberliği, yedek parça ve malzeme stoku, yapıların kullanılması ve komuta kademeleri konularındaki faaliyetler de değerlendirilebilir.

Madde 174Terkedilen, Hasara Uğrayan veya Uzun Süre Parkedilen Araçlar
(Değişik: RG-18/05/2007-26526)

Karayolunu kullananları uzun süre etkileyecek şekilde park edilmiş, terk edilmiş veya hasara uğramış araçları, durumu bir tutanakla tespit ederek kaldırıp götürmeye ve trafikten men etmeye trafik zabıtası yetkilidir.

Men etme işlemi yapılırken;

- a) Karayolları Trafik Kanununun ilgili maddeleri gereğince trafikten men edilen araç sahiplerine men işlemi sırasında Kanunun EK-14'üncü maddesi hükmü yazılı olarak tebliğ edilerek trafikten men tutanağı düzenlenir ve bu işlem Trafikten Men Edilen Araç Defterine kaydedilir.
- b) Trafikten men edilerek alıkonulan araçlar ile buluntu araçlar resmi kurum veya özel otoparklarda muhafaza altına alınır.
- c) Trafikten men işlemi sırasında, araç sahiplerine yapılan tebligat ile sahibine tebligat yapılamayan araçlar ve sahipleri hakkında varsa ayrıntılara ilişkin bilgi ve belgeler (trafikten men tutanağı, çekici tutanağı, otopark teslim tutanağı, araca ait trafik tescil kayıtları vb.) araçların trafikten men edildiği tarihten, buluntu araçlar için buluntu tutanağının düzenlendiği tarihten itibaren 4 ay içinde Defterdarlık veya Mal Müdürlüğüne gönderilir.
- ç) Bildirim tarihinden sonra sahipleri tarafından alınmak üzere başvuruda bulunulan araçlar olması halinde, bu araçlar hakkındaki bilgiler satış işleminden önce Defterdarlık veya Mal Müdürlüğüne bildirilir.

Yabancı plakalı araçların kaldırılması halinde, gerekli olanlar için gümrük mevzuatına göre işlem yapılır.

Madde 175Trafik Hizmetleri Geliştirme Fonu
(Mülga: RG-18/05/2007-26526)

Madde 176Basılı Kağıt ve Tescil Plakalarının Basım ve Dağıtımı

Karayolları Trafik Kanununun 131 inci maddesi hükmü uyarınca;

- a) Trafik şube veya bürolarında ve Milli Eğitim Bakanlığınca açılma izni verilmiş motorlu taşıt sürücüleri kurslarında iş sahipleri ve kursiyerler tarafından verilmesi ve kullanılması gereken basılı kağıt ve tescil plakalarının;

1) Cins ve çeşitleri; İçişleri, Milli Eğitim, Bayındırlık ve İskan Bakanlıklarınca,

2) Satış bedelleri; İçişleri, Bayındırlık ve İskan Bakanlıklarıyla Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonunca belirlenir.

- b) Bunların cins, çeşit ve satış bedellerinin tespitinde, basım ve dağıtımında aşağıdaki esas ve usuller uygulanır.

1) Cins ve çeşitleri; bu Yönetmelikte ve diğer yönetmeliklerde gösterilenlerden gerekli görülerek seçilen yazışma, form, çizelge, cetvel ve benzeri kağıtlardan oluşur.

2) Satış bedelleri; maliyetleri ve dağıtım masrafları dikkate alınarak her biri için satış fiyatı belirlenir ve kağıtlar üzerinde gösterilir.

3) Basılı kağıtların ve tescil plakalarının basımı ve dağıtımı Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu tarafından yapılır.

c) Bunların belirlenen esaslara uygun şekilde bastırılmasından her an hizmete hazır şekilde bulundurularak dağıtımından Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu sorumludur.

d) Basılı kağıt ve tescil plakalarının basım ve dağıtımında uygulanacak diğer esas ve usuller ile ayrıntılar Emniyet Genel Müdürlüğü ile Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonunca bir protokolle düzenlenir.

e) Bunlardan kıymetli kağıt durumunda olan tescil belgesi, trafik belgesi ile sürücü çalışma belgesi, Maliye Bakanlığınca bastırılarak iş sahiplerine verilmek üzere dağıtımı sağlanır.

(Ek:RG-17/4/2015-29329) 2918 sayılı Kanunun 131 inci maddesi kapsamında Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu tarafından satışı yapılan basılı kağıt ve plakalardan elde edilen net gelirin %60'ı Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu tarafından her yıl Şubat ayı sonuna kadar Emniyet Genel Müdürlüğü hizmetlerinde kullanılmak üzere İçişleri Bakanlığı Muhasebe Birimi hesabına yatırılır. Kalan gelir Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonuna aittir.

Madde 177 Araçların Trafiğe Çıkarılmalarında Kısıtlama ve Yasaklamalar

Trafiğin ve karayolu yapısının büyük ölçüde etkilendiği karayollarında İçişleri Bakanlığınca;

a) İkili veya çok taraflı anlaşma hükümleri ile karayoluyla uluslararası yolcu ve eşya taşıma esaslarına ait mevzuat hükümleri saklı tutulmak,

b) İlgili kuruluşların da katkısı ile inceleme, araştırma, etüt ve sayımlar yapılarak teşkil edilmek,

c) Zamanı, süresi, yeri, gün ve saatleri belirlemek,

e) Yabancı ülke araçları için ilgili ülkelere duyurulmak üzere Dışişleri Bakanlığı, yurtiçi taşıma yapan araçlar içinde TRT ve basın-yayın organları aracılığı ile ilan edilmek,

Şartıyla uluslararası ve yurtiçi taşımalar kısıtlanabilir veya yasaklanabilir.

Madde 178 Okul Geçidi Görevlisi

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

İlk ve orta dereceli okul öğrencilerinin okul önlerinde ve geçitlerinde güvenli şekilde okula giriş ve çıkışlarını sağlamak amacıyla, trafik zabıtasınca verilmiş belgesi bulunan ve özel kıyafet ve işaret taşıyan görevliler, bu yerlerde trafiği sevk ve idare etmeye görevli ve yetkilidirler.

Okul geçidi görevlisinin seçimi, eğitimi, görev, yetki ve sorumlulukları aşağıda gösterilmiştir.

a) Okul geçidi görevlisi olma şartları ve seçilme esasları

1) İlk ve orta dereceli okullarda istekli öğretmenler, veliler ile 12 yaşını doldurmuş öğrenciler

okul geçidi görevlisi olabilirler.

2) Okul geçidi görevlisi olma şartlarını haiz olan öğretmenler ile öğrenciler bu isteklerini mensup olduğu okul müdürlüklerine, veliler ise, il emniyet müdürlüklerine yazılı olarak bildirirler.

3) Okul müdürlüklerince tespit edilen adayların müracaatları bağlı oldukları il milli eğitim müdürlükleri kanalıyla il emniyet müdürlüğüne bildirilir.

4) Müracaatta bulunan adaylar, il emniyet müdürlüğünün koordinatörlüğünde şehiriçi trafik denetleme şube müdürü, bölge trafik şube müdürü ile milli eğitim müdürlüğünün tayin edeceği iki eğitim uzmanından oluşan komisyonca seçilirler.

Seçim sırasında, adayların trafik hizmetlerine olan yakınlığı ile yetenek ve kabiliyetlerine bilhassa özen gösterilir.

5) Okul geçidi görevlisi olması uygun görülen adaylar, her iki kuruluşun uygun göreceği yer ve zamanda trafik zabıtasınca pratik ve uygulamalı eğitimden geçirilirler.

Eğitim sırasında trafik kuralları, trafik işaret, levha ve cihazları, trafiğin sevk ve idaresinde dikkat edilecek usul ve esaslar, taşıtların durdurulması ve yönlendirilmesi sırasında can ve mal güvenliği açısından dikkat edilecek emniyet tedbirleri ile yayaların taşıtlara, taşıtların ise yayalara karşı geçiş önceliği hakkının nasıl ve ne şartlar altında kullanılabileceği konuları öğretilir.

Uygulamalı eğitim sırasında geçit görevlisinin vereceği işaret ve yön tayini esasları, görevlinin okul önlerinde veya geçitlerde kendi can güvenliğinin korunması amacıyla bulunabileceği yer ve noktalar yetkili bir memurun gözetiminde uygulamalı olarak yaptırılır.

6) Pratik ve uygulamalı eğitim sonucunda başarılı görülen ve müstakilen bu geçitlerde görev yapabileceği anlaşılan adaylara, eğitim görevlilerince, bir eğitim çizelgesi düzenlemek suretiyle bilgi ve yetenekleri dikkate alınarak, başarı durumları orta, iyi veya pekiyi olarak bildirilir ve imza edilir. Başarı belgeleri trafik şube müdürlüklerinde muhafaza altına alınır.

7) Başarılı olan adaylara Emniyet Genel Müdürlüğü adına il emniyet müdürü tarafından imzalanan ve esasları Ek-36'da yer alan "Okul Geçidi Görevli Belgesi" belgesi verilir.

b) Okul geçidi görevlilerinin çalışma usul ve esasları

1) Okul geçidi görevlileri ikamet etmiş olduğu il hudutları içerisinde, ikamet veya işyerine yakın olan okul önü veya geçitlerinde görev almaları esastır. Bunlardan, öğretmenler veya öğrenciler bulunduğu okul önlerinde görevlendirilirler. Kimlerin hangi okul önü veya geçitlerinde ve hangi saatlerde görev alacağı, öğrencilerin giriş ve çıkış saatleri dikkate alınarak okul müdürlükleri tarafından tespit edilmek suretiyle, trafik denetleme şube müdürlüklerine/büro amirliklerine bildirilir.

Okul geçidi görevlilerinin görev yeri ve zamanı il/ilçe trafik denetleme şube müdürlükleri/büro amirlikleri ile okul müdürlükleri tarafından defter kayıtlarına geçirilir.

2) Okul geçidi görevlileri kendilerine tayin edilen bu görev yerleri dışında görev yapamazlar.

3) Okul geçidi görevlileri, görevli olduğu geçit veya okul önlerinde, öğrencilerin güvenli

şekilde karşıdan karşıya geçişlerini veya okul giriş ve çıkışlarını sağlamak amacıyla taşıt trafiğini gerektiğinde durdurma yetkilerine sahiptirler.

Taşıt sürücüleri de görevlinin vereceği işaret ve talimata uymak zorundadırlar.

Okul geçidi görevlilerince verilen talimat veya işarete uymayan sürücülerin kullandığı taşıtların plakaları, ihlal edilen trafik kuralı, trafik kuralının ihlal edildiği yer ve zaman tespit edilerek, Ek-48'de yer alan "Okul Geçidi Görevlisi Trafik Kural İhlali Tespit Tutanağı" tanzim edilir ve gerekli işlem yapılmak üzere o yerdeki trafik kuruluşlarına veya ekiplerine en geç üç iş günü içerisinde teslim edilir.

4) Okul geçidi görevi fahri bir görev olup, bu hizmetin karşılığında ücret talep edilmez.

5) Görevliler önemli bir mazeretleri bulunmadığı sürece görev yerlerine zamanında gelmek zorundadırlar. Ancak, sağlık veya diğer mazeretleri sebebiyle geçici bir süre görev alamayacak olanlar bu mazeretlerini il/ilçe trafik denetleme şube müdürlüklerine/büro amirliklerine ve okul müdürlüklerine bildirirler.

6) Okuldan mezun olan öğrenciler veya zorunlu nedenlerle yer değiştiren öğretmenler ve öğrenci velileri, bu durumu ilgili trafik şube müdürlüklerine bildirmek zorundadırlar.

7) Tayin veya zorunlu nedenlerle başka il veya ilçelere ikametini nakleden görevliler istekleri halinde kendilerine verilen okul geçidi trafik görevlisi kartı ile bulunduğu il/ilçe trafik denetleme şube müdürlükleri/büro amirliklerine müracaat etmek suretiyle görev alabilirler. Bu halde trafik şube müdürlükleri bu talebi yerine getirmek zorunda olup, bu Yönetmeliğin öngördüğü hükümler doğrultusunda işlem yaparlar.

8) Okul geçidi görevlileri görevleri sırasında karşılaşılabileceği güçlükler dikkate alınarak mahalli trafik zabıtasınca denetlenir ve gerektiğinde onlara yardımcı olunur.

Görevlerini ifada yetersiz kalan veya görevine gelmemeyi itiyat haline getirenler trafik zabıtasınca ihtar edilir. Bu tutum ve davranışlarını devam ettirenlerin görevlerine il emniyet müdürünün onayı ile son verilir ve kendilerine verilen Okul Geçidi Görevli Belgesi iptal edilerek ilgili okul müdürlüğüne bilgi verilir.

c) Okul geçidi görevlilerinin kıyafetleri ve taşıyacağı işaretler aşağıda gösterilmiştir.

1) Okul geçidi görevlileri görevleri sırasında beyaz reflektif bantlı yelek ve şapka giyerler.

Reflektif yeleğin önünde ve arkasında trafik branşı işareti ve şapka alt kenarında kırmızı bezden üzerinde beyaz harflerle "TRAFİK" yazılı reflektif birer bant bulunur.

Okul geçidi görevlileri kışın, (mevsim şartları dikkate alınarak) palto veya pardösü ile üzerine reflektif bant giyerek görev yapabilirler.

2) Okul geçidi görevlileri; görevleri sırasında taşıt ve yaya trafiğini sevk ve idarede kullanmak üzere bir tarafı yeşil, diğer tarafı kırmızı renkte olan işaret çubuğu taşırlar.

İşaret çubuğunun yeşil zeminli olan tarafına büyük harflerle "GEÇ", kırmızı renkte olan tarafına "DUR" kelimeleri yazılır. "GEÇ" ve "DUR" kelimeleri beyaz harflerden oluşur.

İşaret çubuğunun her iki zemini yansıtıcı özelliğe sahip olabileceği gibi, ışıklı da olabilir.

İşaret çubuğunun “DUR” ve “GEÇ” kelimelerinin yazıldığı kısımları asgari 20 cm. çapında daire, elle tutulacak kısmı ise 30 cm. uzunluğunda ve beyaz renkte olur.

Okul geçidi görevlilerinin özel giysileri ile kullanacakları araç ve gereçler, görevi veren okul idaresi tarafından temin ve tevzi edilir.

Madde 179Ekler

Bu Yönetmelik ekinde yer alan ekler; Yönetmeliğe dahildir.

Madde 180Kaldırılan Hükümler

(Değişik ibare:RG-25/5/2012-28303) 16/6/1985 tarihli ve 18786 sayılı mükerrer Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliği ile bu Yönetmelikteki ek ve değişiklikler yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde Ek 1

(Ek: RG-11/04/2003-25076)

Avrupa Birliği mevzuatına uyum sürecinde, ülkemizde tescil edilmiş ve bu Yönetmeliğin ikinci, üçüncü ve dördüncü maddesi ile düzenlenmiş motorlu araçlara hız sınırlayıcı cihazların takılmasına ilişkin esas ve usuller İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

Madde Ek 2Belediyelerce kurulan elektronik sistemlerin Emniyet Genel Müdürlüğünce kullanılması

(Ek:RG-9/9/2011-28049)

Belediyelerce kendi bütçe kaynakları kullanılarak, karayollarında can ve mal güvenliğini sağlamak, düzenli ve güvenli trafik akışını temin etmek amaçlarına hizmet etmek üzere kurulmuş veya kurulacak elektronik sistemlerin Emniyet Genel Müdürlüğünce trafik ihlallerinin tespiti amacıyla kullanılması durumunda, bu sistemler üzerinden yapılan aylık tespitlere dayanılarak düzenlenen trafik idari yaptırım karar tutanaklarında yer alan trafik idari para cezasının % 30’u oranındaki tutar, izleyen ayın sonuna kadar Emniyet Genel Müdürlüğü bütçesinden ilgili belediyelere sistem kullanımı hizmet bedeli olarak ödenir.

Bu madde kapsamında hizmetinden yararlanılacak elektronik sistemlerin taşınması gereken teknik özellikler, kurulması gereken yerler ve belediyelerle yapılacak protokollere ilişkin diğer şartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığınca (Emniyet Genel Müdürlüğü) müştereken belirlenir.

Madde Ek 3Aday sürücülük

– (Ek:RG-17/4/2015-29329) (11)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ilk defa sürücü belgesi alanlar ile herhangi bir sebeple sürücü belgesi iptal edilmiş olup da yeniden sürücü belgesi alanlar, belgenin alındığı tarihten itibaren iki yıl süreyle aday sürücü olarak kabul edilir.

Aday sürücülük süresi içerisinde 2918 sayılı Kanunun;

a) 47 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin üç kez ihlal edilmesi,

- b) 48 inci veya 118 inci maddelerine istinaden sürücü belgelerinin geri alınması,
- c) 51 inci maddesinin üç kez ihlal edilmesi,
- ç) 53 üncü maddesinin ikinci fıkrasının üç kez ihlal edilmesi,
- d) 74 üncü maddesinin üç kez ihlal edilmesi,
- e) Koruyucu tertibatın kullanılması ile ilgili 78 inci maddesinin üç kez ihlal edilmesi hallerinden herhangi birinin gerçekleşmesi veya araç cinsine bakılmaksızın 0,20 promilin üzerinde alkollü olarak araç kullanıldığıının tespit edilmesi veya toplam 75 ceza puanının aşılması durumunda sürücü belgesi trafik görevlilerince iptal edilir.

Belgesi iptal edilenlerin tekrar sürücü belgesi alabilmeleri için; sürücü kurslarına devam etmeleri ve yapılan sınavlarda başarılı olarak motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almaları gerekir. Bu kişilerin sürücü kurslarında eğitime başlayabilmeleri için tabi tutulacakları psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri uzmanı muayenesi sonucunda sürücülüğe engel hali bulunmadığını gösterir belgenin sürücü kursuna ibrazı ve varsa iptal nedenlerinde yer alan geri alma süreleri kadar zamanın geçmiş olması zorunludur.

Madde Ek 4

(Ek:RG-29/11/2024-32737)

1 sayılı Cetvelin C) Hususiyetlerine Göre Araçlarda Bulundurulacak Techizat bölümünde taksi ve taksi dolmuş cinsi taşıtlar için öngörülen araç takip sistemi ve acil durum butonu teçhizatı bulundurulması şartı ihtiyaç halinde 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanunu kapsamında faaliyet gösteren taşıtların tamamında veya belirlenenlerinde ulaşım koordinasyon merkezleri/il trafik komisyonları tarafından zorunlu tutulabilir. İçişleri Bakanlığı ülke genelinde uygulanmak üzere buna ilişkin karar alabilir.

1 sayılı Cetvelin C) Hususiyetlerine Göre Araçlarda Bulundurulacak Techizat bölümünde belirtilen ve Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmeliğin ekinde yer alan şartlara uygun araç takip ve kamera sistemi ile görüntü kayıt cihazı ve acil durum butonu teçhizatının taşıtlara montajına dair Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca görevlendirilen kurum ya da kuruluşlar tarafından düzenlenen belge taşıtın tescil kayıtlarına işlenir ve bir sureti denetim sırasında ibraz edilmek üzere araçta muhafaza edilir.

İlgili kurum tarafından 1 sayılı Cetvelin C) Hususiyetlerine Göre Araçlarda Bulundurulacak Techizat bölümünde yer alan araç takip ve kamera sistemi ile görüntü kayıt cihazı ve acil durum butonu teçhizatının belirli periyotlarda uygun çalışıp çalışmadığına dair kontrolü gerçekleştirilir.

Madde Geçici 1Geçici Maddeler

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde Geçici 2

(Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde Geçici 3

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 41 inci maddesinin 4199 sayılı Kanunla değişik (b) bendinde öngörölen A1, A2, B, C, D, E sınıfı sürücü belgesi alacak olanlarda aranan en az orta okul veya sekiz yıllık temel eğitimi bitirmiş bulunmaları şartı 31.12.1999 tarihine kadar aranmaz. İlkokul mezunu olmaları yeterli sayılır.

Madde Geçici 4

(Ek: RG-18/05/2007-26526) (Değişik:RG-9/6/2008-26901)

Bu Yönetmeliğin 150 nci maddesinin beşinci, altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onbirinci fıkraları yürürlüğe girinceye kadar, taşıtlarda sürücü yanındaki ön koltukta 10 yaşından küçük çocukların taşınması yasaktır.

Madde Geçici 5

(Ek: RG-25/1/2008-26767) (Mülga:RG-4/11/2025-33067)

(Değişik ibare:RG-17/4/2015-29329) Engelli işaretinin plakalar üzerinden kaldırılması

Madde Geçici 6

(Ek:RG-9/9/2011-28049) (Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde Geçici 7 Geçiş hükümleri

(Ek:RG-21/3/2012-28240)

Bu maddenin yayımı tarihinden önce yetkilendirilmiş mevcut otoparklar ile çekici/kurtarıcı sahip ve şoförlerinden, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren altı ay içerisinde 122 nci maddede belirtilen şartları yerine getirmeleri istenir. Bu süre içerisinde belirtilen şartları yerine getiremeyenlerin yetkileri iptal edilir.

Madde Geçici 8

(Ek:RG-25/5/2012-28303) (*)

Uluslararası sürücü belgelerinin verilmesi konusunda İçişleri Bakanlığınca yetkilendirme yapılıncaya kadar, 80 inci maddenin değişiklikten önceki hali uygulanır.

Madde Geçici 9

(Ek:RG-22/11/2014-29183) (Mülga:RG-4/11/2025-33067)

Madde Geçici 10

– (Ek:RG-17/4/2015-29329) (11)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren;

- a) A1 sınıfı sürücü belgeleri M ve A1 sınıfı sürücü belgesi,
- b) A2 sınıfı sürücü belgeleri M, A1, A2, A ve B1 sınıfı sürücü belgesi,

- c) B sınıfı sürücü belgeleri M, B1, B, D1 ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - ç) C sınıfı sürücü belgeleri M, B1, B, D1, C1, C ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - d) D sınıfı sürücü belgeleri M, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - e) E sınıfı sürücü belgeleri (28/4/1997 tarihinden önce alınanlar) M, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - f) E sınıfı sürücü belgeleri (28/4/1997 tarihinden sonra alınanlar) M, B1, B, C1, C, D1, D ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - g) F sınıfı sürücü belgeleri M ve F sınıfı sürücü belgesi,
 - ğ) G sınıfı sürücü belgeleri M ve G sınıfı sürücü belgesi
- olarak değiştirilirler.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alınmış ve sahibine römork takarak araç kullanma yetkisi veren sürücü belgeleri veya sürücü sertifikaları yeni sınıf sürücü belgeleri ile değiştirilirken yeni sınıfına ilave olarak "E" ibaresi eklenir. Sürücü kursuna kayıt yaptırmış olanlar için de bu fıkra hükmü uygulanır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce motorlu taşıt sürücü sertifikası sahibi olanlar ile sürücü kurslarına kayıt yaptırmış olanlar için de yukarıdaki fıkra hükümleri uygulanır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce sürücü belgesi sahibi olanlar, sürücü belgelerini belirlenen süre içerisinde değiştirinceye kadar, sahip oldukları sürücü belgesi sınıfının birinci fıkrada belirtilen karşılığı olan sınıf ile kullanılan araçları sürmeye yetkilidir.

"H" sınıfı sürücü belgeleri, engellinin kullanmaya yetkili olduğu araç cinsine göre "A" veya "B" sınıfı sürücü belgesi ile değiştirilir. Değiştirme işlemi sırasında sağlık raporu istenir. Engelli kişinin kullanacağı araçta bulunması gereken özel tertibat, Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmeliğe göre hazırlanan listeden belirlenerek kodu ile birlikte sağlık raporuna yazılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan ve 2918 sayılı Kanuna göre değiştirilmesi zorunlu olan sürücü belgelerinin değiştirme işlemleri beş yıl içerisinde tamamlanır. Gerekmesi halinde bu süre İçişleri Bakanlığınca uzatılabilir.

Sürücü belgelerinin değiştirilebilmesi için;

- a) İlgililerin Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelikte belirlenen sağlık şartlarını taşımaları,
 - b) İlgililerin bu Yönetmeliğin 76 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen hükümlülükle ilgili şartları taşımaları,
 - c) Herhangi bir nedenle sürücü belgesi geçici olarak geri alınmış ise iade edilme şartlarının gerçekleşmiş olması
- gereklidir.

Bu madde kapsamında yapılacak değiştirme işlemlerinden harç alınmaz. Ancak indirimli değerli kâğıt bedeli olarak 13 Türk Lirası ve 2918 sayılı Kanunun 131 inci maddesinin son

fıkrası kapsamında da 2 Türk Lirası bedel ödenir.

Belirlenen süre içerisinde değiştirilmeyen sürücü belgeleri geçersiz sayılır. Ancak, ilgililerin başvuruları halinde, gerekli harçlar ve indirimsiz değerli kâğıt bedeli ödendikten sonra kendilerine geçersiz sayılan sürücü belgesinin karşılığı olan yeni sürücü belgeleri verilir. Ancak, sürücü belgeleri çeşitli nedenlerle geri alınmış olanlar ile mücbir sebeplerle sürücü belgelerini bu madde kapsamında belirlenen sürelerde değiştirmeyenlerden de belgelerinin değiştirilmesi sırasında harç alınmaz.

Değiştirilen eski tip sürücü belgelerinin geri alınması, saklanması ve imhası ile değerli kâğıt bedellerinin zimmet kayıtlarına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir.

Madde Geçici 11

(Ek:RG-13/4/2016-29683)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bir veya iki tescil plakası çalınmış ya da iki tescil plakası kayıp olarak bildirilmiş olan araçların plakaları, bu maddenin yürürlüğe girmesinden sonra araç sahibine yapılacak tebligat tarihinden itibaren 15 gün içinde Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenen listelerdeki harf ve rakam grupları ile değiştirilir. Bu süre içerisinde tescil plakalarının bulunduğu yazılı beyanı halinde başka bir işleme gerek kalmaksızın sistemden çalıntı/kayıp şerhi kaldırılır.

Madde Geçici 12

(Ek:RG-29/11/2024-32737) (Değişik:RG-19/8/2025-32991)(17)

1 sayılı Cetvelin C) Hususiyetlerine Göre Araçlarda Bulundurulacak Techizat bölümünde yer alan araç takip ve kamera sistemi ile görüntü kayıt cihazı ve acil durum butonu teçhizatı bulundurma şartı, kapsamda bulunan ve bu fıkranın yürürlük tarihinden sonra ilk defa tescil edilecek taşıtlarda ilk tescil sırasında aranır.

1 sayılı Cetvelin C) Hususiyetlerine Göre Araçlarda Bulundurulacak Techizat bölümünde yer alan araç takip ve kamera sistemi ile görüntü kayıt cihazı ve acil durum butonu teçhizatı bulundurma şartı, kapsamda bulunan ve birinci fıkranın yürürlük tarihinden önce ilk defa tescil edilen taşıtlardan;

a) 2025 ile 2023 arasındaki modeller için 1/1/2026,

b) 2022 ile 2018 arasındaki modeller için 1/1/2027,

c) 2017 ve öncesi modeller için 1/1/2028,

tarihinden sonraki ilk muayenelerine kadar aranmaz.

Madde Geçici 13

(Ek:RG-29/11/2024-32737) (Değişik:RG-19/8/2025-32991)

18/2/2025 tarihinden 1/10/2025 tarihine kadar okul servis aracı olarak tescil edilmiş veya tescil edilecek olan ve 18/2/2025 tarihinden önce yürürlükte olan Araçların İmal, Tadil ve

Montajı Hakkında Yönetmelik hükümlerine uygun kamera ve kayıt cihazı bulunduran araçların 31/12/2027 tarihinden sonraki ilk muayenesine kadar Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmeliğin 18/2/2025 tarihinde yürürlüğe giren hükümlerinde belirtilen şartlar aranmaz.

Madde 181

Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 182

(Değişik:RG-25/5/2012-28303)

Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri, Çevre ve Şehircilik ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanları birlikte yürütür.

(1) 9/6/2008 tarihli ve 26901 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle değiştirilen bu maddenin beşinci, altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onbirinci fıkraları, 1/6/2010 tarihinde yürürlüğe girer.

(2) 9/6/2008 tarihli ve 26901 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle değiştirilen bu satır 1/6/2010 tarihinde yürürlüğe girer.

(3) 18/5/2007 tarihli ve 26526 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelikle değiştirilen bu ekler söz konusu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten 6 ay sonra yürürlüğe girer.

(4) 9/6/2008 tarihli ve 26901 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle yapılan bu değişiklikler, 1/1/2009 tarihinde yürürlüğe girer.

(5) 18/5/2007 tarihli ve 26526 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan değişiklikle bu maddenin başlığı metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

(6) 21/3/2012 tarihli ve 28240 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan yönetmelikle değiştirilen (1) Sayılı Cetvelin “C) HUSUSİYETLERİNE GÖRE ARAÇLARDA BULUNDURULACAK TEÇHİZAT” bölümünde bulunan “Geri yansıtıcı şerit”e ilişkin kısmı yayımı tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girer.

(7) 17/4/2015 tarihli ve 29329 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelik değişikliği yayımı tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girer.

(8)17/4/2015 tarihli ve 29329 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle bu maddenin birinci fıkrasına (c) bendinden sonra gelmek üzere (ç) bendi eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

(9)17/4/2015 tarihli ve 29329 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle bu maddenin birinci, ikinci, üçüncü ve altıncı fıkraları 1/1/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

(10)17/4/2015 tarihli ve 29329 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik

Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle bu maddenin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere fıkra eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

(11) 17/4/2015 tarihli ve 29329 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelik değişikliğinin bazı maddeleri 1/1/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

(12) 24/8/2017 tarihli ve 30164 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan değişiklik ile Yönetmeliğin 65 inci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

(13) 24/8/2017 tarihli ve 30164 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan değişiklik ile Yönetmeliğin 76 ncı maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

(14) Danıştay On Beşinci Dairesinin 6/12/2017 tarihli ve Esas No: 2014/4210; Karar No:2017/7282 sayılı kararı ile Yönetmeliğin 80 inci maddesinde yer alan “gerçek kişiler” ibaresinin iptaline karar verilmiştir. Sonrasında Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 26/12/2019 tarihli ve Esas No:2018/1772; Karar No:2019/6906 sayılı kararı ile onanmasına karar verilmiştir.

(15) 3/7/2021 tarihli ve 31530 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan değişiklikle bu maddeye altıncı fıkradan sonra gelmek üzere fıkra eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

(16) Danıştay Sekizinci Dairesinin 22/5/2024 tarihli ve E.:2022/1008; K.:2024/3061 sayılı Kararı ile “Bu Yönetmelik 1/1/2021 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.” hükmünün yer aldığı 7/1/2022 tarihli ve 31712 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan değişikliğin 2 nci maddesi iptal edilmiştir.

(17) Bu değişikliğin birinci fıkrası yayımı tarihinden 30 gün sonra yürürlüğe girer.

(18) 4/11/2025 tarihli ve 33067 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan değişiklikle bu fıkraya (a) bendinden sonra gelmek üzere bent eklenmiş, diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

(19) 3/7/2026 tarihli ve 33299 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan değişiklikle bu fıkraya (a) bendinden sonra gelmek üzere bentler eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

18/7/1997

23053

1.

3/8/2019

30851

2.

21/3/2020

31075

3.

5/6/2020

31146

4.

2/2/2021

31383

5.

3/7/2021

31530

6.

7/1/2022

31712

7.

26/5/2022

31847

8.

16/8/2022

31925

9.

10/2/2024

32456

10.

29/11/2024

32737

11.

27/2/2025

32826

12.

19/8/2025

32991

13.

4/11/2025

33067

14.

3/7/2026

33299

1 SAYILI CETVEL

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Taşıt

Teçhizat

Durum ve Nitelikleri

Elarabaları (karayollarına çıkan)

Gövde

Göze çirkin görünmeyecek, taşınan maddeler yere dökülmeyecek veya akmayacak şekilde imal edilir.

Fren

Zincir şeklinde olacak, arabayı tespit edebilecek.

Ön ışık veya reflektör

Sol yanı belirtecek şekilde, bir adet beyaz renkte olacak.

Arka ışık veya reflektör

Sol yanı belirtecek şekilde, bir adet kırmızı renkte olacak.

Hayvanla çekilen arabalar

Koşum teçhizatı

Koşumlar, ayar ve tanzim edilebilir şekilde, dizgin sağlam olacak; ısırma ihtimali bulunan hayvanlarda ağızlık bulunacak; nallar kışın buz çivileriyle mücehhez olacak veya şehir içinde kaymayı önleyecek şekilde, lastik, çuval gibi malzeme ile sarılır.

Ön ışık

Sol dış yanda, bir veya her iki yanda birer adet lamba bulunacak, beyaz renkte ışık verecek.

Arka ışık veya reflektör

Sol dış yanda, bir veya her iki yanda birer adet kırmızı ışık veren lamba veya sağda ve solda birer adet kırmızı reflektör bulunur.

Fren

Tekerleklerden birine veya bir kaçına tatbik edilecek arabanın kontrolünü sağlayacak ve yerinde tespit edebilecek; tekerleğin yolu bozmasına sebebiyet vermeyecek ve devamlı olarak yere sürtmeyecek.

Dingil uçları

Tekerlek poyralarından dışarı taşmayacak.

Bisiklet

Far

Beyaz ışık verecek ve 20 metre önü aydınatabilecek evsafta, önde, bir adet lamba olacak.

Kuyruk lambası veya reflektör

Arkada, bir adet kırmızı renkte ışık veren lamba veya kırmızı reflektör olacak.

Fren

Emniyetle durmayı sağlayabilecek; ön ve arka tekerleklerle kumanda edecek, birbirinden ayrı iki adet olacak.

İhbar aleti

Normal olarak 30 metreden duyulabilecek ses çıkarabilen zil, korna veya benzeri ses aleti olacak.

Sandık (yük taşıyanlarda bulunan)

Sürücünün rahat ve emniyetle görüşüne ve kullanmasına engel teşkil etmeyecek, genişliği, iki tekerleklielerde 80 cm, üç tekerleklielerde 160 cm.'yi geçmeyecektir.

Motorlu taşıtlarda bulundurulması zorunlu teçhizat ile bunların özellikleri; Motorlu Araçlar ve Römorkları Tip Onay Yönetmeliği, Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik, İki veya Üç Tekerlekli Motorlu Araçların Tip Onayı Yönetmeliği ve Tarım veya Orman Traktörleri, Bunların Römorkları ve Birbiriyle Değiştirilebilir Çekilen Makinaları ile Sistemleri, Aksamaları, Ayrı Teknik Üniteleri ile İlgili Tip Onayı Yönetmeliği ile Araç Muayene İstasyonlarının Açılması, İşletilmesi ve Araç Muayenesi Hakkında Yönetmelikte gösterilmiştir.

Araçların bu yönetmeliklerde belirlenmiş niteliklere uygun olması mecburidir.

Taşıt

Teçhizat

Durum ve Nitelikleri

Ücretle yolcu taşıyan motorlu taşıtlarda

İç lamba

Taşıtın içini aydınlatacak, sürücünün gözünü almayacak, beyaz ışıklı olacak.

Taksi otomobillerinde

Taksimetre

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca tespit edilen özelliklere sahip olarak imal edilmiş, yolcu tarafından görülebilecek şekilde araç içerisinde monte edilmiş ve her zaman kullanılır durumda bulunacaktır.

Otobüs, kamyon ve çekicilerde

Takograf

Sürücünün araç kullanma, dinlenme süreleri ile araç kullanırken yaptığı hızı belirleyecek,

nitelikleri fonksiyonları ve teknik özellikleri bakımından Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca hazırlanan yönetmelik veya takograf teknik şartnamesine uygun olacaktır.

(Değişik ibare:RG-19/2/2014-28918) N2 ve N3 sınıfı kamyon ve çekiciler ile M2 ve M3 sınıfı minibüs ve otobüslerde

Hız sınırlayıcı

Cihaz

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'na hazırlanarak Resmi Gazete'nin 5/6/2002 tarihli ve 24776 sayısında yayımlanarak yürürlüğe giren Motorlu Araçların Hız Sınırlayıcı Donanımları ve Bunların Takılması ile İlgili Tip Onayı Yönetmeliğine uygun olacaktır.

Taksi

Ayırıcı işaretler

Kenarları 105x320 mm. Ebadında, ışık geçiren 3 mm. Kalınlığında, krom sarısı renginde, pleksiglastan imal edilmiş her iki yüzünde "TAKSİ" yazılı bulunan, çelik veya eloksalli alüminyumdan imal edilmiş bağlantı ayağı ile veya tavanına sabitlenecek şekilde aracın üzerine monte edilir.

Ayrıca "TAKSİ" kelimesinden başka hiçbir yazı bulunmayacak, geceleri boş iken yakılacak, yolcu alındığında içeriden söndürülebilecek şekilde imal edilir.

Dolmuş otomobilleri

Ayırıcı işaretler

Taşıtı, ön cam hariç olmak üzere camların hemen altından çevreleyen, numunesine uygun zıt renkte ve 10 santimetre genişliğinde düz bir kuşak bulunur.

Ayrıca, taşıtın tavanının üst ön kısmında çalıştığı hattı gösteren numunesine uygun bir levha bulunur.

Okul Taşıtları

Ayırıcı işaretler

Taşıtın arkasında "OKUL TAŞITI" yazısını havi numunesine uygun renk, ebat ve şekilli bir kuşak ile ayrıca öğrenci indirilip bildirilmesi sırasında kullanılacak en az 30 santimetre çapında olup, üzerinde siyah "DUR" yazılı kırmızı ışıklı bir lamba bulunur.

Sürücü adayı belgesi ile kullanılacak araçlar

Ayırıcı işaretler

Taşıtın ön ve arkasından, kullananın aday olduğunu gösterecek şekilde numunesine uygun levha bulunur.

Genişliği 255 cm'yi geçen ve münhasıran tarım işlerinde kullanılmak üzere imal edilmiş araçlar, yol bakım araçları, iş makineleri, kurtarıcı araçlar, bunları taşıyan özel taşıyıcı araçlar, tarım ürünleri taşıyan ve lastik tekerlekli traktörle çekilen römorklar ve hayvanla çekilen arabalar ve Karayolları Genel Müdürlüğünden izin alınarak trafiğe çıkacak araçlar

Ayırıcı işaretler

Bu araçların trafiğe çıkışlarında, ön ve arkalarına en az 150 metreden görülebilecek ve en az 50 metreden rahatça okunabilecek şekilde yansıtıcı malzeme ile kırmızı zemin üzerine beyaz harflerle yazılacak ve en az 180x24 santimetre ebadında (Geniş Araç), (Geniş Yük), (Uzun Araç), (Uzun Yük), (Geniş ve Uzun Yük) ve (Geniş ve Uzun Araç) ibareleri yazılı birer levha bulunur.

Kamyonet (N1) ve kamyonlar (N2-N3) ile bunların römork ve yarı römorkları

Arkadan çarpmaya karşı koruma çerçevesi

Kamyonet ve kamyonlar ile bunların römork ve yarı römorkları arkadan çarpmaya karşı, özellikleri ilgili Tip Onay Yönetmeliği veya Araçların İmal Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte belirtilen ve arkadan çarpan aracın, öndeki araç altına girmesini önleyen bir çerçeve ile donatılır.

Traktör römorkları ve azami hızı 30 km/saati geçmeyen araçlar.

Arka işaret levhası

Traktör römorklarına, Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonları ECE R 69'a uygun iki adet işaret levhası takılır.

Kamyon, yarı römork ve römorklar

Arka işaret levhası

Azami yüklü ağırlığı 7,5 tonu aşan kamyonlara Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonları ECE R70'e uygun kamyonlara mahsus iki adet işaret levhası takılır.

Römork, yarı römork ve traktör römorkları

Geri yansıtıcı şerit(6)

(Değişik ibare:RG-19/2/2014-28918) Römork, yarı römork ve traktör römorklarında ECE R 104 onayına sahip, 2007/35/AT veya ECE R 48'e göre araç üzerine yerleştirilmiş geri yansıtıcı şerit takılır.

Traktörlerde

Flâşörlü, yanıp sönen, sarı ışıklı, dönerli, uyarı lambası

Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonu ECE R 65 Regülasyonuna göre onaylı olacaktır.

Otomobil, minibüs, kamyonet, otobüs, kamyon, çekici ve tehlikeli madde taşıyan bütün araçlar

Yangın söndürme cihazı

Otomobil ile yolcu ve yük taşıyan araçlarda yangın için A, B ve C yangın sınıflarının hepsine birden etki eden, TS 862 EN3 standardına uygun veya CE onaylı el yangın söndürme cihazları bulunur. Bu yangın söndürme cihazları kullanılmaya hazır bir durumda ve aşağıda açıklanan sayıda olmalıdır:

1- Tehlikeli madde taşıyan araçlarda, Tehlikeli Maddelerin Karayolu ile Taşınması Hakkında

Yönetmelik hükümleri esastır. En az 2 kg kuru toz veya eşdeğer kapasitede bir adedi motor ve kabinde olabilecek yangınlara karşı olmak üzere azami yüklü ağırlığı 7,5 tonun üzerinde olanlarda toplam kuru toz ağırlığı en az 12 kg olacaktır. Bu yangın söndürücülerden en az birinin kapasitesi 6 kg olacaktır. 3,5 ile 7,5 ton azami yüklü ağırlığı olanlarda toplam kuru toz ağırlığı en az 8 kg, bir tanesinin kapasitesi ise en az 6 kg olacaktır. 3,5 tonun altında olanlarda ise toplam kuru toz ağırlığı en az 4 kg olacaktır.

2-Otobüs ve mafsallı otobüslerde toplam doldurma kapasiteleri en az 6 kg kuru toz olan yangın söndürme cihaz veya cihazları (Yolcu sayısı 26 kişiye kadar olan otobüslerde doldurma kapasitesi 2 kg kuru toz olan en az iki adet yangın söndürme cihazları).

3-Azami yüklü ağırlığı 12.000 kg.'dan fazla olan kamyon ve çekicilerde toplam doldurma kapasiteleri en az 6 kg. kuru toz olan yangın söndürme cihaz veya cihazları.

4-Azami yüklü ağırlığı 12.000 kg.'dan küçük olan kamyonlarda toplam doldurma kapasiteleri en az 4 kg. kuru toz olan yangın söndürme cihaz veya cihazları.

5-Otomobil, minibüs ve kamyonetlerde toplam doldurma kapasitesi en az 1 kg. kuru toz olan en az bir adet yangın söndürme cihazı.El yangın söndürme cihazı, araçların görülebilen ve erişilmesi kolay olan bir yerinde bulundurulur ve hava şartlarından korunur. Cihazlardan en az biri aracı kullananın hemen yanında olur.

Otomobil, minibüs, otobüs, kamyonet, kamyon, çekici araçlar, lastik tekerlekli traktör

Yedek malzeme ve takımlar

Kriko, bijon anahtarı, dış ışık donanımı için birer adet yedek ampul, pense, tornavida, seyyar lamba veya el feneri, karlı ve buzlu günler için bir çift patinaj zinciri, çekme halatı.

Bütün motorlu araçlar (Motosiklet ve motorlu bisiklet hariç)

Reflektör

Avrupa Ekonomik Komisyonu ECE R 27 Regülasyonuna uygun iki adet yansıtıcı bulunur.

Otobüs, kamyon ve çekiciler

Engel işareti

Karayolu üzerinde arıza veya uzun süreli bırakılması halinde, normal hava şartlarında en az 150 metreden net olarak görülebilecek, 150x25 cm ebadında ve Avrupa Topluluğu Direktifleri ve Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonlarından ECE 70'deki teknik şartlara uygun bir adet engel işareti bulunur.

Şehirlerarasında yolcu taşıyan (motosiklet ve lastik tekerlekli traktör hariç) bütün motorlu araçlar

Stepne

M1 ve N1 kategorisi araçlarda kullanıma hazır bir stepne veya değiştirmek için gerekli ekipmanı ile birlikte geçici kullanım lastiği veya aracın hareketinin devamlılığını sağlayacak alternatif bir sistem (kendini onaran, kendiliğinden şişen, kendini destekleyen veya patlamaz lastikler gibi) bulundurulur.

M1, N1, L, tarım traktörü ve Sınıf 1 otobüsler hariç olmak üzere diğer araçlarda en az bir adet yedek tekerlek (stepne) bulundurulması ve bu yedek tekerleklerin (stepne) araçların yük ve yolcu taşımalarına engel teşkil etmeyecek şekilde taşınır.

Otobüslerde ve azami yüklü ağırlığı 3.5 tondan fazla motorlu araçlarda (paletli araçlar hariç) ve azami yüklü ağırlığı 750 kg.'dan fazla iki dingilli römorklar (yarı römorklar hariç)

Tekerlek takozu

Bir adet tekerlek takozu bulunur. Bunlar gereği kadar tesirli ve kolay kullanılır olanlardır.

Üç veya daha fazla dingilli motorlu taşıtlarda, yarı römorklarda ve azami yüklü ağırlığı 750 kg.'dan fazla olan tek dingilli römorklar

Tekerlek takozu

İki adet tekerlek takozu bulunur. Bunlar gereği kadar tesirli ve kolay kullanılır olanlardır.

Azami sürati saatte 10 kilometreden az olan araçlarda kullanılabilir

Lastiksiz tekerlek

Yola temas eden kısmının 1 santimetre genişliğine düşen statik yük 125 kilogramı geçmeyecek; çivi gibi yola zarar verecek şekilde olmayacak, kenarları yuvarlatılmış olacaktır.

Otomobil, kamyon, kamyonet, çekici ve her çeşit arazi taşıtları, şehirlerarası otobüsler ve

Minibüsler

Emniyet kemeri

EEC-77/541 sayılı Avrupa Topluluğu Direktifi veya ECE R 16 sayılı Avrupa Ekonomik Komisyonu düzenlemesine uygun nitelikte olacaktır.

M1, M2, M3, M1G, N1, N2, N3 ve N1G sınıfı araçlar

Çocuk bağlama

sistemleri

TSE, ECE, R 44 (Güç Tahrikli Taşıtlarda Çocuk Oturakları İçin Bağlama Tertibatının Onayı ile İlgili Hükümleri) ile 77/541/AT Yönetmeliği veya TSE ECE R 16 (Motorlu Taşıtlar;

I. Güç Tahrikli Taşıtlarda Emniyet Kemerlerine, Bağlama Sistemlerine, Çocuk Bağlama Sistemlerine ve Isofix Çocuk Bağlama Sistemlerine,

II. Emniyet Kemerleri, Bağlama Sistemleri, Çocuk Bağlama Sistemleri ve Isofix Çocuk Bağlama Sistemleri ile Donatılmış Taşıtların Onayı ile İlgili Hükümlere,

uygun durumda olacaktır.)

Buna göre ağırlıklara göre gruplandırma aşağıdaki gibidir:

- a) Grup 0; kütlesi 10 kg.'a kadar olan çocuklar için,
- b) Grup 0+; kütlesi 13 kg.'a kadar olan çocuklar için,
- c) Grup I; kütlesi 9 kg. ile 18 kg. arası olan çocuklar için,

ç) Grup II; kütlesi 15 kg. ile 25 kg. arası olan çocuklar için,

d) Grup III; kütlesi 22 kg. ile 36 kg. arası olan çocuklar için

M2 ve M3 sınıfı araçlar

Emniyet kemeri sembolü

Bu Yönetmeliğin ekinde yer alan (Ek-41) sembol (mavi alt zemin üzerine beyaz şekil), emniyet kemeri ile donatılmış her türlü oturma pozisyonunda görülebilecek bir şekilde yer alır.

Karayolu Taşıma Yönetmeliğine göre yetki belgesi almış yolcu taşımacılığında kullanılan araçlarda

Boyun korsesi

Her 10 koltuk için en az bir adet olacaktır.

(Değişik ibare:RG-4/11/2025-33067) Bisiklet, elektrikli bisiklet, motorlu bisiklet, motosiklet ve Tarım ve Orman Araçlarının Tip Onayı ve Piyasa Gözetimi ve Denetimi Hakkında Yönetmelik (AB/167/2013) kapsamında 1/1/2001 tarihinden sonra üretilen T3 kategorisinde bulunan traktör (üç tekerlekli yük motosikletleri ile sürücüsü ve yolcuları bir çerçeve veya karoseri ile korunanlar hariç)

Koruma başlığı (Kask)

Sürücü ve taşınması halinde yolcular için; yanmayacak ve başı, ısı, çarpma ve dış tesirlere karşı koruyacak, görme ve işitmeye engel olmayacak, kolay takılıp çıkarılacak şekilde (Avrupa Ekonomik Komisyonu ECE R 22 Regülasyonuna uygun) olacaktır.

Koruma gözlüğü

(Değişik ibare:RG-16/8/2022-31925) Sürücüler için; gözü dış tesirlere karşı koruyacak, görüşe engel olmayacak, normal görüşü bozmayacak renkli veya renksiz (Koruma başlığında koruma gözlüğü olması durumunda ve bisiklet sürücülerinde koruma gözlüğü aranmaz) olacaktır.

(Ek satır:RG-4/11/2025-33067) Motosiklet (Üç tekerlekli yük motosikletleri ile sürücüsü ve yolcuları bir çerçeve veya karoseri ile korunanlar hariç)

Koruyucu Eldiven

Sürücülerin ve taşınması halinde yolcuların ellerini trafik kazası veya dış tesirlere karşı koruyacak şekilde TS EN 13594 standardına uygun koruyucu eldiven olacaktır.

(Ek:RG-29/11/2024-32737)

10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu, 5216 sayılı Kanun ve 5393 sayılı Kanun kapsamında ticari olarak yolcu taşımacılığında kullanılan M2 ve M3 sınıfı taşıtlar, belediyelere ait veya belediyeler tarafından yetkilendirilen toplu taşıma taşıtları ile taksi ve taksi dolmuşlar

Kamera sistemi ile görüntü kayıt cihazı

Sürücü koltuğu da dahil taşıtın içini ve gidiş istikametindeki yol kesimini gösterecek şekilde ve taşıtın faaliyette olduğu süre içinde ve en az bir ay süre ile kayıt yapacaktır. Montajı yapılan kamera sistemi ve görüntü kayıt cihazı, Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmeliğin Ekinde yer alan asgari şartlara uygun olacaktır.

Yapılan kayıtların ne kadarının ve hangi şartlarda bir IP adresine otomatik olarak kopyalanması gerektiğine ilişkin hususlarda, mahallin taşıma şartları göz önünde bulundurularak ulaşım koordinasyon merkezleri/il trafik komisyonlarınca karar alınabilir.

Bu kayıtlar, genel güvenlik ve trafik güvenliği ile kamu düzeninin sağlanmasına yönelik olarak İçişleri Bakanlığının (Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı) erişimine hazır bulundurulur.

(Ek:RG-29/11/2024-32737)

Taksi ve taksi dolmuşlar

Araç takip sistemi ve acil durum butonu

Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmeliğin ekinde yer alan asgari şartlara uygun olacaktır.

(Değişik ibare:RG-16/8/2022-31925) Bisiklet, elektrikli bisiklet, elektrikli skuter, motorlu bisiklet ve motosiklet

(Değişik ibare:RG-16/8/2022-31925) Reflektif kıyafet (yelek vb.)

(Değişik ibare:RG-16/8/2022-31925) Sürücüler ve taşınması halinde yolcular için, gece seyahatlerinde görünürlüklerini sağlayacak şekilde reflektif yelek vb. giyineceklerdir.

Otomobil

Sağır ve dilsizlerin araçlarını belirten işaret

Örneğine uygun şekilde, aracın arkasında sağ ve sol tarafta iki adet.

Sağır ve dilsizlerin geriye görme aynaları veya cihazları

En az içte bir, dışta sağda ve solda iki adet bulunacak ve sürücünün ön görüş sahası dışındaki, kendisini ilgilendiren bütün trafik hareketlerini açıkça görmesini sağlayacak şekilde ve boyutlarda yapılmış ve yerleştirilmiş olacaktır. Ayna yerine kameralı sistemler de kullanılabilir.

Yük taşıyan her türlü şehiriçi, şehirdışı nakliyat yapan kamyon ve kamyonetler

Yüklü ve yüksüz ağırlıkları belirleyen işaretler

Kasanın arka kapak ortasında, 24x24 cm. ebadında ve yüklü yüksüz ağırlıkları gösteren bir adet madeni levha bulunur.

86/10553 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı kapsamına giren ve trafik komisyonları kararı ile plaka tahdidi uygulanan il ve ilçelerde ticari amaçla çalışan taksi otomobillerinde,

Karayolu Taşıma Yönetmeliğine göre yetki belgesi almış yolcu taşımacılığında kullanılan araçlarda.

Telsiz veya haberleşme cihazı

Şehir içerisinde ticari amaçla çalışan taksi otomobillerini belli bir merkez aracılığı ile müşteri adreslerine sevk etmeye yarayan telsiz cihazı veya benzeri haberleşme cihazıdır.

Taşıma esnasında taşıtın çalışma düzenini olumsuz bir şekilde etkilemeyecek, çalışır vaziyette telsiz veya benzeri haberleşme cihazı olacaktır.

2 SAYILI CETVEL

(Değişik:RG-21/3/2012-28240)

Bayrak gönderi

Eğilip bükülmeyen bir şekilde yapılmış ve üzerinde herhangi bir ışık tertibatı bulunmamak şartıyla, bisiklet ve motosikletlerde ön tekerlek hizasında, diğer araçlarda, milli bayrak için gidiş yönüne göre sağ ön tarafta, diğer flama ve forslar için sol tarafta bulunabilir.

Özel levhalar

Karoser üzerine takılacak; aracın cins veya ticari şeklini gösterecek, ışıklı veya ışısız olabilecektir.

Ticari ad veya unvan ile logo, amblem ve benzeri mahiyetteki yazı, resim ve işaretler

Araç işleticisinin ticari ad veya unvanı ile işletmeci kuruluşun tanıtımına yönelik logo, amblem ve benzeri mahiyetteki yazı, resim ve işaretler aracın camları, tekerlekleri, ön ve arka kısımları dışındaki alanlar üzerinde bulunabilir. Otobüs ve minibüslerin ayrıca ön ve arkalarına işleticinin kısa ticari ad veya unvanı da yazılabilir.

Geri aydınlatma lambası, sis lambası, dörtlü acil uyarı lambası, cam içi stop lambası, rüzgârlık

Motorlu araçlarda bulunduğu takdirde, Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkındaki Yönetmelikte belirtilen niteliklere uygun olacaktır.

Projektör

Kullanılan cihazlar tip onaylı veya CE işaretli olacak ve sürücü mahallinden ayarlanır (Özel amaçlı taşıtlar hariç).

Araç koruma sistemi

Araçların ön farları, ön ve yan camları ile aracın madeni parçaları üzerine "Oyum-yazım" metoduyla o aracın şase numarasının yazılması suretiyle elde edilen, numunesine uygun araç koruma sistemi bulunabilir.

Özel güvenlik bölmesi

Taksilere, müşterilerin araç sürücüsü ile iletişim ve temaslarını engelleyen ve özellikleri Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelikte belirtilen zırhlı ara bölme konulabilir.

Işıklı acil durum uyarı sistemi

Taksilerde oluşabilecek acil durumlarda kullanılmak üzere, taksi sürücüsü tarafından acil durum düğmesine basmak suretiyle dışarıya kırmızı ışık veren, taksi tepe lambasının altına

monte edilen, en az 300x10 mm boyutlarında, ön ve arkadan görülebilecek şekilde ışıklı acil durum uyarı sistemi konulabilir. Uyarı lambasının belirli noktalarda sağlaması gereken ışık şiddeti değerleri ECE-7 Regülasyonunda S3 kategorisi stop lambaları için verilen değerleri sağlamalıdır.

Acil çağrı sistemi

Taksilerde oluşabilecek acil durumlarda kullanılmak üzere, taksii sürücüsü tarafından acil çağrı düğmesine basmak suretiyle araç takip merkezine acil durum uyarısı gönderen acil çağrı sistemi konulabilir.

Bireysel sesli ve görüntülü cihaz

(Değişik satır:RG-3/7/2026-33299)

Ticari amaçla yolcu taşımacılığı yapılan M2 ve M3 sınıfı araçlarda şoförlerin izleyemeyeceği şekilde olmak şartıyla, koltuklara, koltuk önündeki ayırma duvarlarına, mutfak ünitesine veya yolcuya yakın herhangi bir yerde bireysel sesli ve görüntülü cihaz bulundurulabilir. Ancak, bireysel sesli ve görüntülü cihaz şoförler tarafından yönetilemez.

3 SAYILI CETVEL

(Mülga:RG-18/05/2007-26526)

(Değişik:RG-15/5/2015-29356)

4 SAYILI CETVEL

Madde 1Amaç

Sürücülerin sahip oldukları güvenli araç kullanmalarını sağlayan zihinsel ve psikomotor yetenek düzeylerini objektif yöntemlerle ölçmek üzere açılacak psiko-teknik değerlendirme merkezlerinin nitelikleri, faaliyetleri, ruhsatlandırılması ve denetimleri ile psikiyatri muayenesine ilişkin usul ve esasları belirlemektedir.

Madde 2Kapsam

(1)Kamu ve özel sağlık kurum/kuruluşları bünyesinde veya müstakil olarak açılacak psiko-teknik değerlendirme merkezlerini, psikiyatri muayenesi yapan gerçek kişileri ve sağlık kurum/kuruluşlarını ve değerlendirmeye tabi tutulacak sürücülerini kapsar.

Madde 3Tanımlar

Bu Usul ve Esaslarda geçen;

- a) Bakan: Sağlık Bakanını,
- b) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
- c) Genel Müdür: Sağlık Hizmetleri Genel Müdürünü,
- ç) Genel Müdürlük: Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğünü,
- d) Kanun: 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununu,

e) Merkez: Psiko-teknik değerlendirme yapmak üzere M¼d¼rl¼kçe ruhsatlandırılmış ve bu usul ve esaslara uygun olarak faaliyet g¼steren psiko-teknik değerlendirme merkezlerini,

f) M¼d¼rl¼k: İl Sağlık M¼d¼rl¼ę¼n¼,

g) Psiko-teknik değerlendirme: Değerlendirmeye tabi tutulacak s¼r¼c¼lerin g¼venli araç kullanmalarını sağlayan zihinsel ve psikomotor yetenek d¼zeylerinin; kişilik, tutum ve muhakeme gibi ¼zelliklerinin bilgisayar destekli testler aracılığı ve gerektiğinde diğer test y¼ntemleri ile psikolog tarafından yapılan değerlendirmeyi,

ę) Test cihazı: (Değişik ibare:RG-21/3/2020-31075) Sağlık Bakanlığınca norm onayı verilmiş bilgisayar tabanlı psiko-teknik değerlendirme test sistemini içeren TSE/CE belgeli cihazını, ifade eder.

Madde 4 Merkez açmaya ve uygulama yapmaya yetkili kişiler

Merkez; gerçek ve t¼zel kişiler ile, kamu kurum/kuruluşları tarafından açılabilir. Psiko-teknik değerlendirme, bu cetvelde belirtilen usul ve esaslara g¼re ruhsatlandırılmış merkezlerde çalışan psikolog unvanına sahip kişiler tarafından yapılır.

Madde 5 Merkezin bina standartları

Merkez m¼stakil binalarda veya binanın bağımsız b¼l¼m¼nde açılabilir. Merkezin genel ¼zellikleri;

1) Psikolog alışma odası: Kapısında psikoloğun adının yazılı olduğu ve diplomalarının aslı veya m¼d¼rl¼kçe tasdikli bir ¼rneęi ve cihaz kullanım belgelerinin aslının duvara asılı olduğu oda,

2) En az (Değişik ibare:RG-24/8/2017-30164) on iki metrekare b¼y¼kl¼ę¼nde bekleme ve sekreteryaya odası,

3) Engelliler tarafından da kullanılabilecek ¼zellikte bay/bayanların kullanımına ayrılmış iki adet tuvalet ve lavabo,

4) Psiko-teknik değerlendirme raporlarının ve test sonuçlarının saklanacağı g¼venli arşiv alanı,

5) Psiko-teknik değerlendirme testi uygulaması için test odası aşağıdaki ¼zelliklere sahip olmalıdır.

a) Dış ortam koşullarından etkilenmeyen ve sessiz ortam olmalıdır.

b) Uygulama esnasında giriş çıkışlara kapalı olmalıdır.

c) (Değişik:RG-24/8/2017-30164) En fazla iki test cihazı aynı odaya yerleştirilebilir. Aynı odaya iki test cihazı yerleştirildiğinde, cihazın panelleri açıldığında kapladığı alana ek olarak, duvarlara en az elli santimetre, diğer bir cihaz ile arasında ise en az bir metre mesafe bulunmalıdır.

) Havalandırma olanağına sahip olmalıdır.

d) Aydınlatması yeterli olmalıdır.

- e) Duvarları açık renkle boyanmış olmalıdır.
- f) Dikkati dağıtacak çok fazla materyal (duvarlarda resim, müzik, saat vb.) bulunmamalıdır.
- g) Psiko-teknik değerlendirme için bilgisayar destekli cihazlar olmalıdır.

Madde 6Merkez ismi

(1) Merkezin tabelasında, basılı ve elektronik ortam materyallerinde aynı yazı karakterinde olmak şartıyla ruhsatnamesinde belirtilen kuruluş ismi yazılır.

(2) Merkezin isimlendirilmesinde; kişilerin yanlış algılaması ve karışıklığın önlenmesi amacıyla, hangi ilde olduğuna bakılmaksızın ülke genelindeki üniversite ve kamu sağlık kurum veya kuruluşlarının isimleri aynen veya çağrışım yapacak şekilde kullanılamaz.

Madde 7Personel durumu

Merkezlerde çalışma saatleri içerisinde aşağıdaki personel bulundurulur.

- a) Psikolog: Merkezde bulunan test cihazının kullanımı konusunda eğitim almış ve kullanım belgesi olan en az bir psikolog çalışır. Psikolog testin uygulanmasından bizzat sorumludur. (Ek cümleler:RG-21/3/2020-31075) Psikolog günde istirahat süreleri hariç en fazla sekiz saat görev yapabilir. Ayda ek mesai süresi 72 saatten fazla olamaz. Psikologlar için belirlenen maksimum çalışma sürelerini aşmayacak şekilde merkezlerde 08.00 ile 23.00 saatleri arasında hizmet verilir. Bir psikolog en fazla iki cihazın sorumluluğunu alabilir. Merkezin sorumluluğunu yürüten psikoloğun ayrılması halinde beş iş günü içerisinde müdürlüğe bildirimde bulunulur ve ayrılan psikoloğun sorumlu olduğu test cihazlarının faaliyeti durdurulur. En geç bir ay içerisinde yeni sorumlu psikolog görevlendirilir.
- b) Diğer personel: Temizlik ve sekreterlik hizmetleri için yeteri kadar personel çalıştırılır.

Madde 8Merkezlerin ruhsatlandırılması

Psiko-teknik değerlendirme merkezi açmak isteyenler tarafından merkezin unvanını, sahiplik ismini, faaliyet göstereceği adresi ve açılış ile ilgili işlemlerin başlatılmasını talep eden bu Cetvelin ekinde yer alan Ek-1'de yer alan başvuru dilekçesine ekli belgeler ile Müdürlüğe başvuruda bulunulur.

- a) Merkezde çalışacak psikoloğun çalışma talebini içerir dilekçesi, diploması, T.C. kimlik numarası, iki adet vesikalık fotoğrafı, ilgili firmadan alınmış kullanılacak test cihazının eğitimini aldığını gösterir belgesi,
- b) Merkezin bütün mekânlarının kullanım amacını gösteren ve ebatlarını belirten mimar tarafından çizilmiş 1/100 ölçekli projesi,
- c) Merkezde kullanılacak test cihazına ilişkin belgeler,
- ç) Psiko-teknik değerlendirme için kullanılacak ve bu cetvelde genel esas ve usulleri belirtilen trafik alanında geliştirilmiş bilgisayar destekli testlerin Türkiye toplumu özelliklerine göre hazırlanmış norm çalışmasına sahip olduğunu gösterir belge örneği,
- d) Test cihazının TSE veya CE belgesi,

e) Yangına karşı gereken tedbirlerin alındığını gösterir ilgili mevzuata göre yetkili mercilerden alınan belge,

f) 4/6/2010 tarihli ve 27601 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevresel Gürültünün Değerlendirilmesi ve Yönetimi Yönetmeliğine göre (Değişik ibare:RG-24/8/2017-30164) yetkili kurumlar tarafından düzenlenmiş, test odasının 25-35 dB arası olduğunu gösterir ses ölçüm raporu,

g) Belediyeden alınacak işyeri açma izin belgesi,

Madde 9Başvurunun değerlendirilmesi

Müdürlükçe, başvuru tarihinden itibaren en geç otuz gün içerisinde başvuru bu cetvelde tanımlanan usul ve esaslara uygun olup olmadığı yönünde, dosya üzerinde ve yerinde inceleme ile değerlendirme yapılır. İnceleme sonucunda başvurunun uygun görülmesi üzerine merkez adına bu Cetvelin ekinde yer alan Ek-2’de bulunan ruhsat belgesi ve psikolog adına bu Cetvelin ekinde yer alan Ek-3’de bulunan uygulama yetki belgesi düzenlenir.

Madde 10Psiko-teknik değerlendirme uygulama eğitiminin özellikleri, komisyon oluşturulması ve komisyonun görevleri

(1) Bilgisayar destekli psiko-teknik değerlendirme uygulama eğitimleri, psiko-teknik değerlendirme amaçlı kullanılan test sistemlerini geliştiren kuruluş veya yetki verdiği kuruluş tarafından gerçekleştirilir. Eğitim programının içeriği Sağlık Bakanlığı koordinatörlüğünde oluşturulacak komisyon tarafından onaylanır ve bu eğitim programı aşağıda belirtilen temel özellikleri taşır:

a) Sürücünün bu Cetvelde sayılan her bir yeteneğini ölçmeye yönelik geliştirilen bilgisayar destekli test sistemlerinin kullanılması ve uygulanması,

b) Her bir test sonucu elde edilen bulguların belirlenmiş normlara göre değerlendirilmesi,

c) Trafik psikolojisi ve ulaşım güvenliği temel bilgilerinin verilmesi,

ç) Trafik ve psiko-teknik değerlendirme ile ilgili mevzuat bilgilendirilmesine yönelik olması.

(2) Psiko-teknik değerlendirme ile ilgili norm değerlerinin belirlenmesine yönelik olarak aşağıdaki üyelerin katılımıyla komisyon oluşturulur. Komisyon, Genel Müdür veya görevlendireceği yetkilinin başkanlığında;

a) İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığında birer yetkili,

c) Psikologları temsilen bir mesleki dernek temsilcisi,

ç) Psikiyatri uzmanlarını temsilen bir mesleki dernek temsilcisi

olmak üzere toplam yedi kişiden teşekkül eder.

(3) Komisyon üyeleri Bakan tarafından seçilir. Bakan tarafından seçilen üyeler iki yıl süre ile görev yaparlar. Üyeliğe tekrar seçilmek mümkündür. Seçilmiş üyelerden mazeretsiz olarak üst üste iki toplantıya katılmayanların üyelikleri düşer. Komisyondan ayrılan ya da üyeliği düşen üyenin yerine aynı usulle üye belirlenir.

- (4) Bakanlık gerekli hallerde ilgili kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum örgütlerinden temsilci çağırabilir.
- (5) Komisyon, Bakanlığın daveti üzerine toplanır. Toplantı gündemi, Genel Müdürlük tarafından belirlenir ve en az yedi gün önce üyelere bildirilir. Üyeler tarafından ayrıca gündeme alınması talep edilen konular değerlendirilmek üzere, toplantıdan en geç üç gün önce sekreteryaya bildirilir. Komisyon yılda en az 1 defa toplanır. Bakanlık, gerekli gördüğü durumlarda Komisyonu toplantıya çağırabilir.
- (6) Komisyon, üye tam sayısının 2/3 çoğunluğu ile toplanır ve toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oylarda eşitlik olması halinde başkanın belirtmiş olduğu görüş kabul edilmiş sayılır.
- (7) Komisyonun sekreteryaya hizmetlerini Genel Müdürlük yürütür. Komisyon, gündem maddelerini inceler ve karar metnini hazırlar. Komisyon kararları üyelerce imzalanır. Karara katılmayanlar, şerh koymak suretiyle kararları imzalar. Karşı görüş gerekçesi, kararın altında veya ekinde belirtilir.
- (8) Komisyonun görevleri şunlardır:
- a) Bilgisayar destekli psiko-teknik değerlendirme uygulama eğitimlerinin taşıyacağı temel özelliklerini belirlemek,
 - b) Bu Cetvelde tanımlanan yetenek alanlarına uygun olarak sistemi geliştiren kuruluş tarafından belirlenen norm değerlerinin Türkiye toplumu özelliklerine uygun olup olmadığını değerlendirmek ve uygun bulunması halinde onaylamak,
 - c) Merkezlere ilişkin standartların belirlenmesi ile ilgili görüş bildirmek.
- (9) Başkan tarafından gerek görülmesi halinde uzmanlar toplantıya davet edilebilir veya görüşleri alınabilir. Toplantıya davet edilen uzmanlar komisyon çalışmaları ile ilgili oylamaya katılamazlar. Komisyon, gerektiğinde ilgili kişi ve kuruluşlardan bilimsel görüş talep edebilir.

Madde 11 Psiko-teknik değerlendirme merkezlerinde tutulması gereken kayıtlar

- (1) Merkezlerde test süreçlerinin takip edilmesi, arşivlenmesi ve denetlenmesi için aşağıdaki belge ve kayıtların bulundurulması zorunludur.
- a) Kayıt Defteri: Müdürlükçe her bir sayfası onaylanan ve psiko-teknik değerlendirme yaptırmak üzere merkeze başvuran sürücülerin kimlik bilgilerinin kayıt edildiği defterdir.
 - b) Psiko-teknik Değerlendirme Raporları Dosyası: Sürücülere ait kimlik bilgilerinin, varsa sevk belgesinin, psiko-teknik değerlendirmeye ait bilgisayar çıktılarının, diğer test yöntemleriyle yapılan değerlendirme sonuçlarının ve rapor örneklerinin saklandığı dosyadır.
 - c) Denetim Defteri: Müdürlükçe her bir sayfası onaylanan ve yapılan denetim sonuçlarının kaydedildiği defterdir.
 - d) Yedekleme Sistemi: Psiko-teknik değerlendirme testi uygulanan her bir test cihazını görüntüleyen kamera sistemi ile kayıt edilen sürücünün teste giriş tarihine, saatine ve test esnasındaki görüntüsüne ait kayıtların merkezde iki yıl süre ile saklanmasını sağlayan sistemdir.

(2) Tutulan tüm kayıt defterlerinin, sürücülere ait test cihazı çıktıları ile raporların on yıl süreyle saklanması ve denetimlerde ibraz edilmesi zorunludur. Herhangi bir nedenle merkezin faaliyetine son verilmesi halinde merkezin sahipleri tarafından bu kayıtlar ve belgeler müdürlüğe teslim edilir.

Madde 12 Psiko-teknik değerlendirmede incelenecek sürücü özellikleri

Psiko-teknik değerlendirmede sürücülerin aşağıda belirtilen yetenek ve becerileri, bu amaçla geliştirilmiş bilgisayar destekli testler ve diğer test yöntemleri kullanılarak ölçülür.

a) Zihinsel yetenekler;

1) Dikkat: Algılama sürecinin testin içeriğini oluşturan çeşitli uyaranlar arasından, sadece test kapsamında kritik uyaran olarak belirlenmiş olanlar üzerine yönlendirilmesi, sık aralıklarla ve sürekli olarak gelen bu kritik uyaranların seçici algılama ile fark edilmesi sürecinde incelenmelidir.

2) Anlama ve değerlendirme (muhakeme) yeteneği: Bu yetenek, analitik düşünce becerisinin kullanıldığı, olgulara ilişkin ipuçlarından anlamlı sonuçlar çıkarma ve olgular arasındaki bağıntıları sağlayan prensipleri anlayabilme süreci üzerine kurulu sözel olmayan bir test ile ölçülmelidir.

3) Hız ve mesafe algılama: Bu beceri, hareket halindeki objelerin hareket hızlarının ve hedefe olan uzaklıklarının tahmin edilebilmesi üzerine kurulu bir test ile ölçülmelidir. Sürücülerin, tehlike oluşturmayaacak şekilde davrandıklarını gösteren bir performans sergilemesi esastır.

4) Geniş görüş alanı içinde uyaran fark etme: Bu beceri, yüz kırk derecelik görüş alanı içinde, kişinin uyaranları ilk fark ettiği nokta ve fark ettiği anda doğru tepkiler verip vermediği üzerine kurulu bir test ile ölçülmelidir. Kullanılacak testte, kişinin dikkatini görüş alanı dışındaki uyaranlara yoğunlaştırmasını engellemek üzere görüş alanı içinde bir başka görev ile ilgilenmesi de sağlanabilir.

5) Şekil Algılamada Görsel Süreklilik: Bu özellik, şekil algılamasında seçici davranmayı sağlayan kriterleri sürekli takip etme becerisini ve bu kapsamda verilen tepkilerin hızını dikkate alan bir test ile ölçülmelidir.

6) Görsel Bellek: Görsel ortamda yer alan bilgileri hızlı algılama ve bellekte tutma performansını değerlendirmek amacıyla, trafik ortamını içeren fotoğrafların ekranda çok kısa bir süre sunularak bu fotoğraflara ilişkin önceden belirlenmiş unsurların görsel bellekte tutulma kapasitesini belirleyen bir test ile ölçülmelidir.

b) Psiko-motor yetenekler;

1) Tepki Hızı: Uyarının fark edilmesi ile tepkinin ortaya konulması arasında geçen zaman tepki hızı olarak değerlendirilmelidir. Tepkilerin ne kadar hızlı olduğu kadar ne kadar doğru olduğu da incelenmelidir. Bu amaçla, farklı görsel ve/veya akustik uyaranlar sunulmalı tepkiler eller ve ayaklarla verilmelidir. Bu test içinde tepki hızı doğruluğu stres altında ve/veya yanıltıcı uyaranlarla ölçülmelidir.

2) Koordinasyon Düzeyi: Koordinasyon, bir görev yerine getirilirken doğru tepkilerin

verilebilmesi için, aynı anda farklı uzuvların hareketlerinin uyumlandırılma düzeyi ile ölçülmelidir.

3) Kişilik, uyum, tutum ve öfke testleri: Sürücülerin araç kullanma ve trafiğe ilişkin tutum, davranış ve kişilik özelliklerini ölçmek amacıyla geliştirilmiş olmalıdır. Sonuçları sürücüde güvenli sürücülük konusunda farkındalık yaratmak amacıyla merkezde yapılacak eğitimde ve sürücünün genel olarak değerlendirilmesinde kullanılır.

Madde 13 Test sonuçlarının değerlendirilmesi

Tüm test sistemleri, bu cetvelin psiko-teknik değerlendirmede incelenecek sürücü özellikleri bölümünde belirtilen bütün testleri bünyesinde bulundurmak ve her sürücüye eksiksiz uygulamak zorundadır. Merkezde norm onayları alınmış test formları uygulanır. Kısaltılmış form uygulanamaz ve testlerde azaltılma yapılamaz. Kullanılan test sonuçlarının değerlendirilmesi her bir test sistemi için belirlenen norm değerleri dikkate alınarak psikolog tarafından yapılır.

Madde 14 Psiko-teknik değerlendirmede kullanılacak testlerin genel özellikleri

Psiko-teknik değerlendirme sürecinde, uluslararası psikometrik standartlara sahip testler kullanılmalıdır. Bu standartlar şunlardır;

- a) Nesnellik: Test maddelerine verilecek yanıtların belirli olması ve puanlamada belirli ölçütlerin kullanılması, bu özelliğe göre, hazırlanacak bir soruya verilmesi gereken yanıtların son derece belirgin olması, sorunun cevabının tartışmalı olmaması.
- b) Puanlama: Puanlama yönteminin standart olması, objektif sonuçlar elde edilebilmesi için, kişisel yorumu en aza indirmiş olması.
- c) Geçerliliğin yüksek olması: Ölçüm aracının ölçülmek istenilen özelliği hiç şaşmadan doğru olarak ölçmesi, testin kullanım amacına uygun olması, doğru seçilmiş bir test olması.
- Ç) Güvenilirliğinin yüksek olması: Testin ölçtüğü nesne ya da özelliği her uygulandığında aynı duyarlılıkla ölçmesi, tutarlı ve kararlı olması.
- d) Kapsamlı olması: Testin ölçülen konunun genelini iyi bir şekilde kapsamaması.
- e) Ayırt edici olması: Bir özelliğe sahip olan kişi ile olmayanı, yeteneği çok yüksek olan ile olmayanı birbirinden ayırt edebilmesi.
- f) Kullanışlı olması: Kolay uygulanabilir, kolay anlaşılabilir ve puanlanabilir olması.
- g) Uyarılma: Türkiye toplumuna uyarlamasının yapılmış olması.
- Ğ) Standardizasyon: Farklı norm grupları için standardizasyonunun yapılmış olması. Testlerin kullanım amaçlarına göre, yorumlarda kullanılmak üzere, cinsiyet, yaş, eğitim, meslek, fiziksel ve psikolojik rahatsızlığa sahip kişileri içeren gruplara testlerin uygulanarak, ortalama puanların ve puan dağılımlarının belirlenmesi.
- h) Bilgisayar Destekli Testler olması: Testlerin bilgisayar aracılığıyla yapılması.

Madde 15 Bilgisayar destekli test sistemlerinin özellikleri

Bilgisayar destekli test sistemleri aşağıdaki özelliklere sahip olmalıdır;

- a) Psikolojik yetenek, beceri ve kişilik testlerinin, teste katılanlara, bilgisayar ekranında veya bilgisayara bağlı yan gereçler ve paneller aracılığıyla sunulması,
- b) Teste katılan kişiye ait tüm veri ve bulguların, kimlik bilgilerinin, test tarihi, saati ve test anındaki (Ek ibare:RG-21/3/2020-31075) en az üç fotoğraf görüntüsünün raporlamada kullanılmak amacıyla otomatik olarak kaydedilmesi,
- c) Uygulamada standardizasyon sağlaması,
- ç) Test yönergelerinin standart olması,
- d) Deneme aşamalarının standart sürede, adayın testi çok iyi anlamasını sağlayacak uzunlukta olması,
- e) Test sorularının sunumunu eksiksiz sağlaması,
- f) Uygulayıcıya en az ihtiyaç olmasını sağlayacak düzeyde bir otomasyona sahip olması,
- g) Test sonuçlarının standart formata sahip raporlar halinde, bilgisayardan otomatik olarak alınması,
- ğ) Test bulguları ile oynanmasını engelleyen bir denetim mekanizmasına sahip olması (bulguların olumlu ya da olumsuz yönde değiştirilmesi ihtimaline karşı bir koruma sağlaması),
- h) Testlerin kullanım amacına göre çeşitli versiyonlarının yaratılmasına imkân vermesi (yaş, ehliyet tipi, eğitim gibi çeşitli sürücü gruplarına özel testlerin kullanılmasına imkân vererek, adil bir sistem oluşturulması),
- ı) Onay almış sistemlerde, test cihazında uygulanacak testlerin tek cihazda sunulması, bu sonuçların kayıt edileceği bilgisayar, klavye, yazıcı gibi ek donanımlarla donatılmış olması (her test cihazına ait bir sonuç bilgisayarının olması),
- i) Test cihazı ve ek donanımlarının çalışır durumda ve doğru ayarlanmış olduğunu gösteren yazılıma sahip olması.
- j) (Ek:RG-21/3/2020-31075) Test cihazında uzaktan ulaşım sağlayacak herhangi bir bluetooth, Wifi bağlantısı ve test için kullanılan donanımlardan başka herhangi bir donanım girişi bulunamaz.

Madde 16 Psiko-teknik değerlendirme test sonuçları

Psiko-teknik değerlendirme uygulamasını takiben test sonuçlarını içeren standart formda aşağıdaki bilgilere yer verilir;

- a) Testlerde yer alan her soruya ya da her uyarana verilen cevap ve tepkiler tek tek ve test bütününde değerlendirilmelidir.
- b) Ölçümü yapılan yeteneğe ilişkin performansın uygunluğu, tutarlılığı ve hızı ayrı ayrı belirtilmelidir.
- c) Her yeteneğe ilişkin rapor ayrı olmalıdır.

Ç) Yorum yapma gereğini en aza indirmek üzere, testte elde edilen puanın norm grubu ile otomatik olarak karşılaştırmasını yapmalıdır. Norm grubu ise, Türkiye genelinden elde edilmiş tek bir norm grubu olmalı ve ifadesi Persentil ve T değeri üzerinden olmalıdır.

d) Elde edilen verilerin grafik ifadesi yer almalıdır. İhtiyaç halinde raporlanabilmelidir.

Madde 17Psiko-teknik değerlendirme raporu

(1) Test sonuçlarını içeren standart formattaki bilgisayar çıktısından kişiye uygulanan her bir test sonucundan elde edilen bulguların bir arada özetlendiği dokuz bölümden oluşan Psiko-Teknik Değerlendirme Raporu düzenlenir.

(2) Bu raporun ilk sekiz bölümünde sırasıyla bu Cetvelin “Psiko-Teknik Değerlendirmenin Özellikleri” bölümünde yer alan her bir özelliğe yönelik uygulanan testlere ilişkin bulgu ve değerlendirmeler tanımlanır.

(3) Raporun dokuzuncu ve son bölümünde ise; kişinin sekiz alandaki yeteneğini ölçen testlerin bütünü sürücülük açısından değerlendirilerek, kişinin tüm yetenek alanlarındaki düzeyleri ile sürücülüğe devam etmesinde risk olup olmadığı belirtilir.

Madde 18Psiko-teknik değerlendirme süresi

Sürücülere uygulanacak psiko-teknik değerlendirmenin asgari süresi 1 saattir.

Madde 19Psiko-teknik değerlendirme ücreti

Özel ve resmi kuruluşlarda sürücüler için uygulanmakta olan psiko-teknik değerlendirme asgari ücreti, Bakanlık tarafından belirlenerek her yıl Aralık ayında açıklanır. Merkezler tarafından Bakanlıkça belirlenen asgari ücretin yüzde otuzuna kadar fark ücreti alınabilir.

Madde 20Psiko-teknik değerlendirme merkezlerinin denetimi

(1) Psiko-teknik değerlendirme merkezlerinin bu cetvelde belirtilen esaslara uygun olarak hizmet sunmalarının sağlanması amacıyla Bakanlık veya müdürlükçe yapılacak, olağan dışı denetimler hariç olmak üzere, yılda en az iki kez Müdürlükçe denetim yapılır. Denetimlerde EK-4’de yer alan denetim formu kullanılır. Denetim ile ilgili tespitler ve sonuçlar, merkezde bulunan teftiş ve denetim defterine yazılır.

(2) Denetimler, denetim işlemi için görevlendirilen varsa biri psikolog olmak üzere en az iki personel tarafından gerçekleştirilir. Denetim sonucunda tespit edilen eksiklik ve uygunsuzluk için denetim formunda belirtilen müeyyideler uygulanır.

(3) Merkezde birden çok eksikliğin ve/veya uygunsuzluğun tespiti halinde en uzun süreli müeyyide uygulanır.

Madde 21Ruhsatlandırılmış merkezin devri veya başka bir yere nakli

(1) Ruhsatlandırılmış merkezin devri halinde devir işlemlerinin gerçekleştirilebilmesi için Müdürlüğe başvurulur. Başvuru üzerine, 9 uncu maddeye göre işlem yapılarak yeni sahiplik adına ruhsatname düzenlenir.

(2) Merkezi devralan kişi, kesin devir tarihinden itibaren en geç on beş iş günü içinde ruhsat almak amacıyla Müdürlüğe başvurmak zorundadır. Devralan kişi adına Bakanlıkça ruhsat düzenleninceye kadar, eski sahipliğinin ve sorumlu psikoloğun sorumluluğunda merkez faaliyetine devam edebilir.

(3) Devir yapılmasına rağmen, on beş iş günü içinde başvuru yapılmadığının ruhsat düzenlenmesi sırasında veya sonrasında belgesiyle tespiti halinde, devralan adına ruhsat düzenlenmesi işlemlerine devam edilir. Ancak, ruhsatlandırma işleminin akabinde merkezin faaliyeti, bir gün süreyle durdurulur.

(4) Merkezin denetimi sırasında tespit edilen eksiklik ve/veya uygunsuzluklardan dolayı devralan, devreden sorumluluklarını da almış sayılır. Denetim sırasında tespit edilen eksiklik ve/veya uygunsuzluklardan dolayı devredene verilen süre, devralanın talebi halinde yeniden verilir. Merkezin faaliyetinin durdurulması halinde devralan, faaliyet durdurma süresinin tamamlanmasını beklemek zorundadır.

(5) Merkezin aynı il sınırları içinde başka bir adrese nakledilmek istenmesi halinde, merkezin nakil talep dilekçesi ve 8 inci maddedeki belgelerle birlikte Müdürlüğe başvurulur. Başvuru 9 uncu madde kapsamında değerlendirilir, uygun bulunması halinde ruhsat düzenlenir.

Madde 22Ruhsatın askıya alınması ve ruhsat iptali

(1) Sorumlu psikoloğu ayrılan ve bir ay içerisinde yeni bir sorumlu psikolog başlatılamayan merkezin faaliyeti durdurulur ve ruhsatı bir yıl süre ile askıya alınır. Bu süre sonunda faaliyete başlayamaz ise merkezin ruhsatı iptal edilir.

(2) Denetimlerde tespit edilen eksikliklerin denetim formunda belirlenen süreler içinde giderilmemesi nedeniyle faaliyeti geçici olarak durdurulan merkezin faaliyet durdurma tarihinden itibaren en geç altı ay içinde eksiklikler giderilmezse, ruhsat Bakanlıkça askıya alınır. Ruhsatı bu şekilde askıya alınan merkezin eksiklikleri giderilip faaliyete geçebilmesi için en fazla altı aylık ek süre verilir. Bu sürede de merkez faaliyete geçirilemez ise ruhsat iptal edilir.

Madde 23Yasaklar ve yaptırımlar

Merkezin sahipleri ile sorumlu psikologları aşağıda belirtilen hususlara uymak zorundadır:

- a) Merkez ruhsat almadan faaliyet gösteremez.
- b) Merkez psikolog olmadan faaliyet gösteremez.
- c) Merkez ruhsatında belirtilen adresin dışında faaliyet gösteremez.
- ) Merkez mobil olarak hizmet veremez.
- d) Usul ve esaslara aykırı olarak izinsiz bina ve cihaz değişikliği yapmaları halinde merkezin faaliyeti altı ay süreyle durdurulur. Bu süre sonunda merkezin durumunun bu cetvele uygun hale getirilmemesi halinde 22 nci madde hükümleri uygulanır.
- e) Merkezlerde psiko-teknik değerlendirme haricinde başka faaliyette bulunulamaz.
- f) Psiko-teknik değerlendirme merkezinde gerçeğe aykırı rapor düzenlendiğinin tespit

edilmesi halinde merkezin ruhsatı iptal edilir. Merkezin sahibi ve raporu düzenleyen psikolog hakkında Türk Ceza Kanununa göre işlem yapılır. Bu merkezlerin sahipleri iki yıl süreyle merkez açamaz. Raporu düzenleyen psikolog iki yıl süre ile psiko-teknik değerlendirme yapamaz.

g) Kayıtları düzenli ve kolay ulaşılabilir şekilde tutmayan, gerçeğe aykırı veya eksik tutan, merkezin faaliyetine ilişkin veri ve bilgileri zamanında müdürlüğe göndermeyen merkezlere Ek-4'de yer alan denetim formuna göre işlem yapılır.

Ğ) Kişilerin teste girerken görüntülerinin arıza ve benzeri sebeplerle ibraz edilememesi durumunda düzenlenen rapor geçersiz kabul edilir.

Madde 24 Psikiyatri uzmanı muayenesi

Psikiyatri uzmanı muayenesinde, öncelikle 26/9/2006 tarihli ve 26301 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Sürücü Adayları ve Sürücülerde Aranacak Sağlık Şartları ile Muayenelerine Dair Yönetmelik hükümlerinde belirtilen esaslara ek olarak, psiko-teknik değerlendirme raporunda yer alan bulguları dikkate alarak, kişinin; algılama, muhakeme etme, karar verme ve tepki verme ile ilgili bilişsel özelliklerinden araç kullanmasını engelleyecek ya da tehlikeli araç kullanmasına yol açabilecek özelliklerinin olup olmadığını araştırır.

2) Muayene sonucunda, psikiyatri uzmanı; psiko-teknik değerlendirme raporu ve psikiyatri muayenesinden elde ettiği bulguları birlikte değerlendirerek kişinin sürücü belgesinin geri verilmesinde sağlık şartları açısından sakınca olup olmadığına dair değerlendirmesini yaparak düzenleyeceği raporda belirtir.

Madde Geçici 1

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce faaliyette bulunan psiko-teknik değerlendirme merkezleri en geç (Değişik ibare:RG-6/6/2015-29378) altı ay içerisinde 4 sayılı Cetvel ve eklerine uygun hale getirilir. Belirtilen süre içerisinde uygunluk sağlayamayan psiko-teknik değerlendirme merkezlerinin faaliyetleri, eksiklikleri giderilinceye kadar, Genel Müdürlükçe durdurulur.